

PONDĚLÍ 14. ZÁŘÍ 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:00)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu přerušené ve čtvrtek 16. července 2009 za obnovené.

2. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Přibližně před dvěma týdny jsem se ve Westerplatte zúčastnil vzpomínkové akce při příležitosti sedmdesátého výročí vypuknutí druhé světové války. Tato válka Evropu uvrhla do hrůzy, vyžádala si miliony obětí a téměř na půl století náš kontinent rozdělila. Neměli bychom nikdy zapomínat na to, že by se válka a násilí mohly k nám a do naší Evropy opět vrátit.

Musím připomenout jiný násilný čin, který se stal letos v létě. Dva příslušníci španělského četnictva byli při plnění svých povinností zavražděni separatistickým hnutím ETA.

S politováním musím Parlamentu oznámit úmrtí pana Ernesta Glineho, někdejšího belgického poslance Evropského parlamentu, který zemřel dne 10. srpna ve věku 78 let. Pan Gline byl poslancem Evropského parlamentu v letech 1968 až 1994. V letech 1979 až 1984 byl rovněž předsedou skupiny socialistů.

Dále vám musím s politováním oznámit úmrtí Sira Christophera Prouta, někdejšího britského poslance této sněmovny, který zesnul dne 12. července ve věku 67 let. Sir Christopher Prout, který se později stal Lordem Kingslandem, byl poslancem Evropského parlamentu v letech 1979 až 1994. V letech 1987 až 1994 byl rovněž předsedou skupiny evropských demokratů.

Než přistoupíme k našemu jednání, chtěl bych vás vyzvat, abychom společně uctili památku těch, kteří položili své životy za obranu Evropy, a těch, kteří svůj život zasvětili službě Evropě a podíleli se na její přeměně do té podoby, jakou má dnes.

(Sněmovna povstala a držela minutu ticha.)

3. Složení Parlamentu: viz zápis

4. Členství v politických skupinách: viz zápis

5. Složení výborů: viz zápis

6. Žádost o zbavení poslanecké imunity: viz zápis

7. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

8. Oprava (článek 216 jednacího řádu): viz zápis

9. Předložení dokumentů: viz zápis

10. Otázky k ústnímu zodpovězení (předložení): viz zápis

11. Převody prostředků: viz zápis

12. Petice: viz zápis

13. Texty dohod dodané Radou: viz zápis

14. Prováděcí opatření (článek 88 jednacího řádu): viz zápis

15. Plán práce

Předseda. – Byl rozdán konečný návrh pořadu jednání, který vypracovala ve čtvrtek 10. září 2009 Konference předsedů, v souladu s článkem 137 jednacího řádu.

Pondělí a úterý

Žádné změny.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedo, budu velmi stručný.

Rád bych se dovolal ustanovení jednacího řádu týkajících se Konference předsedů, která, jak jste, pane předsedo, podotkl, sestavuje pořad jednání.

Náš jednací řád stanovuje, že Konference předsedů se skládá samozřejmě z vás, předsedů parlamentních skupin, a dále ze zástupců nezařazených poslanců.

Žádný zástupce nezařazených poslanců však doposud nebyl jmenován. Řada nezařazených poslanců vás v této věci písemně oslovila a jsou více než ochotni se s vámi setkat.

Pane předsedo, bylo by prospěšné, pokud byste mohl svolat schůzi všech nezařazených poslanců, aby mohli v souladu s jednacím řádem zvolit svého zástupce v Konferenci předsedů a Konference tak mohla přijímat svá rozhodnutí v plném obsazení.

Předseda. - Děkuji vám za připomínku. Během tohoto zasedání budu vás a další poslance kontaktovat, abychom učinili nezbytné kroky.

Středa

Pro středeční jednání jsem obdržel návrh od skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance.

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Dámy a pánové, Konference předsedů odhlasovala, aby byla na středeční pořad jednání zařazena volba – jmenování – předsedy Komise.

O návrzích na předsedu Komise budeme mít rozpravu v úterý odpoledne. Navrhujeme odložit hlasování o jeho jmenování, a to z jednoho prostého důvodu, že za dvacet dva dní se uskuteční referendum v Irsku. Toto referendum je klíčové z hlediska přijetí nebo zamítnutí Lisabonské smlouvy. Podle dnes zveřejněného průzkumu veřejného mínění by 62 % irských občanů hlasovalo pro smlouvu.

Jsem přesvědčen, že ať už s Lisabonskou smlouvou souhlasíme nebo nesouhlasíme, hlas irských občanů musíme respektovat. Zdá se nám však nesmyslné navrhovat hlasování a jmenovat předsedu podle Smlouvy z Nice kvůli 21 dnům, když se nám – přinejmenším nám zastáncům Lisabonské smlouvy – nabízí možnost jmenovat Komisi i jejího předsedu na základě Lisabonské smlouvy.

V říjnu budeme vědět, čím jsme vázáni. Polský prezident slavnostně prohlásil, že Lisabonskou smlouvu podepíše po irském referendu.

Český Ústavní soud slavnostně prohlásil, že urychlí rozhodovací proces v otázce dvou stížností vznesených proti Lisabonské smlouvě, přičemž ve svém posledním rozhodnutí jednomyslně prohlásil, že Lisabonská smlouva je v souladu s Ústavou České republiky.

Bude-li tedy Smlouva ratifikována v Polsku a Irsku, český prezident už nemůže říci ne.

Již téměř končím, ale toto je velmi důležité, pane předsedo. To, co je tu v sázce, je otázka identity Parlamentu, a jestliže nenajdeme dvě minuty na tuto úvahu, pak jsme jako poslanci Evropského parlamentu neučinili, co jsme měli. A to je důležitá věc. Proto vás žádám, abychom o panu Barrosovi nehlasovali nyní, ale až poté, co se vyjádří občané Irska, a abychom dnešní hlasování odložili a hlasovali případně příští měsíc.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, pan Cohn-Bendit hovořil o návrhu, který minulý týden předložila Konference předsedů moje skupina. Tento návrh jsme předložili proto, že se domníváme, že to není ani tak irské referendum ani český Ústavní soud, ale spíše nedostatečná soudržnost postojů Rady, co zapříčinilo nynější zmatky. Je nade vše pochybnost, že společenství založené na právu – a Evropská unie se právě za takové společenství považuje – musí jednat v souladu s platnými právními předpisy. Platným právním předpisem je Smlouva z Nice. Není proto možné pracovat jinak než podle Smlouvy z Nice, což znamená tak pracovat s předsedou Komise i všemi komisaři..

Rada chce zvolit předsedu na základě Smlouvy z Nice, chce ale do jisté míry i to, co navrhuje pan Cohn-Bendit, tedy uplatnění Lisabonské smlouvy na komisaře, čímž by došlo k tomu, že by předseda Komise byl zvolen na jiném právním základě než jeho komisaři – což ostatně i sám předseda Komise považuje za velmi nešťastné. A opakovaně mluví o převaze Lisabonu, kterou sice potřebuje, ale které nedosáhne.

To již samo ukazuje na zmatky, které Rada způsobila – situace není příznivá ani pro EU ani pro samotného předsedu Komise. Proto jsme toho názoru, že by hlasování mělo být odloženo do doby, než se Rada bude schopná dohodnout na tom, co vlastně chce. Podporujeme tudíž...

(Předseda řečníka přerušil)

Domníváme se, že tento odklad je nutný, z důvodů, které se od těch, které uvedl pan Cohn-Bendit, poněkud liší, a z těchto výše zmíněných důvodů návrh podporujeme.

Předseda. – Rád bych nyní vyzval k vystoupení poslance, který je proti návrhu. O slovo požádal pan Daul. Máte slovo, pane Daule.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedo, jak víte, svou řečnickou dobu vždy dodržuji..

Zprvč nerozumím panu Cohn-Benditovi: měl již dříve požádat o to, aby byly odloženy volby do Evropského parlamentu, dokud nebudeme mít Lisabonskou smlouvu.

Vzhledem k tomu, že v současnosti máme v Evropském parlamentu Smlouvu z Nice, požadujeme, aby se před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost tato Smlouva používala. Chtěl bych dále požádat o to, abychom se až do samého závěru, než budeme moci znovu hlasovat o panu Barrosovi, řídili pravidly. Parlament musí být připraven fungovat podle Lisabonské smlouvy a pak budeme moci o panu Barrosovi a Lisabonské smlouvě znovu hlasovat, pane Cohn-Bendite. Jinak nebudeme důslední. To je vše, co jsem chtěl říci.

V zájmu toho, abychom měli Komisi – a já o to požádám zítra – bych byl rád, abychom po referendu 2. října ustanovili Komisi na základě platné smlouvy, tedy Smlouvy z Nice. Lisabonskou smlouvou se budeme zabývat, až k tomu nadejde čas, až pan Cohn-Bendit přesvědčí pana Klause, aby podepsal – a on, až bude ochoten tak učinit, podepíše ji velmi rychle. Zavážeme Parlament Lisabonskou smlouvou a poté podle této Smlouvy zvolíme svého předsedu Komise, neboť chceme-li být důslední, musíme taková být od počátku až do konce. Co nyní potřebujeme, je Komise, která bude fungovat v době recese i během vrcholné schůzky v Kodani. Jak ale víte, máme před sebou ještě dlouhou cestu, než všichni komisaři a Komise budou připraveni k práci.

Proto spolu s ostatními členy své skupiny požadují, abychom ve středu o předsedovi Komise hlasovali.

(Potlesk)

(Parlament návrh zamítl.)

Čtvrtek

Žádné změny.

*

* *

(Plán práce byl přijat)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN PITTELLA*Místopředseda***16. Hlasování****16.1. Početní složení meziparlamentních delegací (hlasování)****16.2. Schválení jmenování pana Algirdase Šemety do funkce člena Komise (B7-0037/2009)****16.3. Schválení jmenování pana Paweła Sameckiho do funkce člena Komise (B7-0035/2009)****16.4. Schválení jmenování pana Karela De Guchta do funkce člena Komise (B7-0036/2009)****17. Vysvětlení hlasování***Písemné vysvětlení hlasování***– Schválení jmenování pana Algirdase Šemety do funkce člena Komise (B7-0037/2009)**

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu, kterým se schvaluje jmenování pana Algirdase Šemety do funkce člena Evropské komise. Zpochybňuji však právní stránku tohoto rozhodnutí. Podle čl. 215 odst. 3 Smlouvy o založení Evropských společenství, který stanoví pravidla v případě odstoupení komisaře, je to Rada, kdo v takové situaci kvalifikovanou většinou rozhodne o náhradním komisaři. Dle mého názoru nemá Evropský parlament v tomto konkrétním případě žádnou pravomoc, a jeho jednací řád, jmenovitě bod 2 odst. 2 přílohy XVII, který stanovuje tajné hlasování, není v souladu se Smlouvou. Ustanovení jednacího řádu je zcela jistě závazné pro Evropský parlament, nikoli však pro řádně jmenovaného komisaře. Čl. 214 odst. 2 Smlouvy o ES, překvapivě uvedené jako právní základ tohoto usnesení, neupravuje jmenování Komisaře v případě odstoupení, ale hlasování, které má schválit celou Komisi jako kolegium. Dále je podivné, že toto usnesení bylo přijato na základě čl. 106 odst. 4 jednacího řádu, který se týká volby Komise jako celku, nikoli nahrazení komisaře.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro pana Šemetu, kterému bych rád blahopřál k jeho jmenování a přeji mu mnoho úspěchů. Musím však znovu vyjádřit své znepokojení – jak jsem ostatně již učinil ve Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova – v souvislosti s návrhem pana komisaře, aby část nutných finančních prostředků k financování evropského plánu hospodářské obnovy byla získána snížením prostředků vyčleněných pro přímou podporu zemědělcům. Věřím, že se jedná o pouhé nedorozumění a že toto opatření, které by nebylo možné akceptovat, nebude provedeno.

– Schválení jmenování pana Paweła Sameckiho do funkce člena Komise (B7-0035/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu, kterým se schvaluje jmenování pana Paweła Sameckiho do funkce člena Evropské komise. Zpochybňuji však právní stránku tohoto rozhodnutí. Podle čl. 215 odst. 3 Smlouvy o založení Evropských společenství, který stanoví pravidla v případě odstoupení komisaře, je to Rada, kdo v takové situaci kvalifikovanou většinou rozhodne o náhradním komisaři. Dle mého názoru nemá Evropský parlament v tomto konkrétním případě žádnou pravomoc, a jeho jednací řád, jmenovitě bod 2 odst. 2 přílohy XVII, který stanovuje tajné hlasování, není v souladu se Smlouvou. Ustanovení jednacího řádu je zcela jistě závazné pro Evropský parlament, nikoli však pro řádně jmenovaného komisaře. Čl. 214 odst. 2 Smlouvy o ES, překvapivě uvedené jako právní základ tohoto usnesení, neupravuje jmenování Komisaře v případě odstoupení, ale hlasování, které má schválit celou Komisi jako kolegium. Dále je podivné, že toto usnesení bylo přijato na základě čl. 106 odst. 4 jednacího řádu, který se týká volby Komise jako celku, nikoli nahrazení komisaře.

– Schválení jmenování pana Karela De Guchta do funkce člena Komise (B7–0036/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu, kterým se schvaluje jmenování pana Karela De Guchta do funkce člena Evropské komise. Zpochybňuji však právní stránku tohoto rozhodnutí. Podle čl. 215 odst. 3 Smlouvy o založení Evropských společenství, který stanoví pravidla v případě odstoupení komisaře, je to Rada, kdo v takové situaci kvalifikovanou většinou rozhodne o náhradním komisaři. Dle mého názoru nemá Evropský parlament v tomto konkrétním případě žádnou pravomoc, a jeho jednací řád, jmenovitě bod 2 odst. 2 přílohy XVII, který stanovuje tajné hlasování, není v souladu se Smlouvou. Ustanovení jednacího řádu je zcela jistě závazné pro Evropský parlament, nikoli však pro řádně jmenovaného komisaře. Čl. 214 odst. 2 Smlouvy o ES, překvapivě uvedené jako právní základ tohoto usnesení, neupravuje jmenování Komisaře v případě odstoupení, ale hlasování, které má schválit celou Komisi jako kolegium. Dále je podivné, že toto usnesení bylo přijato na základě čl. 106 odst. 4 jednacího řádu, který se týká volby Komise jako celku, nikoli nahrazení komisaře.

18. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

19. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předsedající. – Nyní přikročíme k projevům, které nesmí trvat déle než minutu. Mám zde velmi dlouhý seznam přihlášených. Ukazuje to na velký zájem o účast, což je této sněmovně ke cti. Nebude však možné dát slovo všem, kteří chtějí vystoupit, neboť sto žádostí by zabralo hodinu a půl a my máme k dispozici jen 30 minut.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedající, vystupuji dnes na půdě Evropského parlamentu poprvé, a proto bych rád začal ve svém rodném jazyce. Jak víte, kampaň na podporu Lisabonské smlouvy je v Irsku v současnosti v plném proudu a doufáme, že 2. října přinese pozitivní výsledek. Jedna z věcí, která je v tomto kole výrazně rozdílná, jsou záruky, které dala Evropská unie Irsku v otázce daní, interrupcí a obrany. Velmi důležité je i nové postavení sportu v Lisabonské smlouvě – jde o otázku, která dosud nebyla řešena.

– Jako někdo, kdo se na různých úrovních sportu celý život věnuje, ať už jako aktivní hráč či v rámci administrativy spojené se sportem, domnívám se, že to, že na základě Lisabonské smlouvy může EU začít brát sport vážně a podporovat jej na národní i mezinárodní úrovni, zahraje na citlivou strunu irské sportovní veřejnosti. Z tohoto i řady dalších zřejmých důvodů, například zdravotních, sociálních i přínosů sportu pro tělesnou kondici, je důležité, aby po přijetí Lisabonské smlouvy byla poskytnuta velká část finančních prostředků...

(Předsedající řečníka přerušil)

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Pane předsedající, domnívám se, že ve srovnání s jinými členskými státy se odvětví zemědělství v Rumunsku, pokud jde o strukturální problémy, poněkud liší. Musím zdůraznit, že by Evropská unie měla využívat svůj politický i hospodářský vliv k tomu, aby zaměřila více pozornosti na řízení finančních prostředků vyčleněných pro zemědělství těch členských států, které se k EU připojily později.

Ráda bych vyjádřila svůj názor, že podpora udržitelného odvětví zemědělství s přiměřeným rozpočtem po roce 2013 by tento problém vyřešila a nabídla zemědělcům střednědobé a dlouhodobé vyhlídky, spolu s dostatečnými finančními prostředky k tomu, aby rumunské zemědělství mohlo být uvedeno v soulad s evropskými normami a vytvořit šanci pro jednotnou Evropu.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Dámy a pánové, Maďarsko a maďarské menšiny neustále otevírají otázku národnostních menšin. Za použití polopravd a často i lží se snaží zmanipulovat evropské veřejné mínění ve svůj prospěch. Jaká je pravda?

V uplynulých osmdesáti letech byly v Maďarsku s tichým souhlasem Evropy téměř zlikvidovány národnostní menšiny. I počet členů slovenské menšiny se prudce snížil z tří set tisíc na deset tisíc osob. Početnost maďarské menšiny v okolních státech, včetně Slovenska, zůstala zachována.

Za poslední dva roky bylo v Maďarsku zavražděno šest členů romské menšiny a desítky byly vážně zraněny. Objevují se obavy z útoku proti Židům a na vzestupu jsou i další formy extremismu, které se rozšiřují i za hranice Maďarska. Tuto agresi, kterou v Maďarsku nezvládají, je nutné odsoudit. Evropské orgány by se měly těmito projevy extremismu více zabývat.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Státní převrat, ke kterému došlo 28. června v Hondurasu, hrubým způsobem potupil svobodu politického projevu a nejzákladnější demokratická práva honduraského lidu.

Od té doby „prozatímní“ vláda přijala represivní opatření proti základům hnutí, které v ulicích demonstrovalo, a zavedla režim pozastavení činnosti médií, omezování svobod, persekucí, nezákonného zadržování, únosů a dokonce i vraždění členů organizovaného odporu proti převratu.

To vše jsme měli možnost vidět při nedávné návštěvě Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice v Hondurasu a Nikaragui, kde jsme se setkali s legitimním prezidentem země Manuelem Zelayou. Reakce evropských orgánů na tyto události je přinejmenším nejednoznačná. Někteří mlčí, což je skutečně nepřijatelné, jiní na obě strany apelují, aby učinily vše, co je v jejich moci, k co nejrychlejšímu dosažení politického řešení, a k otázkám, které jsou rozdílné, přistupují tak, jako by byly totožné, a nezabývají se tím, na čí straně je vina, jako kdyby zde nebyl demokraticky zvolený prezident na straně jedné a nezákonná vláda, která prezidenta zadržuje a vykázala jej ze země poté, co se protiprávně chopila moci, na straně druhé.

Nejzákladnější míra respektu k demokracii vyžaduje, aby evropské orgány rozhodně a účinně odsoudily převrat a zavedly na mezinárodní úrovni opatření ke zvýšení tlaku na nezákonnou vládu, která je u moci, včetně izolace této vlády. Nesmějí také uznávat ani podporovat žádné volby, které se budou konat před obnovením demokratické zákonitosti v zemi.

John Bufton (EFD). – Pane předsedající, jako nový poslanec tohoto Parlamentu se domnívám, že jedním z nejvýznamnějších problémů, který musí řešit zemědělci ve Walesu i ostatních částech Spojeného království, je navrhovaná elektronická identifikace ovcí, která začne platit od 1. ledna 2010. Pravdou je, že snímací zařízení, které k tomu má být použito, není přesné. Podle mých informací dosahuje přesnost tohoto zařízení jen 79 %, což zemědělcům v celém Spojeném království způsobí velké problémy.

Naléhavě Komisi žádám, aby tuto politiku přehodnotila a zavedla ji pouze na dobrovolném základě. Obávám se, že řada zemědělců bude pokutována v důsledku nepřesného vybavení a že budou sníženy jejich jednotné platby pro zemědělské podniky. V nejhrošším případě by snížení mohlo dosáhnout až 100 %. Úlevy, které již byly učiněny, jsou užitečné, nejsou však dostatečné.

Řeknu vám, že Komise chce elektronickou identifikaci zavést i s tolika závažnými vadami ve snímacím zařízení. Rozumnou cestou by bylo zavedení elektronické identifikace ovcí od příštího ledna jen na dobrovolném základě. Naléhavě žádám poslance tohoto Parlamentu, aby mne v této otázce, která má zásadní význam pro odvětví zemědělství v celé Evropě, podpořili.

Krisztina Morvai (NI). – Pane předsedající, vyzývám tento Parlament k okamžitým a účinným krokům na záchranu malých a rodinných zemědělských podniků v nových členských státech, zvláště ve střední a východní Evropě, a zejména v mé vlasti – Maďarsku.

Co tyto zemědělce potkalo? V důsledku vstupu do Evropské unie jsme museli „nabídnout“, abych tak řekla, 100 % našich trhů, za něž jsme obdrželi 25 % dotací. To není jen nespravedlivé, ale navíc nezákonné: jedná se o jednoznačné porušení Římské smlouvy. Nyní, protože se pokoušeli soutěžit v těchto nespravedlivých a nezákonných podmínkách, si tito zemědělci museli vzít půjčky – velké půjčky – aby byli konkurenceschopní. Nyní zkrachovali a musí prodávat své pozemky za podmínek připomínajících kolonizaci, neboť jsme své pozemky museli zpřístupnit zemím, které mají HDP desetinásobně vyšší než my. Požaduji okamžité opětovné projednání Kodaňské dohody.

(Předsedající řečníci přerušil)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Pane předsedající, stejně jako mí kolegové jsem se i já chtěl věnovat problému v oblasti zemědělství. Nedávno mne ale mimořádně zaujal článek zveřejněný ve *Wall Street Journal*, a právě proto je mou čestnou povinností, abych s jeho obsahem seznámil tento Parlament a přednesl dotazy autorů článku.

Titulek, ze kterého podle mne jasně vyplývá, o čem článek je, zní takto: Pane Barroso, zbořte hradby pro malé podniky. Tento článek je jednoznačnou výzvou budoucí Evropské komisi, aby se zaměřila na podporu malých a středních podniků, které jsou v důsledku krize zvláště zranitelné, a aby za žádných okolností neupouštěla od uplatňování iniciativy „*Small Business Act*“ z roku 2008. Evropský parlament musí zajistit řádné a účinné provedení těchto opatření, která v Evropské unii potřebuje více než dvacet milionů malých a středních podniků.

Evgeni Kirilov (S&D). – (BG) Pane předsedající, počátkem srpna se v Republice Makedonie odehrálo neuvěřitelné drama, které pobouřilo bulharské veřejné mínění. Spaska Mitrova, třiačtyřicetiletá makedonská občanka a matka malého dítěte, které stále kojí, byla násilně převezena na policejní stanici a poté umístěna do nechvalně proslulého vězení Idrizovo, kde jí dítě bylo odebráno. Z horního patra budovy do přízemí ji policie vlekla za vlasy, protože se dítěte nechtěla vzdát. Byla odsouzena k tříměsíčnímu vězení za to, že nebyla schopna poskytnout v dětském pokoji jejich dítěte lůžko svému bývalému manželovi. Dokážete si představit důsledky této události. Paní Mitrově bylo na počátku tohoto roku také uděleno bulharské občanství. Zřejmě z tohoto důvodu s ní bylo zacházeno tak nehumánním způsobem. A její případ není jediný. Před dvěma lety jsem se zeptal současného makedonského ministra zahraničí, proč se makedonští občané, kteří přijali bulharské občanství, setkávají s tolika projevy nenávisti. Odpověděl mi, že jsou to pozůstatky minulosti. Vzhledem k tomu, že úsilí vynaložené bulharským prezidentem a vládou nepřineslo žádné výsledky, vyzývám komisaře Olliho Rehna, aby se s tímto případem do nebe volající nespravedlnosti v zemi, která chce zahájit přístupová jednání, osobně obeznámil.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Itálie hodlá umístit na hranici se Slovinskem pobřežní terminál pro zkapalněný plyn, aniž by to konzultovala. Evropská unie je však založena na vzájemné důvěře a dobrých sousedských vztazích. Dodávka energie ze zdrojů škodlivých životnímu prostředí klade nároky na zvláštní ochranu přírody, ale ve své podstatě vyžaduje také základní čestnost.

Itálie tím, že se pokouší před Slovinskem utajit škodlivé následky, které budou její kroky mít na přeshraniční životní prostředí, poškozuje všechny zúčastněné, včetně sebe sama, zejména však obyvatele, kteří žijí v nejbližším okolí diskutovaného zařízení. Slovinská veřejnost a slovinská vláda jsou jednoznačně proti tomuto terminálu.

Lhaní do kamery je možná pro pana Berlusconiho způsobem, jak se udržet v italské politice. Na úrovni Evropské unie by ale takováto svévolná praxe neměla a nesmí být tolerována. Je to nepřijatelné.

Jedná se o přímé porušení zásad Evropské unie, a Itálie zachází s lidskými životy i životním prostředím manipulativním způsobem, se chová manipulativně, na úkor lidských životů a životního prostředí. Pomocí mezinárodního podvodu se pokouší vybudovat pobřežní terminál v Žavlje (Aquilina) v Terstském zálivu, který je již sám o sobě mimořádně úzký. Itálie poškozuje životní prostředí, nabourává mimo jiné vyhlídky na společné soužití na hranici a dává velmi špatný příklad budoucím členským státům.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, události v bývalé německé obuvnické továrně v Santa Maria da Feira na Rhodu, která se v současnosti jmenuje Sociedade Luso-Alemã de Calçado, jsou velmi znepokojivé.

Společnost kdysi zaměstnávala přibližně tři tisíce dělníků, po problémech v Německu ale pracovní místa zrušila a nyní zaměstnává zhruba 1 000 pracovníků. Většinu z nich tvoří ženy, přičemž většinu z nich byla zkrácena pracovní doba a mzda. V současnosti panují obavy, že by společnost, až skončí portugalské volby, mohla výrobu ukončit.

Nezaměstnanost v tomto městě trvale vzrůstá a v současnosti se dotýká mnoha tisíc pracujících, zejména v odvětví obuvnictví a v odvětví zpracování korku. S ohledem na tuto situaci vyzýváme ke zvláštním naléhavým intervenčním opatřením, aby se zabránilo dalšímu závažnému úderu pro výrobu a pracovní místa v této oblasti, která je tak silně zkoušena nezaměstnaností.

Nicole Sinclaire (EFD). – Pane předsedající, nepřijímám pravomoc tohoto Parlamentu ani jakéhokoli jiného orgánu EU vytvářet právní předpisy pro Spojené království.

Moji voliči mne sem vyslali, abych vám řekla, že si nepřeji, aby se každý den v Evropské unii utratilo 45 milionů liber z jejich prostředků. Chceme, aby se tyto peníze vynakládaly v rámci Spojeného království na naše školy, naše nemocnice a naši infrastrukturu, ne aby se jimi plýtvalo na na čachrování s vašimi účty, což se při jejich kontrolách vesele děje už 14 let.

Od lidí, kteří mne zvolili, mám pro Komisi zkrátka tento vzkaz: dělejte si svou byrokracii a připravte se na to, že Spojené království se nebude podílet na zkorumpované a k zániku odsouzené špíně, kterou je Evropská unie.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, tento Parlament v poslední době semkla světová hrozba terorismu. V mém volebním obvodu v Severním Irsku známe bolestné důsledky terorismu. Ano, byli jsme v Severním Irsku v posledních letech svědky viditelné proměny, stále však existují lidé, kteří se snaží způsobovat krveprolití.

Minulý týden, při posledním z řady útoků, byla v jižním Armaghu nalezena bomba o váze 600 liber, kterou nastražili odštěpení republikáni. Kdyby nebyla odhalena, došlo by ke ztrátě mnoha životů. Severní Irsko nezapomnělo na oběti své minulosti a terorismu, a to je důvod, proč bych chtěla požádat tento Parlament, aby podpořil kampaň za získání odškodnění od Libye. Libye zásobuje zbraněmi organizaci IRA. Tyto zbraně si vyžádaly mnoho obětí a další životy poznamenaly. Za to musí být Libye nést odpovědnost.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Na počátku nového funkčního období bychom si měli uvědomit naši společnou zodpovědnost za mírový rozvoj evropského kontinentu, abychom našim občanům zajistili klidný a zdárný život. Abychom je přesvědčili, že jsme tu pro ně, abychom jim sloužili.

Na to bychom neměli zapomínat ani tehdy, když mezi dvěma členy naší rodiny vzniknou problémy. Způsob, jak se s tím Evropa vyrovnává, je korektní partnerský dialog s cílem hledat rozumné řešení, nikoli ignorování partnera a prezentace problémů na půdě evropských orgánů, včetně našeho.

Trvalý racionální dialog je také způsobem, jak neposkytnout živnou půdu extremistům na obou stranách hranic, a jak již v zárodku zlikvidovat nebo výrazně omezit jejich možnou budoucí nebezpečnou činnost.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Prostřednictvím řady silných evropských politik je sice veden boj proti rasismu, němečtí a britští politici se však, jen několik dní po sobě, dopustili skandalizování rumunských dělníků, ať už z neznalosti, nebo proto, že byli motivováni získáním sympatií a hlasů od obyvatelstva. Zlověstné výroky, jako například *Rumuni do tebe zabodnou nůž tak rychle jako svůj pohled*, které zazněly během setkání s veřejností ve Spojeném království, či poznámky německého politika, že Rumuni nechodí do práce na sedmou a nevědí, co mají dělat, jsou mimořádně závažné. Usilujeme o to, aby evropští politici bojovali proti rasismu. To je naším společným cílem. Co si však počít s tím, když naši političtí kolegové z velkých členských států činí taková prohlášení?

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pane předsedající, minulý týden byly opět tři baskické rybářské lodě plující z Bermea ohrožovány somálskými piráty. Opakované útoky na naše rybářské lodě v oblasti, skutečnost, že oběti cítí ohrožení, a neschopnost španělské vlády zasáhnout nás znepokojují. Podle rybářů je možné, že se s příchodem monzunů tyto útoky ještě zhorší.

Proto chci zde této sněmovně říci, dříve než bude pozdě, že nutně potřebujeme ozbrojený vojenský doprovod pro tyto lodě. Některé evropské vlády, například Francie a Itálie, tak učinily, a s úspěchem.

Komise by proto měla doporučit, aby všechny členské státy přijaly okamžitá účinná opatření v tomto směru. Naléhavě musíme rozšířit kritéria ochrany, která byla vytvořena pro námořní obchodní trasy, na rybářské oblasti.

Tato sněmovna má problém, což uvedla ve své rezoluci o pirátství dne 23. října loňského roku.

Závěrem bych ráda zopakovala naše přesvědčení, že Evropa potřebuje společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, díky které budou evropské orgány efektivněji a důvěryhodněji reagovat na tento typ krize.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, vražedné útoky německých jednotek, které spolu se Spojenými státy americkými, Evropskou unií a NATO tvoří součást okupační armády v Afghánistánu, se při útoku na region Kunduz dne 4. září 2009 změnily v masakr, při kterém bylo zavražděno více než 135 civilistů včetně mnoha dětí a desítky jich byly zraněny; tyto vražedné útoky jsou válečné zločiny páchané na afghánském lidu.

Tento útok pochopitelně nebyl namířen proti Talibanu, byl to útok proti pěti stům civilním obyvatel. Každodenní krveprolití, zorganizování násilných a zkorumpovaných voleb s cílem dosadit loutkovou vládu z řad afghánských okupantů a chudoba a bída sužující afghánský lid odhalují, že imperialistické útoky Spojených států amerických, Evropské unie a NATO v této okupované zemi – a v řadě jiných zemí – pod záminkou boje proti terorismu mají pro lid katastrofální důsledky.

Prohlášení nového generálního tajemníka NATO Anderse Fogha Rasmussena i ta, která učinili ministři zahraničí Evropské unie, mají jediný cíl: pokračovat v intervencích namířených proti lidu. Lid v jednotlivých zemích a v každém členském státě Evropské unie musí vyžadovat, aby vojenské jednotky opustily jeho území a vrátily se do své vlasti, a na tomto svém požadavku trvat.

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedající, dne 2. října se v Irsku uskuteční referendum o Lisabonské smlouvě. Lisabonská smlouva je téměř identická s Evropskou ústavou, kterou výslovně odmítli Francouzi a Nizozemci. Irové již Lisabonskou smlouvu jednou odmítli, jenže pokud jde o další politickou integraci, je odpověď „ne“

z hlediska Evropské unie vždy špatnou odpověď. A proto jsou Irové nuceni mít další referendum, ze kterého by vzešla jediná odpověď přijatelná pro Evropskou unii – „ano“.

Evropská unii narušuje demokracii ve svých členských státech. EU je založena na překrucování, podvodech a lžích. Britům naše opovržením hodná vláda a politické referendum odepřeli právě proto, že je známo, že výsledkem by bylo zvukné „ne“. Británie však jednoho dne Evropskou unii stejně opustí a obnoví svou národní nezávislost, bez ohledu na to, jaký bude výsledek v Irsku. Jsem hrdý na to, že mohu využít svou funkci zde pro kampaň za bezpodmínečné vystoupení Británie z Evropské unie.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Battene. Poskytl jsem vám čtrnáct vteřin navíc, přestože jste řekl nepravdivé tvrzení – konkrétně to, že Lisabonská smlouva je totéž co Ústava.

George Becali (NI). – (RO) Pane předsedající, rád bych s vámi dnes hovořil o evropském projektu Mladé hlasy. Je mi ctí, že jsem byl požádán, abych se stal jeho patronem. Cílem tohoto projektu, ve kterém se účastní mladí lidé ze všech členských států, je nalézt a nabídnout těmto lidem řešení sociálních problémů, s nimiž se setkávají. Vyzývám nejen vás, pane předsedo, ale i předsedu Evropské komise, abyste zajistili, aby bylo návrhům těchto mladých lidí věnováno více pozornosti. Je v této nelehké době naší povinností, abychom Evropě, a zejména mladým lidem, nabídli jasnou příležitost. Moje generace měla velké štěstí, že byla zapojena do obnovy jednotné Evropy. A mladí lidé, kteří představují Evropu dneška, ale zejména Evropu zítřka, mají právo proměnit ji podle svých představ. Děkuji vám a pomáháej nám Bůh.

Předsedající. – Děkuji vám. A děkuji vám také za vaši stručnost.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Příznak extrémní levicové a extrémní pravicové ideologie, který je odrazem dvou diktatur, jež Evropě ve 20. století dominovaly, se nyní vrací a pronásleduje Evropskou unii 21. století. Některým občanům EU je zakázáno cestovat do jiné země. Je omezován volný pohyb osob. Stát zadrží patnáct občanů, obviní je z vlastizrady a zakáže jim opustit zemi, neboť mají v úmyslu hovořit o otázkách menšin s podobně smýšlejícími krajany na fóru maďarských poslanců z Karpatské kotliny. V zemi, o níž hovořím, je člověk potrestán za to, že nemluví řádně úředním jazykem v nemocnicích, na policejních stanicích, v domovech pro seniory a v porodnicích. Ani s přistěhovalci se tak v Evropské unii nezachází, nemluvě o lidech, kteří žili na tomto území po tisíce let, než vznikl teprve před sedmnácti lety nový stát. Proto je důležité, aby byl v rámci Evropské unie zaveden jednotný a pro všechny státy závazný právní předpis týkající se ochrany menšin.

Arlene McCarthy (S&D). – Pane předsedající, ráda bych informovala Parlament o tom, že Michaelu Shieldsovi, který pochází z mého volebního obvodu, udělil britský ministr spravedlnosti milost, a on byl na jejím základě byl propuštěn z vězení, kde strávil čtyři a půl roku za trestný čin, který nespáchal.

Michaleovi byla udělena milost na základě důkazů, které jednoznačně prokázaly, že je z mravního i technického hlediska neviný. V roce 2005 byl během necelých osmi týdnů zatčen, souzen a usvědčen z brutálního útoku na bulharského číšníka Martina Georgieva, a to navzdory nedostatku soudních důkazů, chybně provedené identifikaci a přiznání podepsanému jiným mužem, Grahamem Sankeym.

Chci dnes poděkovat předsedům Borrellovi a Pötteringovi a rovněž Petičnímu výboru Evropského parlamentu za podporu Michaelova boje za svobodu. Celá věc tím však nekončí a já prosím předsedu a Petiční výbor, aby i nadále podporovali Michaela v jeho boji za spravedlnost a neprodleně u bulharských orgánů intervenovali za za přezkoumání důkazního materiálu. Je to mimořádně důležité, pokud máme všem našim občanům dát důvěru v soudní a policejní spolupráci v Evropě.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Bankovníctví vyžaduje dohled. To je stanovisko Evropské rady a Evropské komise. V únoru zveřejněná studie Evropské komise týkající se ochrany spotřebitelů odhalila několik negativních trendů v bankovníctví. Jakožto zástupkyně Estonska bych ráda představila několik příkladů ze své země ohledně působení dvou švédských bank na našem území. Problém spočívá v tom, že tyto banky zacházejí s estonskými spotřebiteli jinak než se spotřebiteli ve své domovské zemi. Estonští spotřebitelé mají poplatky za bankovní služby i úrokové sazby výrazně vyšší. Úrokové sazby se například liší od 0,21 % ve Švédsku až po 12,2 % v Estonsku – to je šestisetnásobný rozdíl.

Využívání finanční krize k odůvodnění nerovného zacházení je v rozporu s hodnotami Evropské unie. Ráda bych se zeptala Švédska, které v současnosti předsedá Evropské unii, co k tomu může říct a jak dlouho budou v Estonsku jejich banky takto postupovat.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, řekl jsem, že potřebujeme demokratickou revoluci, a teď čelíme situaci, která představuje neudržitelný stav pro nás všechny, kdo nejsme ze své svobodné vůle v tomto Parlamentu v žádné politické skupině.

Rád bych požádal předsednictvo, aby našlo přátelské řešení otázky koordinátorů. V tomto ohledu jsme diskriminováni, neboť nám není umožněno účastnit se schůzek koordinátorů v rámci jednotlivých výborů a být náležitě činní. Rád bych napomohl vyvarování se situaci, kdy by nález Evropského soudního dvora – jako již dříve v návaznosti na případ diskriminace z roku 2001 – shledal, že veškerá dosud učiněná koordinací rozhodnutí jsou nezákonná. Nejenže by to nesmírně poškodilo Parlament, ale je to nežádoucí i z politického hlediska.

Žádám tedy předsednictvo, aby co nejdříve uskutečnilo odpovídající kroky k ukončení této diskriminace nezařazených poslanců a k návratu ke správným pracovním metodám uplatňovaným v posledních deseti letech.

Carlos Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Pane předsedající, letos v létě zavraždila teroristická organizace ETA ve Španělsku tři lidi. Tři lidé zemřeli, protože bránili právo a svobodu: jeden příslušník národní policie a dva příslušníci četnictva. Chtěl bych, abychom jejím rodinám vyjádřili soustrast, podporu a starost.

ETA je zločinecká organizace, která nemá v Evropě místo, neboť v Evropské unii není prostor pro radikalismus, totalitarismus ani teroristické vraždění.

Evropský parlament a všechny evropské orgány by proto měly trvale odsuzovat teroristy organizace ETA a pracovat na odstranění a vykořenění teroristických útoků organizace ETA a jejich spolupachatelů, které bují jako rakovina, z našeho kontinentu.

Proto chci ve svém prvním projevu na prvním řádném plenárním zasedání Evropského parlamentu v tomto volebním období vzpomenout na všechny oběti teroristických útoků organizace ETA a vzdát jim hold, odsoudit na půdě tohoto Parlamentu organizaci ETA a vyzvat k tomu, abychom jako Evropané spolupracovali, s oporou v právu, na vyhnání organizace ETA a jejich podporovatelů, pro dobro regionu Baskicka, Španělska i Evropy.

Ioan Mircea Pașcu (S&D).

– Pane předsedající, domnívám se, že nastal čas, abychom změnili náš přístup k energetickým problémům, konkrétně postupným přesouváním důrazu od „zabezpečení energie“ – tedy pokusů zabezpečit naše současné dodávky od nestálých dodavatelů – k „bezpečné energii“, což znamená zajistit, aby EU měla pevně pod kontrolou řádné využívání energetických zdrojů.

To si samozřejmě po určitou dobu vyžádá paralelní činnost v obou směrech, dokud „bezpečná energie“ nezíská převahu, neboť je tomu skutečně tak, že pokud se Evropa skutečně chce stát opravdu důvěryhodným mezinárodním aktérem, měla by nejprve získat kontrolu nad svými energetickými dodávkami. Jinak bude nadále jen souhrnem národních aktérů prosazujících vlastní národní zájmy a v důsledku toho bude ohrožena taktikou rozděl a panuj bezohledných vnějších dodavatelů.

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedající, před šesti měsíci byl svět šokován smrtí a zkázou, kterou Izrael vnesl do Gazy. Zájem kamer v současnosti ochladl, hospodářské obklíčení však trvá. Kontrolními stanovišti projde méně než čtvrtina materiálu a dodávek, které místní obyvatelstvo potřebuje – je to celkem jen 18 položek. Nic, co by se dalo využít pro obnovu, nic pro obchod, nic, co by vytvořilo pracovní místa nebo dalo lidem naději. Izrael prakticky drží jeden a půl milionu lidí v zajateckém táboře obehnaném zdmi a střeženém ozbrojenou stráží.

Pane předsedající, žádám vás, abyste sdělil panu předsedovi, že by měl při nejbližší příležitosti Gazu navštívit, aby se se situací osobně seznámil. Domnívá-li se, že nelze takové kolektivní tresty akceptovat, měl by otevřeně promluvit v zájmu všech nevinných.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Pane předsedající, hospodářská krize tvrdě zasáhla zemědělskou produkci. Za posledních 20 měsíců se výrazně zhoršila především situace v mlékárenském průmyslu. Ceny klesly pod 0,21 EUR a zemědělci musí prodávat své mléko za cenu nižší, než jsou výrobní náklady. Řada rodinných farem v EU je ve vážném ohrožení a mnoho z nich je v současnosti schopných přežít jen díky osobním úsporám, což je samozřejmě neudržitelné.

Údaje Komise popisují dramatickou situaci v poklesu cen mléka a mléčných výrobků. K odvrácení hrozby kolapsu v zemědělství jsou nezbytná podpůrná opatření pro mléčný průmysl. Kvalita něco stojí, v zemědělství však podle všeho tento princip již neplatí. Výrobní cena v současnosti nijak neodráží spotřebitelskou cenu.

Naše rodinné farmy naléhavě potřebují opatření na podporu trhu. Jde o zabezpečení evropských dodávek potravin. Nesmíme zejména zapomínat na to, že na fungujícím zemědělství jsou v Evropě závislé stovky tisíc pracovních míst.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Pane předsedající, zítra se bude o naši podporu ucházet pan Barroso, který má zájem pracovat ve své funkci v druhém funkčním období. Ráda bych této sněmovně připomněla, že dělníci z polských loděnic opakovaně apelovali na Komisi a požadovali rozhodnutí, které by zachránilo jejich pracovní místa. Nedočkali se žádné pomoci, neboť Komise pod vedením pana Barrosa projevila naprostý nedostatek pochopení pro problémy pracujících lidí.

Tisíce dělníků v polských loděnicích dodnes trpí neradostnými důsledky antisociální politiky Komise pro jejich společenství. Bylo by dobré mít na paměti, že jsme byli do tohoto Parlamentu zvoleni proto, abychom občany zastupovali, ale toto nemá nic společného ani s politikou, ani s Uníí, jaké naši voliči očekávají.

Podpoříme-li pana Barrosa, nic se nezmění. Činnost Komise a její legislativní iniciativy se budou víc a víc vzdalovat od evropských potřeb. Musíme jmenovat takového předsedu a takové komisaře, kteří zajistí, aby měly sociální zájmy přednost před hospodářskými. Musíme volit sociální Evropu, v níž bude osud pracujících považován za stejně důležitý jako zisk. Dámy a pánové, nesmíme se nechat ukolébat sladkými slovy, které jsou jen zástěrkou bezohledných a nehumánních pravocívých politik.

Bill Newton Dunn (ALDE). – Pane předsedající, chtěl bych upozornit na případ pana Johna Zafiropoulou, který je v současné době v Řecku ve vězení. Jeho rodina, mí voliči, je přesvědčena o jeho nevině. Začátkem tohoto roku jsem písemně kontaktoval ministra spravedlnosti v Aténách a na případ jsem jej upozornil. Nedostal jsem žádnou odpověď, proto jsem v květnu o případu hovořil zde na shromáždění v rámci jednodominutových projevů. Bezprostředně po mém vystoupení mne v mé kanceláři navštívil stálý zástupce Řecka a slíbil mi, že mi ministr okamžitě osobně odpoví. O čtyři měsíce později – nic.

Pokud nás stálý zástupce Řecka nyní v Hemicyklu poslouchá, rád bych vyjádřil svůj údiv a zděšení z toho, že se nic nestalo. Mohli by mi prosím sdělit ministrovu odpověď a případem pana Johna Zafiropoulou se znovu zabývat?

Ioannis Kasoulides (PPE). – Pane předsedající, během turecké invaze na Kypr v roce 1974 vyfotografoval turecký novinář 14 kyperských vojáků vzdávajících se turecké armádě. Tato fotografie se stala symbolem pátrání po osudu nezvěstných osob. Před několika týdny byla za pomoci DNA identifikována těla vojáků, kteří byli zabiti před 35 lety a vhozeni do studny v okupované severní části ostrova. To ukazuje, jak turecká armáda zodpovědná za vojáky, kteří se jí vzdali, nehorázným způsobem porušila Ženevskou konvenci.

Naléhavě žádám Parlament, aby vyzval Turecko ke spolupráci s Výborem OSN pro pohřešované osoby, aby poskytlo své záznamy a zpřístupnilo dva komplexy v Lapithosu, které byly nedávno vyhrazené pod označením „nepřístupné vojenské území“ a kde je pravděpodobně pohřbeno dalších osm set zajatců.

Derek Vaughan (S&D). – Pane předsedající, tento Parlament bude mít řadu významných rozprav a bude muset přijmout řadu rozhodnutí ohledně rozpočtových záležitostí. Aktuálně se ovšem zabýváme rozpočtem na rok 2010, který stále ještě obsahuje řadu otázek, jež je třeba vyřešit před jeho schválením. Tento Parlament také brzy začne projednávat nový finanční výhled pro období po roce 2013.

Ještě tu je však přezkum rozpočtu v polovině období a zdá se mi, že jsme na něj téměř zapomněli. Neměli bychom na něj zapomínat, neboť nám v budoucnu poskytne obrovské příležitosti. Umožní nám znovu si uvědomit, jaké jsou naše priority. Umožní nám například vyčlenit více finančních prostředků na plán hospodářské obnovy pro Evropu. Třeba nám také umožní věnovat zvláštní prostředky na opatření, která vzejdou z konference v Kodani koncem tohoto roku.

Jsem přesvědčen, že by to Evropský parlament neměl pouštět ze zřetele. Tento Parlament by měl dál vyvíjet tlak na Radu a na Komisi, aby je ujistil, že se bude s tímto přezkumem znovu zabývat v polovině období a aby nám tak dal možnost předložit naše priority.

Pál Schmitt (PPE). – (HU) Pane předsedající, svoboda slova, a to včetně svobody volby jazyka, kterým chcete hovořit, je základním lidským právem. Jazyk je pro ty, kdo jím hovoří, nanejvýš důležitým symbolem, základem jejich vlastní identity. Každý, kdo s tímto přesvědčením přistupuje ke svému jazyku, musí

respektovat jazyky všech ostatních společenství. Na Slovensku se však jeden z úředních jazyků EU, maďarština, stal v poslední době terčem útoku, a to způsobem, který jde zcela proti zásadám evropského přístupu. Slovenský jazykový zákon donebevolaajícím způsobem diskriminuje právo půlmilionové maďarské menšiny používat vlastní jazyk. V některých případech může být udělena i pokuta ve výši 5 000 EUR.

Evropská unie se zavázala ke kulturní a jazykové rozmanitosti a s ohledem na to byl dokonce jmenován komisař pro mnohojazyčnost. Evropská charta regionálních či menšinových jazyků, kterou ratifikovalo i Slovensko, zaručuje právo občanů na používání mateřštiny při vzdělávání na všech stupních, při administrativních úkonech, ve veřejných institucích a v úředních dokumentech. Již samé své podstaty nemohou orgány EU dovolit, aby jeden z členských států bezostyšně porušil základní normy EU a útočil na práva menšin, a ponechat to bez povšimnutí.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Tato sněmovna se před několika měsíci zabývala situací v polském loďářském průmyslu. Bylo dosaženo shody. Pan Schulz, předseda naší politické skupiny, potvrdil jménem skupiny to, že Parlament nesouhlasí se zrušením desítek tisíc pracovních míst v loděnicích a v podnicích v jejich dodavatelském řetězci. Potvrdil, že tato sněmovna nesouhlasí se zánikem tohoto průmyslu v Polsku ani s následným omezením evropské výrobní kapacity.

Uběhlo šest měsíců a situace je následující: vládě se nepodařilo loděnice privatizovat, Komise nevěnovala stanovisku Parlamentu naprosto žádnou pozornost, loděnice nevyrábí, budoucnost je nejistá, lidé ztratili práci a nikdo se o ně nezajímá. Musíme všichni uznat, že tato Komise nemá žádnou koncepci evropské průmyslové politiky a že naprosto nepochopila, že lodě byly potřeba v minulosti, jsou potřeba v současnosti a budou potřeba i v následujících letech.

Tunne Kelam (PPE). – Pane předsedající, dne 23. srpna 2009 uplynulo 70 let od uzavření nechvalně proslulého paktu mezi Sověty a nacisty, který rozdělil Evropu. Považuji jej za šokující příklad toho, jak moc se mohou zdánlivě protikladné politické extrémy sblížit. Moskva a Berlín se tendy dohodly na tom, že prvním úkolem je zrušit demokratické politické uspořádání v Evropě; oba dva, Moskva i Berlín, usilovaly ovládnout svět. Neměli bychom proto nikdy zapomenout na to, že k propuknutí druhé světové války stačilo rozhodnutí dvou diktátorů.

Stalin čtyři dny před podepsáním paktu svým soudruhům vysvětlil jeho podstatu takto: je v zájmu Sovětského svazu, aby propukla válka mezi Říší a kapitalistickým britsko-francouzským blokem. Je třeba udělat maximum pro to, aby válka trvala co nejdéle a vyčerpala obě strany. Nám se pak naskytne obrovský prostor k šíření světové revoluce.

Rád bych připomněl poslancům Evropského parlamentu usnesení z loňského dubna, podle kterého má 23. srpen být dnem památek obětí všech totalitních režimů.

Boris Zala (S&D). – (SK) Na tomto i minulém zasedání Parlamentu jsme vyslechli vystoupení mnohých maďarských poslanců, kteří kritizovali slovenský jazykový zákon. Současně bych rád připomněl, že vám všem zaslali dokumenty obsahující řadu argumentů. Upřímně vám však můžu říct, že většina těchto argumentů jsou dezinterpretace, výmysly a dokonce vědomé lži.

Slovenský zákon vyhovuje v plném rozsahu všem otázkám lidských práv a je v souladu s právy chráněnými menšinové jazyky. Myslím si, že maďarští poslanci sledují velmi nebezpečnou politiku, která přímo a nepokrytě vyvolává extremismus jak v Maďarsku, tak i v okolních státech. Myslím si, že maďarští poslanci by si měli uvědomit, že je to velmi nebezpečná politika a že by měli skončit s výmysly, které jsme dnes slyšeli.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Obdržel jsem žádosti od mnoha slovinských i italských občanů, ve kterých mne prosili, abych upozornil tento Parlament na záměr Itálie vybudovat v Terstském zálivu terminál pro zkapalněný plyn.

Sdílím obavy slovinských a italských ekologických organizací, že tento terminál pro zkapalněný plyn by mohl představovat velkou zátěž pro oblast, která je z hlediska životního prostředí již nyní velmi ohrožena. Zde mám na mysli Terstský záliv a jeho široké urbanizované okolí. Tyto organizace dále vyjádřily pochybnosti ohledně správnosti dokumentů použitých při hodnocení dopadu na životní prostředí.

Vyzývám dále vlády Itálie a Slovinska, aby na tomto projektu spolupracovaly v duchu memoranda, které podepsaly v září minulého roku. Jinak řečeno, vyzývám je, aby spolupracovaly na hodnocení dopadů terminálu na životní prostředí v severní části Jaderského moře, tedy v Terstském zálivu. Dále očekávám, že v návaznosti na provedení takového hodnocení se tyto vlády budou schopny dohodnout na vhodnějším místě pro terminál pro zkapalněný plyn, než je Terstský záliv.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Pane předsedající, souhlasím se svou estonskou kolegyní paní Oviiovou v tom, že hospodářská krize zdaleka nekončí. V celé Evropě se objevuje podivné nadšení, i když nezaměstnanost stoupá, národní hospodářství se zadlužují, obyvatelstvo stárne a nad Evropou se visí jakási trojnásobná gilotina, a přes všechny tyto problémy byla recese prohlášena za skončenou. Plánuje se úniková strategie, jako kdybychom nepotřebovali pokračovat ve strategii obnovy. Evropa strategii obnovy a řešení hospodářské krize zahájila velmi úspěšně a příkladně – i Spojené státy americké se od Evropy přiučily a řídily se jejím příkladem – ale pak najednou výrazně zpomalila. Falešný optimismus navíc vede ke špatným řešením. Hospodářská krize nebyla překonána.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Občané Moldavské republiky bezprostředně po předčasných volbách konaných v červenci roku 2009 vytvořili Alianci pro evropskou integraci, čímž stvrdili svůj proevropský závazek. Jedná se o mimořádně důležitý krok a Moldavsko ani Evropská unie jej nesmějí promarnit.

Politická situace je stále křehká. Z toho důvodu závisí úspěch aliance a v důsledku toho i demokratické Moldavsko velkou měrou na podpoře ze strany jejích evropských partnerů. Moldavsko přijalo závazek k proevropskému směřování. Odpovědností Evropské unie je, aby Moldavsku jeho cestu do Evropy usnadnila.

Proevropská volba moldavského lidu se v současnosti projevuje i na politické úrovni. Proto musíme poskytnout Alianci pro evropskou integraci v Moldavské republice naši bezpodmínečnou podporu, neboť je to jediná možnost, jak tuto zemi začlenit postupně, leč rychle, do evropské rodiny. Vyzývám Evropskou komisi, aby urychleně dojednala podepsání nové dohody s Moldavskou republikou a aby naléhavě využila veškeré potřebné zdroje, aby pomohla této republice dostat se ze složité finanční situace, v níž se nachází.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Důvěryhodnost Evropské unie je výrazně podkopávána, jestliže hovoří jen o případech porušení lidských práv, k nimž dochází mimo EU, ale mlčí k vážnému porušení lidských práv, jako je to, které se právě děje na Slovensku v důsledku přijetí národního jazykového zákona a jež mimo jiné vneslo do vztahů mezi většinovým obyvatelstvem a menšinami napětí, které nemá obdoby.

Menšinový jazyk byl podřízen většinovému, jak řekl i pan Vollebaek, vysoký komisař OBSE pro otázky národnostních menšin. Chci upozornit kolegu Borise Zalu, že bychom byli velmi rádi, kdybychom se touto otázkou nemuseli v Evropském parlamentu vůbec zabývat. Učinil jsem tak pouze v důsledku toho, že na Slovensku vstoupil v platnost zákon, který výrazně omezuje používání menšinových jazyků a diskriminuje maďarskou menšinu, která zde žije. Proto je úkolem pro příští Komisi a pana Barrosa, aby byla vytvořena fóra, která by tyto příklady prošetřila, jak také uvedl ve svém dopise Leonard Orban. Slovensko musí ctít své mezinárodní závazky, Rámcovou úmluvu o ochraně národnostních menšin a Evropskou chartu regionálních a menšinových jazyků.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pane předsedající, požádal jsem o slovo, abych mohl poukázat namísto do Afghánistánu. Je to téma, které je problematické pro všechny zúčastněné. Dotýká se Evropské unie i NATO. Zejména bych rád zdůraznil, že je zapotřebí klást větší důraz na požadavek humanitární, sociální a hospodářské pomoci pro afghánské obyvatelstvo, které se bohužel potýká s dopady války již třicet let. Otevřel jsem tuto otázku v období, kdy v souvislosti s prezidentskými volbami dochází k vyhlášení akcí, včetně útoků na vojáky. Jak všichni víme, jsou tyto útoky s blížícími se volbami stále častější a násilnější. Tato pomoc je mimořádně důležitá v souvislosti s rozvojem a rekonstrukcí země.

Nedávno byl v Afghánistánu zabit kapitán polských ozbrojených sil Daniel Ambroziński. Nedá se vyloučit, že jeho smrt je zapříčiněná slabostí afghánské armády a policie, které podlely korupci. Je známo, že afghánská armáda a policejní složky jsou v těžké finanční situaci. Podle médií vydělávají afghánští vojáci nanejvýše 20 USD. Je nezbytné, aby úsilí vynaložené ozbrojenými silami doprovázela sociální, humanitární a hospodářská pomoc.

Předsedající. – Dvacet vteřin pro pana Kellyho – prosím o velmi stručnou odpověď.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, chci jen říci, že z úst britského kolegy zazněla při dnešním zasedání mylná a poněkud povýšenecká tvrzení o Lisabonské smlouvě v Irsku. Nikdo Irsko k druhému hlasování o Lisabonu nenutil. Bylo to nezávislé rozhodnutí irského parlamentu a rovněž irský lid bude hlasovat nezávisle. Od chvíle, kdy jsme v roce 1922 získali nezávislost na Británii, nás skutečně nikdo a nikdy k ničemu nenutil.

Předsedající. – Dámy a pánové, za 45 minut jsme vyslechli 39 vystoupení. Myslím, že je to dobrý výsledek, že se jednalo o dobrou rozpravu, a blahopřeji všem, pro které to bylo jejich první vystoupení. Rád bych především zdůraznil, že je třeba, aby se otázkami, které jsme tu v rámci rozpravy vznesli, zabývala Komise,

protože jinak bude náš Parlament jen místem, kde se problémy pouze ventilují. Komise rozpravu pozorně sledovala. Všiml jsem si, že naši komisaři bedlivě naslouchali, a budou se tedy bezpochyby zabývat všemi poznámkami, které učinili poslanci.

20. Restrukturalizace evropského automobilového průmyslu, zejména případ Opelu (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise k restrukturalizaci evropského automobilového průmyslu, zejména případu Opelu.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (DE) Pane předsedající, vážení poslanci, jsem vám velmi vděčný za to, že jste mi dnes poskytli příležitost hovořit o situaci v evropském automobilovém průmyslu, abych vás informoval o řadě aspektů naší evropské reakce na krizi a o směrech vývoje souvisejících se skupinou General Motors. Budu hovořit o průmyslové politice a sociálních aspektech, a moje kolegyně komisařka Neelie Kroesová poté navze a bude hovořit o právních předpisech týkajícím se státní podpory.

Dvanáct milionů pracujících vykonává práci, která je přímo nebo nepřímo spojená s výrobou aut v Evropě. Proto se Komise již v říjnu 2008 v rámci procesu CARS-21 setkala se všemi dotčenými stranami – mimo jiné členskými státy a sociálními partnery, aby s nimi projednala společný postup ke zvládnutí krize. Na setkání se hovořilo o šrotovném a o dodatečné finanční podpoře ze strany Evropské investiční banky (EIB), abychom zabránili tomu, že se toto z hlediska politiky zaměstnanosti velmi důležité odvětví zhroutí do víru krize.

Musíme jednat i proto, abychom zajistili, že krize neohrozí dosažení našich zákonných požadavků na snížení emisí CO₂ z osobních aut do roku 2012. K tomu se vrátím později. Kromě toho, že se zajímala o směry vývoj související s General Motors, svolala Komise v lednu tohoto roku politické setkání všech členských států, jehož cílem bylo zajistit transparentnost a zaručit dodržování evropských právních předpisů. Od té doby se uskutečnila tři taková setkání. Dvacet sedm členských států se na těchto setkáních dohodlo na jednotných politických opatřeních, která byla rovněž zveřejněna.

První odsouhlasenou politikou bylo to, že správnou cestou, jak ochránit General Motors Europe před insolvencí její mateřské společnosti sídlící ve Spojených státech, je řešení spočívající v majetkové správě společnosti pod koordinací Německa. Nyní již můžeme říci, že toto řešení zachránilo evropské továrny na výrobu automobilů GM, aby nebyly vtaženy svojí mateřskou společností do insolvence.

Dalším odsouhlaseným bodem bylo, že tato majetková správa neznamená žádný odhad ve smyslu naznačení, který z uchazečů společnost převezme. Co se týče okruhu uchazečů, Komise na samém počátku dala najevo, že bude v této věci neutrální, neboť jinak by nemohla naplňovat svou úlohu strážce Smluv.

Dále bylo odsouhlaseno, že veškerá vnitrostátní ochranná opatření by měla být plně v souladu s ustanoveními Smlouvy o ES o státní podpoře a vnitřním trhu. Navíc státní podpora nesmí být podmíněna politickými podmínkami, jako je například umístění investic. Smlouva o EU nedává žádný prostor hospodářskému nacionalismu. Veřejné peníze mohou být použity jen výjimečně a pouze pro hospodářské struktury orientované na budoucnost, u nichž se předpokládá výsledek v podobě zachovaných pracovních míst. Veškerá rozhodnutí se musí řídit výhradně hospodářskými úvahami, ale jak už jsem řekl, otázkami státní podpory se bude podrobněji zabývat komisařka Kroesová.

Skutečnost, že si GM ponechá 35 % akcií, jasně svědčí o tom, že předpokládá úspěšný hospodářský návrat své někdejší evropské dceřiné společnosti. Vítám rovněž to, že 10 % akcií zůstane v rukou zaměstnanců. Komise hovořila od ledna roku 2009 se všemi dotčenými subjekty na pracovní a politické úrovni. Všechny členské státy – a dnes i vlámský ministerský předseda – vítají a podporují postoj Komise k budoucnosti General Motors Europe. Komise má k dispozici veškeré nástroje, aby zajistila dodržování všech dohod. Chci ještě jednou zdůraznit, že nedovolíme, aby byly peníze daňových poplatníků využívány k podpoře krátkodobých politických cílů namísto dlouhodobých zájmů souvisejících s pracovními místy a zaměstnaností. V době krize je přirozené, že řada lidí řekne, že dobročinnost začíná doma. Jako komisař zodpovědný za sociální věci však věřím, že Magna spolu s GM a společností New Opel najdou evropské řešení.

Nesmíme však kvůli diskusi o budoucnosti General Motors Europe zapomenout na to, že celková situace na evropském automobilovém trhu je dramatická. Dokonce i před krizí byl nadbytek kapacit. Tato situace se krizí jen vyostřila. V posledním čtvrtletí roku 2008 poklesl počet registrací o téměř 20 % a za celý rok

2009 se očekává pokles 11 %. Šrotovné, které zavedlo dvanáct členských států, zastavilo tento volný pád, avšak pouze na trhu s osobními automobily.

Na mimořádně složitou situaci v celém odvětví nákladních vozidel jsme poukázali již v lednu 2009. Údaje o prodeích jsou katastrofické. Neexistují žádné známky toho, že by docházelo ke zlepšení. Závažné dopady pociťuje celý dodavatelský řetězec. Hlavní zodpovědnost za zvládnutí krize leží samozřejmě na samotném automobilovém průmyslu. V zájmu ochrany postižených pracovníků poskytly Evropská investiční banka, členské státy a Komise finanční prostředky na to, aby se zmírnily sociální dopady v odvětví.

Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, který Komise přijala dva roky před vypuknutím krize, obdržel za poslední dva roky z oblasti automobilového průmyslu sedm žádostí pocházejících ze šesti zemí. Částkou přibližně 40 milionů EUR pomáháme zhruba sedmi tisícům pracovníků v návratu na trh práce. Dále jsme uspořádali fórum, které je místem k diskusi o nezbytných restrukturalizačních krocích, jež budou muset být provedeny sociálně odpovědným způsobem. Vítáme skutečnost, že řada výrobců aut dokázala zabránit dramatickému propouštění zaváděním zkrácené pracovní doby a různých dalších forem pružné pracovní doby – především na základě dohody se sociálními partnery.

Existuje shoda mezi zúčastněnými stranami o dlouhodobých vyhlídkách evropského automobilového průmyslu – konkrétně v tom, že Evropa musí vyrábět nejvyspělejší auta na světě, jinými slovy nejčistší, s nejnižší spotřebou energie a nejbezpečnější. Tato strategie znamená, že je nezbytné učinit krok vpřed v oblasti automobilových technologií. Zlepšení lze dosáhnout využíváním prostředků Evropské investiční banky a sedmého rámcového programu pro výzkum. Komise bude i nadále dělat vše, co je v jejích silách, aby tomuto klíčovému evropskému průmyslu i jeho zaměstnancům zajistila spolehlivé základní podmínky.

Neelie Kroes, členka Komise. – Pane předsedající, problém, kterým se budu zabývat, je veřejné financování Opel/Vauxhallu ze strany nejméně jedné, případně více evropských vlád.

Jak víte, ohlásil minulý týden ve čtvrtek trust Opel, ve kterém má rovnoměrné zastoupení General Motors (GM) a německá vláda, že byl schválen prodej většinového podílu společnosti GM v jeho evropských závodech Opel/Vauxhall konsorciu Magna International a Sberbank. Toto rozhodnutí vlastníků společnosti Opel podpořila německá vláda. Německá vláda přislíbila poskytnout novému Opel veřejné financování až do výše 4,5 miliardy EUR, na kterém by se případně měly podílet i další evropské vlády.

Pane předsedající, během celého procesu vedoucímu k této transakci Komise udržovala kontakt se všemi dotčenými členskými státy a jsou jí také známy sporné body ohledně přednosti jednotlivých plánů restrukturalizace, předložených uchazeči, a jsou jí známa mimo jiné i podezření veřejně vyjádřená některými členy trustu Opel.

Co se týče veřejného financování transakce GM/Magna, byli jsme informováni o tom, že německá vláda sama chce pro zlepšení přístupu k financím za současné finanční a hospodářské krize využít již existující schválený režim podle dočasného rámce Komise pro opatření státní podpory.

Pane předsedající, mám v úmyslu se podrobně prověřit, zda je možné v tomto případě uvedený režim použít, a jistě chápete, že nemohu v této chvíli zaujmout stanovisko, neboť věc není dosud ukončena a o řadě aspektů se dosud jedná. Je však nyní zcela nezbytné, abych vám nastínila nejzávažnější připomínky. Musím v prvé řadě zdůraznit to, že státní podpora poskytovaná podle přechodného rámce nesmí *de jure* ani *de facto* podléhat dalším podmínkám ohledně umístění investic nebo zeměpisného rozložení restrukturalizačních snah. Tyto podmínky by vedly – a tím si jsem zcela jista – k nepřijatelnému narušení vnitřního trhu a mohly by spustit vlnu protekcionismu, který by v současné ožehavé situaci výrazně poškodil evropské hospodářství. Navíc, pokud by byla restrukturalizace této evropské firmy determinována nekomerčními podmínkami spojenými s financováním z veřejných zdrojů, by hrozilo, že společnost nebude schopna zajistit svou dlouhodobou životaschopnost, a toto riziko by mohlo být ještě výraznější při současném oslabení celého evropského automobilového průmyslu. Evropský automobilový průmysl, jak všichni víme, trpí značným nadbytkem kapacit. Takže pokud by nebyl úspěšně restrukturalizován, povede to k velkým škodám pro výrobce i zaměstnance, negativním dopadům pro celé odvětví a k plýtvání peněz daňových poplatníků. A tyto zásady budou pro mne při posuzování případu Opel rozhodující.

Prověřím, zda jsou s veřejným financováním spojené, ať už *de jure* nebo *de facto*, nekomerční ochranné podmínky, a Komise posoudí nejen právní podmínky, které by mohly být spojeny s konečným podpůrným balíčkem, ale také veškeré další souvislosti poskytnutí této pomoci. Budu se zejména velmi zajímat o to, abych zjistila, zda německé orgány účinně spojily poskytnutí této podpory s jediným uchazečem, a pokud

se tak stalo, budu se zajímat o zjištění, proč tyto orgány hodnotily nejlépe – z hlediska odvětví a z obchodního hlediska – podnikatelský plán právě tohoto uchazeče.

Z krátkodobého hlediska je smutnou skutečností, že kvůli současnému stavu, kdy existuje nadbytek kapacit v automobilovém průmyslu, počítal každý předložený plán na obnovu ziskovosti společnosti Opel/Vauxhall s uzavíráním závodů a propouštěním; všechny plány na záchranu společnosti Opel/Vauxhall od různých potenciálních investorů předpokládaly uzavření závodů a omezení počtu pracovních míst. Sociální restrukturalizace je však bohužel jediným způsobem, jak zajistit životaschopná a stabilní místa do budoucnosti, a Komise se nemůže a neměla by se snažit tomu bránit. Budeme ovšem tento proces velmi bedlivě sledovat, abychom zajistili, že je založen na komerčních úvahách s cílem udržet životaschopná místa, a nikoli ochranářských motivech.

Werner Langen, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, my ve skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) velmi vřele vítáme sdělení komisaře Špidly, že se evropské orgány účastnily tří oblastí tohoto zdoluhavého, vleklého procesu změny vlastnictví automobilové společnosti.

Zadruhé souhlasím s komisařkou Kroesovou, že je třeba důkladně prověřit, zda neexistuje nějaká nekomerční podmínka. Požádal bych však Komisi, aby pracovala rychle. Není sice nutné jednat tak rychle, jak tomu bylo v případě převzetí nizozemských a belgických bank během 24 hodin, třebaže tentýž proces vyžaduje u německých bank 24 měsíců, ale přesto bych požádal, aby byla tato kontrola provedena rychle a účelně.

Zatřetí chci říci, že opravdu existuje nadbytek kapacit na trhu, a tento nadbytek dosahuje skutečně obřích rozměrů. V roce 2007 bylo na celém světě prodáno 58 milionů automobilů, zatímco kapacity dosáhly 72 milionů. To znamená, že restrukturalizace odvětví – včetně důrazu na vozidla šetrná k životnímu prostředí – se již rozběhla, a nejvíce postiženými jsou v tomto ohledu výrobci velkých vozidel.

Opel jednoznačně není výrobcem velkých vozidel, ale naopak vozidel s nízkou spotřebou energie. Opel měl problémy. Zaznamenal ztráty. Jeho vozidla fungují dobře, jsou technologicky propracovaná a jsem si jistý, že tato společnost – i když jako nezávislá společnost nebude zaujímat na trhu místo giganta – má šanci přežít, bude-li v ní úspěšně realizován tento plán na restrukturalizaci.

Co se týče restrukturalizace, četl jsem v tisku, že se dotkne jen jednoho závodu. Podle mých informací...

(Předsedající řečníka přerušil)

Předsedající. – Pane Langene, promiňte, ale pan Méndez de Vigo by chtěl využít postupu s modrou kartou, aby vám položil otázku a vnesl námitku. Souhlasíte-li, můžeme předat slovo panu Méndezovi de Vigo, jinak prosím pokračujte.

Je zřejmé, že vaše řečnická doba vyprší. Budete mít 30 sekund navíc.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Pane předsedající, pan Langen řekl, že studie o Opelu by měla být dokončena v přiměřené době. Pane Langene, co považujete za přiměřenou dobu?

Werner Langen, jménem skupiny PPE. – (DE) Uvedl jsem, že je třeba umožnit, aby tento proces pokračoval. Nesmí být zdržován. A to je myslím hlavní otázka. Podíváme-li se na příklady z odvětví bankovníctví, kde tento proces trval několik let, tak by jistě byla vhodná kratší doba, než jakou jsme v některých případech v Německu zaznamenali.

Závěrem bych však rád řekl toto: plán, jsou-li mé informace správné, uvažuje s celkovým snížením pracovních míst o 10 500 z celkového počtu 50 000; 4 500 z nich se bude týkat Německa, zbytek bude v jiných závodech Opelu. Myslím si, že je opodstatněné požádat Komisi, aby prověřila, zda je to správné a že se tak neděje podle politických kritérií, a v tomto ohledu se spolu s pracujícími společnostmi těšíme – doufejme - na příznivou budoucnost.

Předsedající. – Rád bych panu Langenovi a panu Méndezovi de Vigo poděkoval, protože si myslím, že to byla první zkouška, poprvé, kdy byl tento postup použit. Je to dobrá věc; oživuje naše rozprawy, které jsou občas jednotvárné s přerušováními, jako je toto, se ale tyto rozprawy stanou zajímavějšími.

Udo Bullmann, jménem skupiny S&D. Pane předsedající, pane komisaři, paní komisařko, dámy a pánové, v této situaci, kdy po několikaměsíčním úsilí se konečně otevírá cesta k řešení, při kterém z více než 50 000 přímo dotčených stávajících pracovních míst může pravděpodobně být – alespoň podle toho, co nám říkají noví investoři – přibližně 40 000 míst zachráněno, a to nepočítáme velké množství pracovních míst

u dodavatelů a v nezávislých místních podnicích, je nyní čas, abychom se zabývali zaměstnanci společnosti General Motors v Evropě. Byl to jejich zápas, oni – Klaus Franz jako předseda závodní rady a další – se stali tváří Opel Europe, ze skupiny nových technologií, která si zasloužila tuto příležitost, a v takové situaci naše politika musí pomoci.

O čem zde vlastně diskutujeme? Diskutujeme o tom, jak se společnost General Motors ve Spojených státech po měsíce potácela. Dostala se – a to víme, dámy a pánové, naprosto jistě – do spirály úpadku. Co by tedy mohlo být rozumnější, než chopit se iniciativy, postoupit kupředu a říci si – dobrá tedy. Musíme dát lidem naději. Nesmíme se zabývat pouze výrobou, ale i budoucími technologiemi, které jsou klíčem k tomu, aby Evropa mohla i nadále zůstat dobrým místem pro výrobu aut.

Mohu se plně ztotožnit s vyhlídkami, které pro oblast evropského automobilového průmyslu nastínil komisař Špidla. Proměňme je ve skutečnost! Vytvořme rámec průmyslové politiky, který bude zahrnovat nejlepší ekologické standardy na světě, ve kterých by se právě zaměstnanci i výrobci aut v Evropě mohli rozvíjet. Již dříve se nám to podařilo v oblasti uhlí a oceli. Proč by se nám to nemělo podařit i teď, v odvětví mobility připraveném na budoucnost? Chopme se šance! Komise zde má mnoho prostoru, aby mohla jednat, a může uvést do chodu řadu iniciativ.

Podle mých informací, paní komisařko, jste ze 4,5 miliardy, jež tvoří součást transakce, kterou je nutné provést, již 1,5 miliardy schválili, takže se kola točí dál. Přirozeně, musíte prověřit právní předpisy a legislativu – jaká by mohla být alternativa? Samozřejmě, je nutné přijmout všechny nezbytné kroky, aby bylo v rámci budoucích jednání zajištěno, že bude zátěž rozložena stejně na všechny subjekty. Naléhám na vás však, abyste šetření provedli rychle a soudržně dospěli k závěru, ale vzhledem k tomu, co je v sázce, je naprosto zásadní tuto příležitost nezničit. Nesmíme selhat kvůli malichernostem. Naopak, musíme si uvědomit také význam situace a musíme ve veřejném zájmu dosáhnout evropského řešení.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – (NL) Pane předsedající, především bych rád poděkoval panu komisaři a paní komisařce a Komisi za jejich dnešní vyjádření. Nebylo zřemé samo o sobě. Napsal jsem dne 3. srpna dopis, neboť již tehdy bylo na obzoru oznámení, které bylo učiněno nyní, a obdržel jsem odpověď od předsedy Komise. Neobsahovala nic nového. Dnes jsem alespoň slyšel od Komise prostřednictvím komisařky Kroesové několik jasných formulací, když uvedla, že ať je to jakkoli, bude v této věci provedeno důkladné a velice podrobné šetření.

Paní komisařko, chtěl bych také požádat o to, aby šetření zkoumalo nejen základ státní podpory, ale i provádění pravidel hospodářské soutěže a uplatnění předpisů týkajících se fúzí a akvizic. Koneckonců zde máme co dělat nejen se státní podporou poskytnutou německou vládou – ve výši 4,5 miliard EUR – ale i s něčím, co je zároveň fúzí a akvizicí. V této oblasti jsou pravidla hospodářské soutěže přísnější, než jak je tomu v případě státní podpory. Protože jste však ve svém vystoupení hovořila především o státní podpoře, rád bych vás požádal, aby se vaše šetření týkalo obou těchto prvků. Nakonec, co se týče fúzí a akvizic, hraje samozřejmě také mimořádně významnou úlohu vnitřní soutěž mezi jednotlivými závody dané společnosti, zatímco státní podpora se dotýká především podmínek hospodářské soutěže mezi společnostmi.

Pane předsedající, dámy a pánové, musím poznamenat, že záležitost, v níž se hovoří o 4,5 miliardách EUR státní podpory a o soukromém příspěvku ve výši 500 milionů EUR, je opravdovou senzací. Jedná se ještě vůbec o záchrannou operaci, nebo bychom to měli spíše označit za znárodnění? Ať už je to jakkoli, máme signály – a bylo by dobré o tom shromáždit informace co možná nejdříve –, že co se týče plánu vypracovaného Magnou ve spolupráci s německou vládou, rozhodovaly v něm kromě hospodářských zájmů i zájmy politické. To by mělo v každém případě jasně vyplynout ze šetření. Paní komisařko, rád bych vás dále požádal o to, aby bylo šetření v každém případě zahájeno rychle – v tom z celého srdce souhlasím s panem Langenem – a aby informace nebyly získávány pouze od nabývací strany, neboť dokumentace předložená Komisi Magnou bude asi ukazovat to, co Magna chce Komisi ukázat. Lze si sotva představit, že by dokumentace odhalila, že byla porušena pravidla hospodářské soutěže. Proto se domnívám, že Komise musí využít své pravomoci a sama získat informace od jednotlivých dotčených členských států – Spojeného království, Španělska, Polska, Belgie a samozřejmě Německa – aby tak mohlo proběhnout nestranné šetření. Kromě toho považuji šetření, které bude nyní provedeno, za mimořádně významné, neboť se stane precedensem pro velké množství dalších restrukuralizačních operací, k nimž dojde v následujících letech této finanční a hospodářské krize a na které budou muset být uplatněny stejné podmínky. To je první věc, kterou jsem chtěl říci.

Zadruhé Komise dle mého osobního názoru nejednala řádným způsobem, neboť dokumentaci bez odkladu nepřevzala. Domnívám se, že k tomu ve skutečnosti mělo dojít již před několika měsíci – mimochodem první sdělení Komise pochází z února. Pokud se jedná o nadnárodní restrukturalizaci, myslím, že Komise

může podniknout přímé kroky, a že nechat to na jedné zemi tak dobrý nápad. Evropská řešení nevznikají na úrovni jediného členského státu, musí pocházet od orgánů Společenství. Proto se domnívám, že by Komise měla v oblasti průmyslové politiky hrát svou úlohu lépe a rychleji.

Zatřetí si myslím, že nesmí ztrácet čas předkládáním celkového plánu restrukturalizace pro automobilový průmysl, neboť nadbytek kapacit o objemu 35 % zkrátka nelze odstranit, dokud nepřijmeme celkový evropský přístup.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři Špidlo, paní komisařko Kroesová, dámy a pánové, především bychom se měli opět snažit nezapomenout na to, že my v Evropském parlamentu, ačkoli v této chvíli řešíme situaci v Opelu a ta je možná symbolem širších neshod o budoucnosti evropského automobilového průmyslu, jsme skutečně všichni jednotní v obavě o budoucnost pracovních míst v tomto odvětví v Evropské unii.

Proto by německé kroky neměly být napadány – spíše je třeba je prošetřit. Namísto toho by se vlády ostatních členských států Evropské unie, jejichž výroba je dotčena krizí GM – tedy vlády Polska, Španělska, Belgie, Spojeného království a další – měly spojit a zvážit, spolu s Němci, jak vyřešit nejhorší aspekty této situace a jak lze zajistit budoucnost pracovních míst postižených pracovníků těchto továren. To by podle mne byl nejlepší možný přístup.

Jak jsem již řekla, věřím, že jsme všichni jednotní v obavě o budoucnost pracovních míst v oblasti automobilového průmyslu, ale musím říct, že komisař Špidla má plnou pravdu v tom, že navzdory měsícům diskusí zde v Bruselu, opakovaně ve Štrasburku a opět v jednotlivých členských státech věci stále ještě nejdou tak, jak by měly. Opět a opět hovoříme o tom, jak velký máme strukturální nadbytek kapacit v tomto odvětví, ale, upřímně, nemáme to srdce stanovit směr a zajistit podporu způsobu, kterým chceme odvětví z tohoto strukturálního nadbytku kapacit politicky vyvést. Máme počátek, což je myslím velmi dobré.

V řadě souvislostí, a zejména také v souvislosti se státními zásahy, hovoříme o automobilech připravených na budoucnost, tedy automobilech šetrných ke klimatu, s nízkou spotřebou energie, a vybavených odlišnými, na budoucnost připravenými motory. Mám-li však být upřímná, s ohledem na vývoj na trhu nevěřím, že to bude stačit k tomu, aby byl v tomto odvětví v budoucnosti zachován stejný počet pracovních míst, jako je v současnosti. Z tohoto důvodu je nutné diskutovat o budoucnosti minimálně ve smyslu budoucnosti automobilového průmyslu, a musíme být dostatečně odvážní, abychom opravdu teď, v době krize, jednali o transformacích a abychom také důsledněji vystupovali.

Je však velmi správné poukázat na to, že myšlenka na přípravu tohoto odvětví na budoucnost nebyla začleněna do režimu podpory pro Opel v Německu, . Teoreticky to znamená moderní a na budoucnost připravené automobily. A co třeba odvětví veřejné dopravy? Jak dosáhneme toho, abychom v budoucnosti měli lepší a ke klimatu šetrné systémy veřejné dopravy? Kdo v budoucnu zkonstruuje lepší autobusy, lepší vlaky a lepší nákladní automobily? Kdo zajistí koncepční propojení mezi tímto odvětvím a odvětvím informačních technologií a obnovitelné energie? Tyto otázky se neustále opakovaly, nikdy však nebyly promyšleny až do konce, ponechám-li stranou jejich zformulování do politických koncepcí.

Ráda bych právě teď, kdy svou práci zahajuje nový Parlament, využila tuto rozpravu jako příležitost říci, že musíme tento problém skutečně řešit. Musíme se opravdu odvážit učinit v tomto směru mnohem více, protože jinak budeme společně odpovědní za pokles pracovních míst, který nemá v historii obdoby a jež se nám z veřejných prostředků později již nepodaří napravit.

Brusel nemůže jen kritizovat Německo či jiné vlády. Musíme v této chvíli nalézt odvahu ke zhodnocení našich investičních politik. Do automobilového průmyslu přitekly v posledních měsících přinejmenším 4,4 miliardy EUR prostřednictvím výhodných půjček Evropské investiční banky. Avšak jediné euro pro automobilový průmysl z tohoto zdroje nebylo, pane komisaři Špidlo, spojeno s požadavky na takové transformace automobilového průmyslu, které by jej připravily na budoucnost.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KOCH-MEHRIN

Místopředsedkyně

Evžen Tošenovský, jménem skupiny ECR. – (CS) Vážená paní předsedající, paní komisařko, pane komisaři, ve svém vystoupení zde v Evropském parlamentu bych se chtěl jako člen skupiny ECR velmi stručně vyjádřit k současné situaci automobilového průmyslu, a to hlavně z pohledu budoucí konkurenceschopnosti evropských výrobců. Také bych chtěl paní komisařce poděkovat za její přístup v tak složitém případě, který tady dnes projednáváme a který vytváří nesmírně složité prostředí pro řešení takovýchto ekonomických

situací hlavně do budoucna. Celosvětová ekonomická krize zasáhla mnohá odvětví ekonomiky. Jedním z nejvíce zasažených odvětví je právě výroba automobilů. Možná i právě proto, že se v automobilovém průmyslu setkává mnoho různých odvětví, při obrovské náročnosti na kvalitu a při neuvěřitelném tlaku konkurence s tlakem na technický pokrok a inovační schopnosti. Kdo nezvládl obrovské tempo moderních technologií, dostal se do velikých potíží, a to právě dnes vidíme. Tak je to např. vidět i u amerických automobilek.

Troufám si říci, že krize tvrdě ukázala, kdo neodhadl vývoj automobilů dopředu, ale také kdo v dobách hojnosti rozumně investoval do modernizace nových konkurenceschopných modelů. Patřím k těm, kteří jsou zásadně proti účelovým vládním intervencím, které pouze řeší okamžitou finanční situaci jednotlivých domácích výrobců. Rozumím obavě politiků ze zvýšení místní nezaměstnanosti, jsem ale přesvědčen, že je velmi nešťastné ubírat se pouze cestou finančních injekcí do jednoho odvětví. Tak se jen oddalují bolestivá rozhodnutí a často se zhoršuje právě pozice pracujících. Světová krize může také být velkým stimulem k vytvoření nových technologií, využívání nových druhů paliv, jako je stlačený zemní plyn, vodík anebo např. elektrická energie. Proto pokud Evroská unie chce stimulovat a podporovat evropské výrobce, mělo by to být ve směru podpory výzkumu a zjednodušení inovačních procesů, které, příznějme si, jsou v Evropě skutečně velmi dlouhé.

Jsem rád, že se členské státy EU prozatím vyhnuly protekcionistickým tendencím. Pouhý finanční protekcionismus by jen prodloužil život nekonkurenčním projektům. Tak jako katastrofální povodně řeky Nilu přinášely ve starém Egyptě úrodnost, tak by měla být světová krize impulsem k vývoji nových evropských automobilů šetrnějších k životnímu prostředí a vysoce konkurenčních na světovém trhu. Jsem skutečně velmi rád, že paní komisařka přistupuje k tomuto problému s takovou vážností, protože pro nás pro všechny bude tento případ mít závažné důsledky do budoucna.

Thomas Händel, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Dámy a pánové, souhlasím s většinou toho, co zde Komise řekla v souvislosti s příčinami problémů a vyhlídkami automobilového průmyslu – nadbytkem kapacity, potřebou změnit strategii, novými technologiemi. Rád bych však zdůraznil, že v řadě věcí názor Komise nesdílíme. V odvětví, které celosvětově trpí 30% nadbytkem kapacity, nebude Opel pravděpodobně posledním případem.

Nehovoříme zde jen o přibližně dvanácti milionech lidí, které tento průmysl přímo či nepřímo živí, nýbrž o zhruba třiceti milionech lidí v celé Evropě, kterých se týká hospodářský výsledek v tomto odvětví. V této situaci Komise nese společnou odpovědnost za zajištění toho, aby byl evropský automobilový průmysl schopen tento problém zvládnout. Komise má dále společnou odpovědnost za to, že bude zajištěno, že se Opel nyní nestane obětí beránkem vyčištění volného trhu v rámci krize. Nezbytné přeorientování řízení tržních sil volného trhu v Unii automaticky nevyváží novými místy očekávaný úbytek pracovních míst. Právě naopak, účet zaplatí ti, kdo jsou zaměstnaní, a evropská národní hospodářství.

Preventivní obecné působení státní podpory povede nejen k narušení hospodářské soutěže, ale i společenské rovnováhy. To si vybere mnohonásobně vyšší daň v pokladnách dotčených zemí, než si mohou tyto země dovolit, a především mnohonásobně více, než by těmto pokladnám přinesla aktuálně nabídnutá pomoc, započítáte-li narušené sociální služby.

Restrukturalizace evropského automobilového průmyslu vyžaduje silné iniciativy Komise, ale i příslušných národních vlád. Navrhujeme proto vznik evropské průmyslové rady pro budoucnost automobilového průmyslu, v níž by byli zastoupeni politici, podniky, odborové organizace a akademici. Rada by musela stanovit možné hlavní směry pro opatření, jejichž cílem jsou nezbytné technologické změny, a vymezovala by politická opatření a související financování. Nadbytek kapacit musí být přeorientován na novou práci, což musí probíhat promyšleně a při rovnoměrném zatížení subjektů. Takový byl postup před lety v ocelářském průmyslu a teď se musí použít pro Opel a celý evropský automobilový průmysl.

Státní podpora se rovněž může, a dle mého názoru musí propojit s dosažením institucionalizované účasti zaměstnanců s rozšířenými právy spolurozhodování. Všichni zasažení zaměstnanci v Evropě potřebují jistotu svého místa, potřebují novou práci a nové, bezpečné vyhlídky v celé Evropě.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Paní předsedající, dnes odpoledne – před několika hodinami – vedoucí pracovník konsorcia Magna potvrdil to, čeho jsme se obávali nebo co jsme již věděli: že antverpská továrna bude definitivně uzavřena. Je pravda, že se mluví o hledání alternativního zaměstnání pro propuštěné osoby, o jiné budoucnosti továrny, nikdo však neví, co to skutečně znamená. Jde o prázdné řeči a zřejmě o taktiku, která má v této chvíli uchlácholit pracující i mnohé další, jichž se to v Antverpách týká, aby zůstali klidní a ochotní plnit požadavky.

Domnívám se, že v celé této věci Evropská komise nesmí dělat to, co oznámila jako svůj záměr – tedy ještě nějaký čas vyčkávat, pozorovat, a počítat rány. Domnívám se, že čas aktivně konat nastal teď a že Komise musí nyní jasněji, než to právě udělala, říci, že její schválení této akvizice bude podmíněno tím, že nabývající strana použije v otázce, zda a kdy jsou nutná reorganizační opatření, pouze objektivní hospodářská kritéria. Musí také existovat úplná transparentnost a otevřenost, pokud jde o zprávy o konkurenceschopnosti, které pro jednotlivé závody mohou nebo nemusí existovat, a pokud jde o to, zda Komise má či nemá přístup k takovým zprávám.

Nakonec je obecně známo, že antverpská továrna je velmi konkurenceschopná, a že by, z mého pohledu, bylo nepřijatelné, aby možná nejkonkurenceschopnější z továren byla zasažena v důsledku masivní pomoci ze strany německé vlády. Kvůli této pomoci je v sázce osud mnoha tisíc pracovníků v mé zemi, a jak se obávám, i důvěryhodnost Evropské komise – a nejsem v tomto ohledu příliš optimistický. Koneckonců dost často je to stará známá historie. Jak poukázal komisař Špidla, halasných evropských ujištění máme mnoho, když však dojde na lámání chleba, političtí lídři se starají v první řadě o zájmy své vlastní země. Bylo tomu tak v nedávné bankovní krizi a obávám se, že stejně je tomu i v případě krize Opelu, kde se německé úřady starají hlavně o německé zájmy.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Paní předsedající, pane komisaři, paní komisařko, dámy a pánové, oznámení Magny, nového vlastníka Opelu, že s největší pravděpodobností uzavře továrnu v Antverpách, je přinejmenším podivné. Koneckonců všichni víme, že tato továrna Opelu patří k těm nejziskovějším ze skupiny General Motors – a přesto ji chtějí zavřít. Je zde mnoho náznaků, že toto rozhodnutí nebylo založeno čistě na hospodářských kritériích. Pane komisaři Špidlo a paní komisařko Kroesová, máme k vám dnes dvě žádosti. První je to, že byste mohli stále ještě využít svou neochvějnou pravomoc v oblasti hospodářské soutěže ke zjištění, zda je masivní státní podpora, kterou přislíbily některé členské státy, skutečně slučitelná s evropskými právními předpisy. Paní komisařko Kroesová, přislíbila jste šetření, a to je dobře. Doufám, že máte možnost provést je důkladně a také v krátkodobém horizontu, aby bylo zajištěno že zanedlouho nebudeme postaveni před hotovou věc. Není nadsázkou říci, že se zde jedná o důvěryhodnost Evropské komise. Hospodářský nacionalismus a protekcionismus nemají v Evropě 21. století co dělat a toto je velmi dobrý příklad, abychom to dali najevo.

Paní komisařko, máte pověst silné ženy. Spoléháme na to, že i v tomto případě své pověsti dostojíte a zajistíte, aby nebyla oslabena autorita Evropské komise. Říkám to bez jakékoli ironie.

Zadruhé je mimořádně důležité, aby Evropa vytvořila nový průmyslový projekt pro automobilové odvětví. Nesmíme se ohlížet zpět ani se zabývat ztracenými příležitostmi, musíme se dívat před sebe a zaměřit se na novou technologii nových automobilů s elektrickým pohonem. Ještě není tak pozdě. Uděláme-li to teď, můžeme zajistit, aby byl tento nový automobil na elektrický pohon vyráběn s využitím evropské technologie a abychom v budoucnosti nejezdili v automobilech na elektrický pohon vyrobených v Číně. Takovému scénáři je ještě stále dobře možné zabránit.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, jde skutečně spíše o nalezení společného evropského řešení než o vnitrostátní egoismus.

Opel Europe má v průmyslové politice Evropy výraznou úlohu a nejedná se pouze o pracovní místa v této společnosti, ale o pracovní místa v řadě dodavatelských společností automobilového průmyslu v celé Evropě. Rozhodnutí ve prospěch konsorcia Magna bylo potvrzeno i Evropskou radou zaměstnanců – což mi rada sama potvrdila – přičemž její členové se bezprostředně zabývají evropskými řešeními. Pracující jsou v této věci ochotni k ústupkům a očekáváme totéž od všech, kdo se podílí na rozhodování. Všichni musíme spolupracovat, a musíme tak učinit velmi rychle. Moji předřečníci o tom již hovořili.

V zájmu pracujících samozřejmě má smysl dočasně stabilizovat tisíce pracovních míst za pomoci státní podpory. Nechystáme se poskytovat validitu žádným argumentům týkajícím se hospodářské soutěže, které tu byly vysloveny. Zde se jedná o lidi, o pracovní místa i o celé regiony. Cesta, na kterou jsme se pod záštitou Německa vydali, musí nyní vést k co nejpríznivějšímu výsledku pro všechny evropské pracující, ať jsou kdekoli v Evropě.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Paní předsedající, je mi ctí vystoupit na vašem prvním shromáždění. Jsem opravdu velmi potěšen! Především bych však rád poděkoval panu komisaři Špidlovi za to, že hovořil německy, a rád bych srdečně blahopřál paní komisařce Kroesové. Řada lidí považuje případ Opel-Vauxhall za německý problém. To není pravda – je to evropský problém! Má dopad na pracovní místa v celé Evropě a režim zvláštního zacházení pro Německo by tu nebyl správný. Jsem proto mimořádně potěšen tím, že

Komise si přeje tento případ prošetřit. Diskuse je o otázce evropských právních předpisů týkajících se hospodářské soutěže a o otázce státní podpory.

Chceme zachránit každé pracovní místo, ale za jakou cenu? Z hlediska občanů a daňových poplatníků není z chování Opel-Magna zřejmé, jaké dlouhodobé závazky budou čekat na daňové poplatníky v budoucnu. Případ Opelu je také velmi sporný z hlediska průmyslové politiky. Pomoci se vždy dostane jen těm největším. Malí a střední jsou ponecháni vlastnímu osudu, přestože jsou páteří hospodářství. Upnout se na jediného investora bylo jednoznačně špatným doporučením. Již dříve byly odmítnuty lepší a výhodnější nabídky – a učinili tak politici.

Případ Opelu je více spjat s volební kampaní než s hospodářskou a průmyslovou politikou – to je zjevné a z hlediska právních předpisů EU nezpochybnitelné. Jinými slovy je důležité, aby Komise nyní hrála aktivní úlohu, i když s tím německá vláda nebude souhlasit. Jednání Opelu je fraška. To je stále jasnější. Mohli bychom to označit za nejnákladnější volební kampaň v historii Německa.

Chceme, aby Opel přežil, chceme, aby byl zdravý, a chceme bojovat za každé pracovní místo, nechceme však, aby s tím byly spojené náklady, ani nechceme žádné řešení na úkor evropských partnerů, na nichž je Německo, největší vývozce na světě, rovněž závislé.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Paní předsedající, pane komisaři, paní komisařko, dámy a pánové, zmocňuje se mne dnes pocit spokojenosti i určité obavy. Spokojenost z vystoupení komisaře Špidly a komisařky Kroesové, což skýtá jistou vzpruhu, a na druhé straně obavy, neboť prohlášení nabývající strany, konsorcia Magna, mi na klidu rozhodně nepřidala. Rád bych se vyjádřil k několika věcem, které v této rozpravě zazněly.

Paní komisařko Kroesová, pane komisaři Špidlo, snažně vás prosím: buďte neoblomní, zajistěte, aby všechny právní předpisy byly řádně dodrženy. Pokud jde o státní podporu, musím souhlasit s panem Verhofstadtem v tom, že šetření je třeba rozšířit na všechny aspekty právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže, na celý soubor předpisů týkajících se fúzí a akvizic. Myslím, že v tom má pravdu. Dále souhlasím s panem Langenem, který shledává jako nanejvýš důležité, aby se tak stalo rychle. To, co bylo možné udělat rychle pro banky, je nutné udělat rychle i v případě této akvizice, která je tak důležitá pro mnoho tisíc pracujících.

Rád bych zde navázal na to, co komisař Špidla řekl o tom, že je v tomto odvětví nadbytek kapacit – což je samozřejmě pravda. Řekl, že k tomu, aby se situace dala do pořádku, byla využita řada způsobů. Připomněl Fond pro přizpůsobení se globalizaci, který obdržel sedm žádostí. Měli bychom si však uvědomit, že Fond pro přizpůsobení se globalizaci nefunguje dobře. Zítřka budeme hovořit o zprávě pana Bögeho, kde se jasně ukazuje, že z 500 milionů EUR, které byly k dispozici na rok 2009, bylo využito sotva 8 milionů EUR. Měli bychom proto tyto zdroje využít, abychom pomohli pracujícím, a to formou odborné přípravy, reorganizace a skutečného rozvoje směrem k nové zelené ekonomice, která je nízkouhlíková a méně závislá na fosilních palivech.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Paní předsedající, šéf vaší strany pan Westerwelle řekl, že jedním z účelů tohoto podpůrného balíčku pro Opel je být součástí volební kampaně. Samozřejmě doufám, že tomu tak není, a doufám, že restrukturalizace Opelu podléhá normálním pravidlům obchodního jednání a že se nedostaneme do situace, kdy se každý zaměřuje předně na svou továrnu na výrobu automobilů. Plně důvěřuji komisařce Kroesové, která hodlá prošetřit všechny stránky tohoto případu. Je známá svou schopností zůstat neoblomná, což opakovaně prokázala v Nizozemsku, a nebude se tedy bát učinit jasná prohlášení.

Mám na ni otázku ohledně úlohy ruské spořitelní banky Sberbank. Chtěl bych vědět, jakou úlohu zde sehrává a zda to nakonec povede k přesunu části výrobních aktivit Opelu do Ruska, neboť Sberbank je v současné době jiným prostředkem a prodlouženou rukou vládní hospodářské politiky.

Na závěr bych rád připomenul panu Staesovi, že je sice překvapen, že je tato společnost ohrožena, ale přitom hlásá politiku důrazně zaměřenou proti automobilům. Automobily jsou stále bezpečnější a čistší, přesto je jim nadále přičítána vina za vše. Automobily jsou strašákem a řidiči jsou v roli daňových poplatníků doslova odírání z kůže – a to často v důsledku politik, za které bojuje tento Parlament. Dámy a pánové, automobily představují svobodu. Pro mnoho lidí skromnějších poměrů je Opel značkou, kerou si mohou dovolit. Je politováníhodné, že v současnosti je pro tyto občany stále obtížnější dovolit si vůbec nějaký takový automobil, jako je Opel, a v důsledku toho výroba automobilů kolabuje. To je důvod, proč si nemyslím, že můžeme dávat najevo překvapení nad tímto vývojem, zatímco prosazujeme v této sněmovně politiku zaměřenou proti automobilům. Moje strana je nakloněna automobilům a ví to i pan Verhofstadt.

Angelika Niebler (PPE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, paní komisařko, dámy a pánové, mám tři poznámky.

Zprv je automobilový průmysl klíčovým odvětvím pro Evropu a – jak již bylo řečeno – včetně navazujících podniků a celého dodavatelského řetězce na něm závisí 12 milionů pracovních míst. Chci to jen zdůraznit ještě jednou, neboť pan Chatzimarkakis, který sedí přede mnou, před okamžikem řekl, že snaha německé vlády je jenom volebním bojem. Musím toto tvrzení co nejrozhodněji popřít. Je to výsměch pracujícím zaměstnaným v tomto odvětví v řadě evropských zemí, kteří se každý den musí obávat o svá pracovní místa.

Zadruhé je záchrana Opelu ve veřejném zájmu celé Evropy. Považuji za velmi důležité, aby to bylo zdůrazněno, a to bez ohledu na dnešní rozpravu. Opel má závody ve Spojeném království, v Belgii, Polsku, ve Španělsku, v Německu a dalších evropských zemích. Zachráni-li Opel existence investora, konkrétně Magny, a existence překlenovacích půjček, za které bojovala německá vláda, není to jen v zájmu Německa, ale v zájmu celé Evropy. Všichni musíme přijímat kroky, abychom zachovali ve své zemi pracovní místa. Jsem tomu ráda.. Kde bychom byli dnes, kdybychom nepřijali opatření, jehož cílem byla majetková správa? Nebylo by dnes už vůbec potřeba o tomto případu hovořit, neboť diskuse by byla již za námi a zbytečná, pokud by General Motors stáhla GM Europe do problémů spojených se svou insolvencí.

Zatřetí chci říci, že existují přísná pravidla pro státní podporu. Jsem přesvědčena, že Komise tuto záležitost řádně prozkoumá a že bude spravedlivá vůči dotčeným zájmům. Klíčovou otázkou bude, zda může Opel Europe ve střednědobém horizontu znovu dosáhnout zisku. Jsem přesvědčena, že toto řešení, které bylo nyní přijato a na kterém také Magna pracuje a jež zahrnuje řadu dalších států, je možné uskutečnit. Žádám Komisi, aby i ona poskytla potřebný souhlas, a ráda bych na závěr zopakovala, že v tomto případě jsme dosáhli něco pozitivního pro celý automobilový průmysl v Evropě.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Paní předsedající, dámy a pánové, děkuji Komisi za její vystoupení. Bohužel nesdílím optimismus řady kolegů – a to se týká i prohlášení Komise. Je pravda, že jsme dnes obdrželi špatné zprávy z Antverp, a to, že mimořádně produktivní závod s mimořádně schopnou pracovní silou by měl být uzavřen, nutně vyvolává řadu otázek – doufejme, že i na straně Komise. Dámy a pánové, má to snad co dělat se skutečností, že je tento závod na území jednoho z nejmenších členských států a v regionu, který je sice hospodářsky silný, ale je velmi malý?

Komise si nyní blahopřeje k práci, kterou za poslední měsíce udělala. Já bohužel nesouhlasím. Vy, Komise, hrajete jako ochránce zájmů Evropské unie ve smyslu jejích Smluv a jejích pravidel pro hospodářskou soutěž a pro státní podporu úlohu, která je potřebná a já ji podporuji, ale zároveň je tato vaše úloha velmi formální. Zdůrazňuji její nezbytnost, a opakuji, že vás podporuji v šetření, které musíte v této souvislosti provést, neboť bude klíčové. Ale proč neuděláte více? Proč nepřijmete silnou politickou úlohu – například spoluprací na otázkách týkajících se restrukturalizace během rozhovorů, které vedete s členskými státy. Evropské odborové organizace například pracovaly na restrukturalizaci – a dále ji podporují –, která zahrnuje i koncept solidarity, konkrétně zajištění toho, aby byly změny jako propouštění sdílené větším počtem jednotlivých závodů.

Prozatím se chci zeptat – a to je moje nejdůležitější otázka pro Komisi – co uděláte teď, bezprostředně poté, co jste z antverpského Opelu obdrželi ty nejhorší možné zprávy? Jaké kroky podniknete, abyste zajistili budoucnost antverpským pracovníkům?

Chris Davies (ALDE). – Paní předsedající, všichni, kdo pocházíme ze zemí či regionů, ve kterých jsou továrny na výrobu automobilů, sice chceme, aby byly úspěšné, ale neměli bychom kvůli tomu přestat vnímat problémy a realitu nadbytku kapacit, která omezuje zisky i investice. Hluboce na mne zapůsobila vysoká strojírenská odbornost, kterou jsem zaznamenal v továrnách ve svém regionu – v Ellesmere Port a Halewood, neboť již na jejím základě by měly tyto továrny prosperovat, jsem však velmi zklamán celkovým přístupem automobilového průmyslu v posledních deseti letech, jak jsem se s ním setkal během své práce v Parlamentu.

Ve srovnání s potenciálem ke zlepšení životního prostředí byly jeho výsledky v této oblasti ostudné. Samozřejmě existují i pozitivní příklady, které je třeba zmínit. Příklady inovací vidíme v novinách každý den, ale odvětví jako celek bojovalo proti zavedení katalytických konvertorů, když nesmyslně nadsazovalo jejich cenu. Uzavřeli s námi dohodu o snížení emisí CO₂ a pak ji porušili. V současnosti se snaží obejít požadavky našich právních předpisů, aby do klimatizací používali ochlazovací média s výrazně nižším potenciálem poškození ozónu než ta, která se používají v současnosti, a již nyní lobbují za oslabení návrhů Komise týkajících se emisí CO₂ z dodávek a lehkých užitkových vozidel.

Na podporu tohoto odvětví byly vynaloženy ohromné částky. Domnívám se, my, veřejnost, si zasloužíme něco lepšího. Výrobci součástek říkají, že ti, kdo automobily montují, nejsou dostatečně ambiciózní. Potřebujeme, aby toto odvětví, a konkrétně jeho zástupci – Asociace evropských výrobců automobilů – nyní přijali nový přístup. Potřebujeme, aby si toto odvětví uvědomilo, že má závazky vůči celé společnosti a že jeho budoucnost je nevyhnutelně spjata se zlepšováním životního prostředí.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Paní předsedající, pane komisaři, paní komisařko, dámy a pánové, myslím si, že je jasné, že ani evropský automobilový průmysl nemůže uniknout realitě a je třeba jej naléhavě reorganizovat, aby byl odstraněn nadbytek kapacit. Samozřejmě vyvstávají otázky ohledně důvěryhodnosti hospodářského řízení Opelu, protože se rozhodl zachovat svůj nejnákladnější závod – ten německý – zatímco hospodářsky prosperující závod Opelu v Antverpách hodlá zavřít. Je již jisté, tento scénář dnes odpoledne na Motor Show ve Frankfurtu oficiálně potvrdil jeden z výkonných ředitelů Magny Siegfried Wolf. Jak již uvedla řada mých předřečníků, existují vážné indicie, že Magna výměnou za státní podporu udělala některé ústupky ve prospěch německých úřadů, které nejsou zcela v zájmu průmyslového plánu. Domnívám se, že Evropská komise tomu musí učinit přítrž dřív, než bude pozdě. Komisařka Kroesová již své obavy vyjádřila, myslím však, že je potřeba udělat víc. Komise zejména nesmí ztrácet čas prohlášeními o tom, jak hodlá zajistit, aby i Německo v této akvizici dodržovalo evropské právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže. Pokud to Komise nezvládne, z mého pohledu to bude špatný precedent pro veškeré budoucí přeshraniční restrukturalizační operace, přičemž malé státy budou i nadále mimo hru. Proč není Komise sama v čele jednání s Magnou a GM namísto jediného státu, Německa? Dozvěděla jsem se také o tom, že zítra má německá vláda zasednout za jednací stůl s ostatními členskými státy, aby společně našli způsob, jak koordinovat státní podporu. To zní z pohledu Flander velmi cynicky a přichází to zjevně příliš pozdě. Ráda bych se zeptala, zda se bude účastnit i Komise.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Paní předsedající, především bych ráda jménem Evropského parlamentu vyjádřila naši solidaritu a podporu všem pracujícím závodů Opel v celé Evropě, zejména těm ve Figueruelas, a také pracujícím a jejich rodinám a všem, kdo jsou na nich závislí v pomocných společnostech. Ráda bych je ujistila, že v tomto novém podniku, na jehož počátku byl vznik nezávislého evropského výrobce GM Europe, stojíme na jejich straně.

Má-li však tento podnik, u jehož vzniku stály špatné zprávy o krachu GM ve Spojených státech, být příležitostí k vybudování solventní moderní konkurenceschopné společnosti s jasnou budoucností z hlediska podnikatelského, ale i z hlediska hospodářského a technologického, musí se Komise i samotní komisaři znovu ujmout vedoucí úlohy v aktuálně probíhajících jednáních, aby bylo zajištěno, že dospějeme ke skutečné evropskému řešení, které obsahuje veškeré dostupné záruky.

Kritizovali jsme skutečnost, že se Komise nezúčastnila úvodních jednání, a způsob, jakým ustoupila ve prospěch dvoustranných jednání, když příslušné členské státy, na jejichž území se nacházejí závody Opel, požadovaly jednostranné řešení. V této souvislosti je zapotřebí zdůraznit, že existovaly regionální vlády jako aragonská vláda v mém regionu, která už před rokem učinila první průkopnický krok v podobě záruky za závod ve Figueruelas.

Tento posun však kvůli tomu, že se Komise vzdala své odpovědnosti, vyústil v současnou situaci plnou zmatků a hrozí, že rozhodnutí, v nichž se nijak nepromítá kritérium životaschopnosti odvětví, povedou novou evropskou společnost do slepé uličky, kde hledisko konkurenceschopnosti nebude prioritou, a vysoké náklady ve smyslu pracovních míst budou nevyhnutelné. Aby k tomu nedošlo, potřebujeme řešení, které bude evropské, bude hospodářsky životaschopné nyní i ve střednědobém a dlouhodobém horizontu, ve kterém bude prioritní zaměstnanost spočívající v konkurenceschopnosti a produktivitě nejlepších závodů, jako je Figueruelas.

Komise nesmí být neutrální už ani okamžik. Musí jednat a zajistit jak zaměstnanost, tak i budoucnost GM Europe. Parlament to bude vyžadovat jménem všech pracujících Opel Europe.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Paní předsedající, děkuji panu komisaři i paní komisařce za jejich vysvětlení.

Během celé této debaty jsem byla zneklidněna vazbou, která zde existuje mezi volbami v Německu a situací této společnosti, jež má dopad na řadu závodů v Evropě.

Zaměřím se na tři stránky, které zmínila paní komisařka. Domnívám se, že tato situace vyžaduje maximální transparentnost ve všech jednáních, která jsou vedena. Souhlasím s tím, že je nutné sledovat všechny stránky,

a to z právního hlediska i z hlediska podpory. Paní komisařka však uvedla, že je přesvědčena o nevyhnutelnosti restrukturalizace, spolu se ztrátou pracovních míst a uzavíráním závodů.

V reakci na to, což je podle mě důsledek podnikatelského modelu, který byl až dosud předkládán, a úrovně hrabivosti, kterou zde v Evropě máme, se domnívám, že musíme, zároveň s touto perspektivou, na první místo postavit lidi. My i Komise musíme zvážit a uplatňovat inovativní politiky, chránit lidi a zajistit, aby mohli žít důstojně a měli ve všech evropských zemích přístup ke standardní odborné přípravě, která jim pomůže adaptovat se na budoucím pracovním trhu a na požadavky nových společností.

Za druhé, pokud jde o podporu podnikům, chci říci, že je nutné, aby se jednalo o takovou podporu, která umožní přežít ostatním závodům. Dále je nutné se rozhodně zavázat k inovacím, zejména, jak uvedli kolegové, k hybridním technologiím, aby motorismus nebyl závislý jen na fosilních palivech.

To je tedy to, co vyžadujeme od Komise do budoucna.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, rád bych řekl několik poznámek.

Zaprvé, až dosud bylo pro státní podporu automobilového průmyslu i pro opatření přijatá členskými státy a Komisí příznačné něco, co bych nazval na jedné straně defenzivou a na druhé straně krátkozrakostí. Domnívám se, že například hromadné šrotovné, které bylo zavedeno, v praxi předešlo a uměle navýšilo poptávku, a domnívám se, že nyní, když šrotovné končí či se chýlí ke konci, uvidíme, jak falešnou iluzi vytvořilo. Poptávka nemůže udržet krok s nabídkou.

Proto bychom rádi vyzvali Komisi, aby byla ve své práci mnohem ambicióznější. Zejména pokud jde o státní podporu, domnívám se, že musíme upřednostňovat dvě oblasti činností.

První je, že zavádění udržitelných řešení mobility v Evropě vyžaduje talent a dovednosti pracovníků automobilového průmyslu – od inženýrů až po manuálně pracujících. Proto první oblastí činnosti je jednoznačně pomoc v zachování a rozvoji těchto dovedností v automobilovém průmyslu a navazujících odvětvích.

Kromě toho jsem přesvědčen, že by státní podpora měla být vázána na podstatně více podmínek, než jak je tomu v současnosti. Jinak řečeno, nestačí říci, že „budeme pokračovat v dosavadním postupu“. Domnívám se, že státní podpora by měla být podmíněna urychlením změn v odvětví. V této souvislosti plně souhlasím s tím, co řekl pan Davies.

Rád bych na závěr reagoval na pana Eppinka, který očividně tvrdí, že jsme odpůrci svobody. To, co se ve skutečnosti děje na trhu, je to, že si stále méně našich spoluobčanů může říci, že „moje auto je moje svoboda“. Stačí projet se po belgické či nizozemské silnici, aby se člověk přesvědčil, že situace dosáhla svých mezí.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Paní předsedající, pane komisaři, paní komisařko, dámy a pánové, když padl návrh, abychom v plénu vedli rozpravu o budoucnosti Opel Europe, nevěděli jsme ještě, že tuto společnost ve čtvrtek koupí Magna a její ruský partner Sberbank.

Po měsících nejistoty začíná pro Opel Europe nová etapa, která je pro některé zdrojem naděje, zatímco pro jiné zdrojem obav. Chceme, aby podmínky konečné smlouvy, která bude za několik málo měsíců podepsána, byly pozitivní pro budoucnost společnosti, a doufáme, že se německá vláda nemýlí, když toto považuje za nejspolehlivější nabídku pro přežití společnosti.

Jakožto členka Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a jako někdo, kdo pochází z Aragonie, kde se ve Figueruelas nachází továrna, která v současnosti patří mezi nejproduktivnější, musím vyjádřit své obavy, co se týče osudu pracujících. Hovořím o tom, že Magna ve svém plánu restrukturalizace počítá s propuštěním 10 560 nadbytečných pracovníků – konkrétně 1 700 z aragonské továrny – k nimž bude nutné přidat řadu dalších, nepřímých případů nadbytečnosti.

Jsme si vědomi toho, že pro záchranu společnosti bude nezbytná rozsáhlá restrukturalizace a že se to dotkne našich pracovníků, doufáme však, že při tvorbě plánu budou zohledněna hospodářská kritéria a kritéria produktivity, ve snaze nalézt co nejlepší řešení pro všechny.

Věříme, že se v následujících měsících zapojí spolu s Komisí vlády dotčených zemí. Bude to znamenat, že společně, s využitím ekonomických kritérií, můžeme podpořit životaschopnost Opelu s co možná nejmenším dopadem na pracující všech jeho evropských závodů.

Předsedající. – Pane Luhane, vy jste chtěl paní Lope Fontagnéové položit otázku. Zdvihl jste z toho důvodu modrou kartu, je to tak?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Paní předsedající, považuji za velmi důležité, že o této otázce vedeme rozpravu. Dosud jsme se však příliš nezabývali souvislostmi tohoto problému s evropským a regionálním rozvojem.

(Předsedající řečníka přerušila)

Předsedající. – Toto není otázka pro paní Lope Fontagnéovou. Jestliže chcete hovořit podle postupu „catch the eye“, budete k tomu mít příležitost na konci rozpravy.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, nedávné události spojené s Opelem mě donutily uvažovat poněkud šířeji, než jen o akvizici historického evropského výrobce aut. Ptám se: jakou průmyslovou politiku pro Evropu chceme? Byl bych radši, kdyby Opel převzala evropská skupina; ukázala by se tak spolupráce a solidarita podniků v rámci odvětví i silný smysl pro soudržnost s Evropskou unií.

Na konferenci „Etats Généraux de l'Automobile“, která se konala v lednu 2009, pan Verheugen, evropský komisař pro průmysl, řekl, že automobilový průmysl je klíčový pro hospodářství, společnost, zaměstnanost a výzkum. Obávám se možných následků v oblasti zaměstnanosti, které by tato transakce mohla mít, a doufám, že nedojde k propouštění. Ještě více se obávám o dodržení pravidel státní podpory, která nesmí narušit hospodářskou soutěž na automobilovém trhu. Komise bude muset zajistit, aby tato podpora nebyla použita k uzavírání provozů.

Je ostudné, že německá vláda ani vedení Opelu nepřijali návrh společnosti Fiat. Fiat je dnes technicky nejvyspělejším výrobcem automobilů – stačí se podívat, jaká opatření učinil pro snížení emisí CO₂ ze svých automobilů.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Paní předsedající, paní komisařko Kroesová, upínáme k vám své naděje, že tento případ rozhodnete. Jestli jsem tomu dobře rozuměl, Antverpy brzy přijdou o závod Opel. Je možné, že bude továrna pronajata jinému výrobcí jako subdodavateli, to je ovšem mimořádně nejistá budoucnost.

Je pro mne jakožto antverpského občana mimořádně obtížné přijmout, že jsme byli měsíce přesvědčeni, že výběr nebude probíhat jen na základě čistě ekonomických argumentů, ale i s ohledem na schopnost Německa, německé vlády, položit na stůl velmi vysokou částku z peněz daňových poplatníků. Proto se na vás obracím jako na arbitra, abyste posoudila, zda je to pravda, a zjistila, zda byla v tomto případě skutečně použita jen hospodářská a obchodní kritéria, či zda se jednalo o přežití toho nevhodnějšího z hospodářského či politického hlediska.

Až vaše šetření skončí, byli bychom vám zavázáni, kdybyste mohla své závěry představit v tomto Parlamentu. Po tom všem však musíme konečně od dotčených společností slyšet více, či alespoň něco jednoznačného. Proto na vás spoléháme, že nám osvětlíte argumenty, které zúčastněné strany používají. Rád bych, abyste mi řekla, proč byly Antverpy – mé město – postiženy nejvíce, neboť pro lidi v mé vlasti to bude představovat symbol důvěry, kterou mohou chovat k Evropské komisi a k samotné Evropské unii.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Paní předsedající, komisaři, dámy a pánové, sdílím velké obavy řady poslanců tohoto Parlamentu o osud Opelu a lidí, kteří zde pracují nebo jsou jinak výdělečně závislí na tomto odvětví. Nyní bylo v zásadě přijato rozhodnutí o akvizici Opelu, v posledních dnech a dokonce hodinách však zazněla prohlášení, která přinesla v několika bodech velké nejasnosti. Vyčerpává to pracující Opelu i ty, kdo pracují v dodavatelském průmyslu, a je bezodkladně nutný jasný, ale především seriózní a čestný přístup.

Z evropského hlediska mne na tomto případě nejvíce znepokojuje oznámení Magny, že bude uzavřen pouze závod v Antverpách, přičemž zveřejněné studie ukazují, že tato konkrétní továrna drží z pohledu podnikového hospodářství v ruce eso. Proto se nemůžu zbavit dojmu, že nadnárodní subjekty staví členské státy proti sobě, nebo naopak: že členské státy využívají státní podpory k tomu, aby ovlivnily výběr závodů, jež mají být uzavřeny či zachráněny, a to způsobem, který narušuje hospodářskou soutěž. Pokud by tomu tak, v situaci vrcholící hospodářské krize s jejími tíživými sociálními důsledky, mělo být, nacházeli bychom se v krizi institucí – krizi jejich důvěryhodnosti – která by uvrhla občany do vzduchoprázdna, bez jakéhokoli pevného bodu, o který by se mohli opřít.

To je důvod, proč naléhavě žádám o to, o co jsem žádala již v písemných otázkách v únoru – aby Komise skutečně využila všech prostředků, které má k dispozici: to znamená, aby zajistila, aby oběti pokusů a trápení Opelu nebyly ponechány svému osudu, a což znamená i skutečné zahájení oficiálního vyšetřování použití státní podpory. To je v zájmu objektivního transparentního zacházení s každým jednotlivým závodem i lidmi, kteří jsou na něm závislí. Lidé po tom všem musí mít možnost spolehnout se, že Evropská unie plní

své klíčové úkoly, a to i za náročných okolností, jako jsou ty současné, že bere věci vážně a že v Evropě není místo pro měření dvojím metrem. Pane komisaři a paní komisařko, toto je skutečně zátěžový test důvěryhodnosti orgánů, a my na vás spoléháme.

Arlene McCarthy (S&D). Paní předsedající, máme podle mého názoru všichni stejný cíl – zajistit dlouhodobou životaschopnost a konkurenceschopnost automobilového průmyslu EU a udržet pracovní místa v odvětví.

V červenci jsem napsala komisaři Verheugenovi a dostalo se mi od něho – k mé velké radosti – závazku, že budou zajištěny rovné podmínky pro všechny v jakémkoli restrukturalizačním plánu pro evropskou větev GM. V mém regionu zaujímá závod Vauxhallu v Ellesmere Prot v místní ekonomice se svými přibližně 2 200 pracovními místy klíčové postavení. Provoz prošel radikální restrukturalizací a je považován v současnosti za štíhlý, efektivní a konkurenceschopný, jako je například i závod v Lutonu v jihovýchodní Anglii.

Nikdo si nepřeje propouštění, každé rozhodnutí ale musí být založeno na životaschopnosti a efektivitě výrobních závodů. Musí vycházet ze zásady spravedlnosti, nikoli zvýhodňování, ne z důvodu, že jeden členský stát slíbí víc peněz než ostatní. A jsem ráda, že komisařka Kroesová uznává, že zde není místo pro žádné politické podvody, politické podmínky ani požadavky vyplývající z udělení státní podpory.

Naléhavě vyzývám Komisi, aby byla bdělá a aby zajistila, aby jakákoli finanční podpora vycházela z pravidel pro státní podporu a schopnosti evropských hospodářských subjektů být komerčně životaschopné a ekonomicky adaptované na budoucnost. Udržení silného evropského automobilového průmyslu znamená přijetí celoevropského přístupu k udržení životaschopné a efektivní infrastruktury ve všech členských státech a všech regionech.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Padla tu otázka, zda poskytnutí 4,5 milionu EUR německou vládou na restrukturalizaci Opelu, což bylo vítáno jako úspěch, bylo politickým či ekonomickým aktem. Nejlepší odpověď na tuto otázku dali zástupci německé vlády, když došlo k volbě konsorcia Magna jako subjektu, který převezme Opel. Jeden zástupce se konečného hlasování neúčastnil, a další, konkrétně pan Wennemer, hlasoval proti, protože byl přesvědčen o tom, že se jedná o politické rozhodnutí.

Evropská komise by měla posoudit povahu poskytnuté státní podpory Opelu a informovat tuto sněmovnu o tom, zda se snad nejedná o případ ochrany místního trhu, které by znevýhodňovalo továrny a pracovní místa v ostatních členských státech Evropské unie. Přísností posudků Evropské komise jsem byl obzvláště zasažen, neboť pracovníci loděnic ve Štětíně a Gdyni nedostali příležitost pokračovat ve výrobě lodí. Bude posudek komisařky Kroesové v tomto případě stejně přísný a zásadový, jak tomu bylo v případě polských loděnic? Evropané mají podezření, že se v této oblasti používá dvojí metr.

Závěrem bych rád zdůraznil, že celosvětová finanční krize trvá již rok. V těchto složitých podmínkách by měla být Evropská komise připravena pomoci, zhodnotit, poskytnout radu a navrhnout řešení, která nemají pachutí podezření, že jsou vedena politickými nebo ochrannými zájmy jednotlivých členských států. Mám však bohužel dojem, že Komise zaujala v této věci pasivní postoj.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Paní předsedající, můžeme konstatovat jen to, že krize, ve které se nacházíme, je nebyvalá. Je proto třeba, abychom měli soudržnou a aktivní politiku – nejen s cílem zachránit pracovní místa, která zachránit lze, ale rovněž na pomoc těm, kteří se stanou nezaměstnanými, v jejich návratu na trh práce. Mimořádný význam zde bude mít další odborná příprava.

Automobilový průmysl je motorem evropského hospodářství a je důležité, aby byla rozhodnutí přijímána na základě dlouhodobých cílů, z hlediska rozvoje a udržitelnosti evropského průmyslu. Byly předloženy různé koncepce týkající rozložení propouštění a výpovědi. Bude-li to tak, že ve skupině Opel bude zrušeno každé páté pracovní místo, vyvolá to neuvěřitelné napětí mezi lidmi i mezi dotčenými společnostmi, a to bez ohledu na to, ve které zemi se tak stane. Doufám proto, že byl proces proveden správně a že ani nadnárodní podniky nebyly nuceny stavět proti sobě v nabídkovém řízení jednu zemi proti druhé ani stavět proti sobě navzájem jednotlivé pracující. Evropské úsilí v boji proti krizi musí být koordinované a vyvážené.

Je také nezbytné, aby byly do procesu zapojeny odbory, a aby měly podmínky pro aktivní a konstruktivní účast. Dále je důležité, aby Komise a Parlament důsledně sledovaly rozvojové cíle. Výzkum a vývoj budou pro budoucnost automobilového průmyslu rozhodující a platí to nejen v případě Opelu, ale pro všechny výrobce v celé Evropě.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Paní předsedající, vítám skutečnost, že se o tomto významném tématu hovoří na půdě Evropského parlamentu. Sám jsem pracoval v sektoru automobilového dodavatelského

průmyslu více než tři roky. V zemi, kterou zde zastupuji, dáváme vysokou prioritu zahraničním investicím do automobilového průmyslu. Myslím si tedy, že automobilový průmysl má významnou úlohu pro regionální rozvoj.

Kromě podpory inovací bychom rovněž měli vytvořit pobídky pro dodavatele automobilového průmyslu a výrobce automobilů v celé Evropě, na jejich restrukturalizaci a rozšiřování, neboť jeden z nejvýznamnějších cílů Evropské komise a Evropského parlamentu je zajistit vysoký stupeň hospodářské soudržnosti. Komise by měla učinit víc, mimo jiné co se týče poskytování grantů automobilovému průmyslu. V současné době by to mohlo být chápáno jako opatření zaměřené na boj proti finanční a hospodářské krizi, ačkoli na to lze zároveň nahlížet jako na jeden ze stavebních kamenů pro inovace v automobilovém průmyslu.

V tomto kontextu je Opel jen jedním z příkladů toho, jak je toto odvětví v současné době na dně, ale samozřejmě mnoho výrobců automobilů se nachází ve stejné situaci. Proto chceme, aby se Komise tímto odvětvím a touto oblastí zabývala jako prioritami.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Paní předsedající, komisaři, dámy a pánové, není to samozřejmě poprvé, co zde diskutujeme o Opelu a automobilovém průmyslu. Jsem rád, že se záchrana podařila. Existovaly i jiné návrhy, jako například strukturovaná insolvence. V dodavatelském odvětví – pocházím z Bavorska, kde jsem podnik dodávající automobilovému průmyslu navštívil – jsou lidé velmi závislí na objednávkách výrobců automobilů. Věc se dostala mimo kontrolu. Kdyby byl Opel ještě k tomu hnán do insolvence, bylo by to velmi velmi špatné a mělo by to katastrofální následky.

Před chvílí jsme si vyslechli shrnutí ze strany Komise. Uskutečnila se vrcholná schůzka automobilového průmyslu, které se Komise účastnila, ale po této schůzce jsme už neslyšeli nic dalšího. Dnes jsme se možná dozvěděli, co nelze. To se musí v budoucnu změnit – potřebujeme slyšet od Komise to, co je možné, a předejít tak nacionalistickým debatám. Komise musí hrát svou zprostředkovatelskou úlohu účinněji, v zájmu naplňování společné evropské průmyslové politiky. Tyto naděje vkládám mimo jiné do budoucí Komise.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, cítím, že na úvod musím říci, že hovořím z dvojnásobné podjaté pozice. Moje žena pracuje ve vedení automobilové společnosti v Německu, a v Rakousku mají lidé radost z toho, že Opel podle všeho bude tímto způsobem zachráněn. Když se však podíváme na události podrobněji, mám velké pochybnosti, zda neděláme přesně to, s čím jsme se již v Rakousku setkali v souvislosti s domnělou záchranou znárodněného průmyslu, a co se již stalo v Německu před rozhodující volbou v souvislosti se společností Holzmann. Nevím, jestli jsou zde ve sněmovně poslanci z Německa, kteří by byli ochotni se mnou uzavřít sázku, zda by příslušní němečtí daňoví poplatníci podpořili Opel tímto způsobem, jestliže by se taková významná volba neměla uskutečnit během deseti dnů.

Byl bych rád, kdyby to Komise zvážila *sine ira et studio*, aby si skutečně rozmyslela, zda je to rozumné. Jestliže stále hovoříme o konkurenceschopnosti, pak zde máme to, co bychom měli mít, a nemělo by to mít za následek klesající spirálu, která s sebou vezme všechny, kdo v současné době hospodaří z hlediska financí lépe než Opel!

Theodor Stolojan (PPE). – (RO) Paní předsedající, hovoříme zde v podstatě o známkách obnovy Evropy, ale bohužel situace v automobilovém průmyslu je stále alarmující. To je důvod, proč si myslím, že potřebujeme vyslat jasný signál evropským zemím, abychom je podpořili v jejich úsilí pokračovat v jejich programech nahrazování starých automobilů s vysokou spotřebou novými, a přitom zachovávat programy pobídek z rozpočtu jednotlivých zemí. Ovšemže musíme být také schopni přidat do těchto programů určité restrukturalizační podmínky, pokud jde o hledisko úspory energie.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Paní předsedající, dočasné řešení případu Opelu obsahuje dobré zprávy pro některé lidi, ale hlavně celou řadu špatných zpráv pro tisíce lidí, kteří mají ztratit práci, a po oznámení z dnešního odpoledne je mi jasné, že tito lidé budou i z Antverp. Nechci hovořit o dodavatelském řetězci, kde i tam bude množství lidí propuštěno. Jsou to všechno sociální tragédie, a podle mne jsou v tomto ohledu důležité tři věci.

Zprv musí nyní Komise využít všech svých pravomocí k tomu, aby zajistila, že negativní důsledky ohlášených restrukturalizací budou mít čestný, objektivní průběh. Má to zásadní význam pro udržení důvěryhodnosti Evropy a je to důležité i proto, abychom zabránili mezi lidmi pocitu, že ne všichni pracující jsou si rovni.

Zadruhé musí Komise, hned od počátku, věnovat veškerou svou energii na to, aby pomohla nabídnout novou budoucnost v místech, kde dojde k propouštění.

Zatřetí – a to je myslím hlavní poučení, které si musíme odnést – potřebujeme proaktivnější Komisi, potřebujeme evropskou průmyslovou politiku, perspektivu pokud jde o problémy, příležitosti, a najít způsob, jakým problémy budou řešeny z evropského hlediska – a to pro pro nadnárodní průmyslová odvětví jako například automobilový průmysl.

Krisztina Morvai (NI). – Paní předsedající, omlouvám se za svou neznalost. Jsem právnickou v oblasti lidských práv s mizivou znalostí hospodářských otázek, takže mám dvě základní otázky.

Zaprvé: nespočívá zásadní problém v ekonomickém systému, kde zisk je soukromý a náklady a škody jsou veřejné a placené daňovými poplatníky, z nichž většina je velmi chudá – nebo mnozí z nich jsou chudí –, kteří musí platit za špatná rozhodnutí úzké, bohaté korporátní elity? Není něco zásadně v nepořádku s tímto systémem, a neměli bychom se podívat na příčiny toho všeho, o čem zde dnes hovoříme?

Druhá otázka je – hovořili jsme o diskriminaci v poskytování veřejných prostředků ze zeměpisného hlediska či mezi národy a státy – a co diskriminace z hlediska odvětví? Je spravedlivé, že tyto velké korporace dostávají veřejné prostředky navíc od daňových poplatníků, zatímco malé a rodinné podniky nikoliv? Není to snad zásadní porušování zásady rovných příležitostí mezi hospodářskými subjekty v Evropské unii?

Richard Howitt (S&D). Paní předsedající, jako poslanec Evropského parlamentu, který zastupuje Luton ve východní Anglii, bych se rád připojil k mé britské kolegyni Arlene McCarthyové a vyjádřil naši vážnou žádost k panu Špidlovi a Komisi, aby podrobně prozkoumali tento případ GM/Opelu, rádek po rádku, a přesvědčili se, že věc, která se týká evropského rozprodávání, je dobrou věcí pro Evropu jako takovou.

Chtěl bych jej také vyzvat, aby se zaměřil zejména na otázky týkající se výroby dodávek, což je výroba nacházející se v Lutonu. Zaprvé proto, že partner Magny je ruská společnost na výrobu nákladních automobilů a existují obavy, že tato společnost získá prospěch na úkor existující výroby. Zadruhé, protože se očekává, že musí být na tomto trhu dodávek do roku 2012 nový model, a pokud by Magna nedala záruku, že tento nový model skutečně bude, přineslo by to obavy o budoucnost závodu. A nakonec jsou obavy z toho, že tato transakce nebude slučitelná se společným výrobním podnikem General Motors a Renault, což představuje polovinu výroby v Lutonu. Žádám pana Špidlu, aby udělal vše, co je v jeho silách, aby byla zajištěna výroba i pracovní místa, která jsou s ní zároveň v spjata.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Dámy a pánové, debata jasně ukázala, že automobilový průmysl je jedním z nejvýznamnějších ekonomických oborů v Evropské unii. Myslím si, že také jasně ukázala, že pro automobilový průmysl – stejně jako pro Opel – existuje pouze evropské řešení, že v rámci jednotlivých zemí není možné najít řešení, které je dlouhodobé a může dlouhodobě ekonomicky a sociálně obstát. Podle mého názoru bylo také jasně zdůrazněno, že velmi podstatné je, aby Komise dbala, že budou uplatněna všechna pravidla s naprostou důsledností a naprosto nestranně. Velmi mnoho se debatovalo o pravidlech hospodářské soutěže, ale chtěl bych zdůraznit, že Evropa je vybavena také několika velmi podstatnými směrnicemi, které směřují do sociální oblasti a které regulují restrukturalizace, informování zaměstnanců a celou řadu dalších témat, která musíme brát zásadně v úvahu, protože každá ekonomická operace je v zásadě vztah mezi lidmi a sociální důsledky všech rozhodnutí je třeba brát důsledně v úvahu. Chtěl bych zdůraznit, že případ Opel jasně ukazuje všechny důležité komponenty pro automobilový průmysl jako takový a myslím si, že i podle toho, jak budou spolupracovat jednotlivé evropské úrovně na řešení tohoto problému, poznáme, jakou budoucnost má evropský automobilový průmysl.

Dámy a pánové, v debatě se objevily jisté nepříliš silně vyslovené náznaky, že Komise nebyla dostatečně aktivní. Musím konstatovat, že v průběhu krize, zejména v jejích začátcích, se projevil naprosto zřetelný tendence k protekcionismu a ekonomickému nacionalismu. Po několika měsících to nebylo již nejaktuálnější téma. Myslím si, že i na tom lze rozeznat, že Komise v tomto případě pracovala s velkým úsilím a že dosáhla jistých výsledků. Pokud jde o případ samotný, můj kolega Verheugen svolal dvě jednání, která se zabývala tímto případem, jednání, kde propojil jednotlivé členské země, a mimochodem výsledkem tohoto jednání je i to, že členské státy sdílejí své údaje, což nebylo vždy zvykem v předchozích restrukturalizacích. Dle mého názoru z debaty také jasně vyplynulo, že evropský automobilový průmysl je průmyslem, který prochází dlouhodobou restrukturalizací, a že je třeba tento fakt vzít v úvahu. Byl kladen důraz na budoucí pokrok a jsem velmi rád, že mohu znovu podtrhnout, že prostřednictvím Evropské investiční banky jsou podporovány inovace v automobilovém průmyslu, aby v situaci krize nedošlo ke ztrátě inovativních schopností.

Dámy a pánové, jakkoli rozhodnutí, které padlo, je velmi významné pro případ, o kterém jsme diskutovali, jsme nicméně pouze v polovině procesu a je nepochybné, že Komise zmobilizuje všechny své pravomoci a nástroje k tomu, aby tento proces byl korektně a sociálně důsledně doprovázen.

Neelie Kroes, *členka Komise*. – Paní předsedající, jsem vděčná téměř za všechny poznámky, které zde zazněly, a to z řady důvodů. Je to vynikající příležitost, jak zjistit, v čem je úloha Komise omezená a kde jsou její nedostatky, a také to, jaké jsou jednoznačné cíle politiky Komise. Chtěla bych se také dotknout časového harmonogramu. Pan Langen o tom ve svém projevu hovořil poměrně jasně, stejně jako o úloze Komise.

Všichni jsme si vědomi toho, že žijeme na kontinentu – a ne jen kontinentu – kde nejsou jen samí andělé. Pokusení využívat státní podporu v různých situacích je zde přítomné, to všichni víme. A to je důvod, proč právě Komise jako jediná může o využívání státní podpory rozhodnout – je to rozhodnutí, které má oporu ve všech členských státech. Jsem mimochodem stále překvapena tím, že již zakladatelé Evropy v padesátých letech si byli vědomi úskalí špatného využívání státní podpory. Řekli to poměrně jasně a příslušné prohlášení je stále uvedeno v Římské smlouvě.

Bylo řečeno, že úloha Komise je prověřovat, zda nejsou k financování z veřejných zdrojů připojené žádné ochranné podmínky, a to je přesně to místo, kde je náš problém. Někteří z vás se ptají, proč nemůžeme pracovat rychleji, ale děláme, co je v našich silách. Mimochodem, ve spolupráci s bankami národnost nikdy nebyla problémem. Máme příklady v německém bankovním světě, kde dodání informací od banky Sachsen LB bylo velmi rychlé, ale je to různé – a v tomto případě také – podle konkrétních zúčastněných aktérů. Potřebujeme fakta a potřebujeme údaje. Nutnost pracovat rychleji je samozřejmá: není dokonce ani potřeba to zmiňovat, protože to dobře víme. Budeme postupovat tak rychle, jak rychle budeme dostávat informace, o které požádáme. Bylo řečeno, že máme být velmi důslední a pečliví, a vyhledávat důkazy a pak informovat Parlament. Jsem vždy ochotna – a doufáme schopna – přijít a vysvětlit naše zjištění, musíme však to, co zjistíme, ověřovat. Potřebujeme si být jistí, a pak tato fakta můžeme poskytnout.

Jestliže pan Verhofstadt chce, abychom šli ještě dále – nejen ke státní podpoře, ale zahrnuli také pravidla pro fúze – pak bude-li Magna/Sberbank podléhat ohlašovací povinnosti Komisi podle pravidel EU pro fúze, důkladně to posoudíme. Jsem si vědoma, že to je rovněž to, co chce pan poslanec.

Musíme být velmi opatrní, pokud jde o nahrazování nezdravého, ale vysoce konkurenčního odvětví kartelem na základě rozdělení podílu na trhu a cenové fixace, neboť to, co se snažíme zachránit, by pak skončilo ještě hůře. Bereme na vědomí, že máme být rychlejší a důslední a opatrní a že máme zkoumat věci důkladně. Je velmi důležité zajistit, aby státní podpora vedla k řádné restrukturalizaci. To je zásadní a o to Komise maximálně usiluje. Velikost členského státu, ani národnost nebo velikost transakce nehraje žádnou roli. Jsme objektivní.

Ujišťuji vás, že se těším, až před vás předstoupím s návrhem, kde budeme moci říci, že jsme odvedli svou práci, udělali jsme ji dobře, a budu vás moci ujistit, že je to řešení životaschopné a že budou do budoucna zajištěna stabilní pracovní místa. To je jedna z hlavních věcí, kterou jsme zavázáni lidem, kteří v současné době žijí v nejistotě.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

21. Lesní požáry v létě 2009 (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je prohlášení Komise o lesních požárech v létě 2009.

Stavros Dimas, *člen Komise*. – (EL) Paní předsedající, rád bych především vyjádřil svou podporu těm, kdo byli nedávnými lesními požáry postiženi.

Společenství v létě významně přispělo k likvidaci mnoha komplikovaných lesních požárů, které vypukly v různých členských státech. Významnou úlohu sehrál pilotní program taktické rezervy EU pro boj s lesními požáry, na jehož základě byla poskytnuta pomoc členským státům zasaženým lesními požáry.

Rád bych poděkoval zejména Evropskému parlamentu za to, že schválil finanční prostředky určené pro tento pilotní program. Dále musím říci, že tento pilotní program představuje jen malou část ajen dílčí provedení návrhů a námětů ze zprávy Michela Barniera, kterému chci rovněž vyjádřit své poděkování.

Tento pilotní program významně posílil mechanismus civilní ochrany Společenství, a tím i prostředky na pomoc zemím zasaženým přírodními katastrofami.

Francie, Itálie, Španělsko a další členské státy Evropské unie využily mechanismu civilní ochrany Evropského společenství k poskytnutí vzdušných protipožárních zdrojů v Řecku, Itálii, Portugalsku a dalších zemích. V rámci pilotního programu tak byla vlastně poprvé při likvidaci požárů zapojena dvě protipožární letadla

Společenství společně s řeckými, portugalskými a francouzskými vzdušnými zdroji, a společně tak vytvořily nezávislou hasičskou jednotku Společenství.

Při těchto nedávných požárech se znovu ozvalo množství hlasů – z řad politiků, vědců, novinářů i prostých občanů – volajících po vytvoření specializované protipožární síly na evropské úrovni, která by dokázala přímo a účinně zasáhnout, když jsou vnitrostátní protipožární zdroje nedostačující.

V tomto směru bylo vynaloženo obrovské úsilí s cílem vytvořit nezávislou zásahovou sílu k boji proti lesním požárům, a jak jsem již uvedl, podpora Evropského parlamentu byla rozhodujícím faktorem. Umožnila nám to zajistit finanční prostředky k pronájmu protipožárního letectva a letos v létě, v období od 1. června do 30. září, jsme prvně sestavili a pověřili leteckou protipožární sílu pod dohledem Evropské komise – evropskou taktickou rezervu pro boj s lesními požáry –, jejíž letectvo se zapojilo do boje s požáry v nejrůznějších zemích. Tato jednotka, abych byl přesný, byla povolána v šesti z devíti případů, kdy byl mechanismus civilní ochrany Společenství požádán o pomoc.

Vnitrostátní letecké zdroje, ať už řecké, portugalské, italské či z jiných zemí, vlastně doplnilo protipožární letectvo, které patří pouze Společenství a létá pod vlajkou Evropské unie, nikoli pod vlajkou některého z členských států.

Cílem tohoto pilotního programu bylo vyplnit mezery v letecké kapacitě členských států, nikoli nahrazovat dostupné vnitrostátní letecké zdroje. Tento rok, jak jsem uvedl, bylo pronajaté rezervní letectvo použito v Portugalsku, na jihu Francie a na Korsice, v Itálii a Řecku a v oblasti Attického poloostrova, kde byly největší požáry. Toto letectvo má základnu na ostrově Korsika, takže se pro účely zásahu nachází přibližně ve stejné vzdálenosti od obou stran Středomoří.

Domnívám se, že nyní naléhavě potřebujeme vytvořit nezávislou jednotku, která by se na úrovni Společenství zabývala řešením přírodních katastrof. Věříme, že se tento pilotní program v budoucnu stane jádrem evropské síly rychlé reakce v boji proti lesním požárům a jiným přírodním či člověkem způsobeným pohromám.

Samozřejmě, že zde existují určité rozdílné pohledy v otázce lesních požárů, kdy se ve věci lesního hospodářství a civilní ochrany někteří lidé odkazují na zásadu subsidiarity. Existují však také výhody ohledně většího předávání pravomocí v oblasti civilní ochrany Komisi. Zaznívají i argumenty, že existence evropské protipožární síly vyvolá falešný pocit bezpečí u řady vnitrostátních orgánů, a ty by pak mohly zanedbávat nezbytné investice v oblasti lidských zdrojů, protipožárních zdrojů, a zejména i v oblasti do prevence požárů a dalších přírodních katastrof.

Nehledě na tyto rekce existuje ještě celá řada praktických problémů, problémů koordinace, souvisejících zejména s otázkou lesních požárů. Jaká kritéria a jaké priority budou například uplatněny při rozhodování o nasazení evropské letecké protipožární jednotky, pokud požár vypukne ve více zemích najednou, například v Portugalsku a Řecku.

Všechny tyto otázky budou v každém případě analyzovány ve zprávě, kterou předloží Evropská komise letos v létě v Radě ministrů a v Evropském parlamentu při rozpravě o fungování pilotního programu.

Rada, Evropský parlament a Komise budou muset být o tomto mechanismu přesvědčené a spolupracovat na jeho vytváření. Členské státy samozřejmě mezitím nesmí nijak zanedbávat žádnou ze svých povinností v oblasti informování, vzdělávání a prevence.

Nyní ještě několik slov k mechanismu civilní ochrany Společenství, který byl vytvořen v roce 2001 a jenž v prvních letech zasahoval jen několikrát. Od roku 2005 se počet zásahů v Evropské unii a mimo ni zvýšil pětinasobně, přičemž zhruba polovina zásahů se uskutečnila na území Evropské unie a zbytek mimo ni, a také jsme výrazně zlepšili koordinaci a pomoc, kterou prostřednictvím mechanismu civilní ochrany Společenství poskytujeme.

Každý ví, o jak důležité zásahy se jednalo v případě tsunami a při hurikánu Katrina. V obou případech jsme byli vlastně první, kdo vyslal do míst katastrofy specialisty. Avšak, jak jsem již řekl, máme před sebou ještě velký kus práce a každý, kdo si přečte zprávu pana Barniera, uvidí, kolik toho ještě můžeme zlepšit v civilní ochraně ve prospěch evropských občanů a samozřejmě i životního prostředí.

Theodoros Skylakakis, jménem skupiny PPE. – (EL) Paní předsedající, každým rokem je v jižní Evropě zničeno 400 000 hektarů lesa. To znamená pohromu ohromných rozměrů na úrovni systému a v příštích několika desetiletích se situace ještě zhorší. Bez ohledu na opatření pro snižování skleníkových plynů, která učiníme, budeme zejména v jižní Evropě, kde jsou lesy nejzranitelnější, žít ve zhoršujícím se klimatu přinejmenším

v příštích třiceti až čtyřiceti letech.. A to bude nepříjemné. V budoucnu budeme muset čelit větším požárům a závažnějším hrozbám.

Za normálních okolností je boj proti požárům odpovědností a povinností členských států a členské státy v jižní Evropě úspěšně čelí desítkám tisíc požárů ročně. Každý rok však za mimořádných okolností propukají vysoce ničivé požáry, které si žádají vnější pomoc a solidaritu.

Rozhodnutí navržené skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) je na těchto závěrech založeno a odráží zejména naléhavou potřebu účinné evropské síly rychlé reakce, jak uvedl pan komisař Dimas a jak pan Barnier navrhl ve své zprávě.

Ukazuje to potřebu pružné a okamžité mobilizace zdrojů Evropského fondu solidarity, potřebu řešit lesní požáry v jižní Evropě jako prioritu v rámci akčního plánu EU, který je v současnosti vytvářen a který nám pomůže přizpůsobit se změně klimatu, a potřebu co nejdříve předložit Komisi návrh evropské politiky, která by se zabývala přírodními pohromami.

Pro moji zemi a zejména pro občany v postižených oblastech je důležité, aby toto rozhodnutí bylo Evropským parlamentem schváleno. Je důležité, aby tato sněmovna dala najevo svoji informovanost o této pro jižní Evropu klíčové otázce.

Anni Podimata, jménem skupiny S&D. – (EL) Paní předsedající, pane komisaři, tento rok se historie lesních požárů v tom nejhorším opět zopakovala a každý podzim se po prázdninách scházíme k rozpravě o nápravě škod v zasažených oblastech a o pomoci obětem.

V Řecku letos opět naříkáme nad statisíci hektary spálenišť a nevyčíslitelnou ekologickou i hospodářskou katastrofou – a katastrofy obdobného rozsahu zažívají i ve Španělsku, v Portugalsku, Itálii a ve Francii.

Pane komisaři, jedna věc je jasná a vy jste to naznačil: zdá se, že se nám nedaří poučit se z minulých chyb. Již nejméně šest let hovoříme o společné evropské civilní ochranné síle. Evropský parlament o ni trvale usiluje, přestože závažnost tohoto požadavku byla devalvována chybami na straně některých vnitrostátních vlád. Chyby při navrhování a používání preventivních mechanismů a předběžných opatření, neschopnost či neochota zavést přísné právní předpisy, které by ukládaly povinné zalesnění zničených oblastí, a neschopnost využít všech dostupných zdrojů Společenství k odškodnění obětí.

Na úrovni Společenství musí být základními prioritami Komise především civilní ochranná síla, okamžitá aktivace prostředků Fondu solidarity, a zejména jejich oproštění od byrokratických mechanismů.

A nakonec, pane komisaři, vy nejlépe z nás všech víte, že stojíme tváří v tvář nové generaci požárů, takzvaným vysoce intenzivním požárům, které přímo souvisejí se změnou klimatu a postihují hlavně lesy v oblasti Středomoří a jižní Evropy. Potřebujeme proto, aby byla neprodleně přebudována ochrana lesů na vnitrostátní úrovni i na úrovni Společenství přizpůsobením požární prevence a boje proti požárům novým okolnostem a začleněním těchto politik do rámce opatření, která budou spuštěna, aby se členské státy mohly vyrovnat s problémem změny klimatu.

Izaskun Bilbao Barandica, jménem skupiny ALDE. – (ES) Paní předsedající, pane komisaři, děkuji vám za vysvětlení.

Skutečně si myslím, že je nutné zavést politiku Společenství proto, abychom v první řadě předcházeli požárům, k nimž dochází, a viděli jsme, že se tak dělo celé léto.

Ráda bych také řekla, že své vystoupení jsem chtěla začít vzpomínkou na čtyři hasiče, kteří zemřeli v červnu v Horta de Sant Joan v Tarragoně, a vyjádřením soustrasti jejich rodinám a spolupracovníkům.

Potřebujeme politiku prevence, ale rovněž politiku koordinace. Nesmíme zapomínat na to, že řadu požárů, k nimž došlo, provází podezření, že jsou důsledkem spekulativní politiky a rozvojových účelů. Proto si myslím, že musíme v Evropě pracovat také na tom, abychom podpořili bezpečnost prošetřením a normalizováním sankcí udělovaných za trestnou činnost proti životnímu prostředí. Měli bychom se zabývat i možnostmi jejího postihu za pomoci evropského zatykače.

Odborníkům musí být poskytnuty nezbytné zdroje, aby mohli vyvíjet inovativní mechanismy měření počasí, sledování větru a teplot, aby mohli pracovat v podmínkách, jaké potřebují, protože koneckonců chrání nás všechny.

Michail Tremopoulos, jménem skupiny Verts/ALE. – (EL) Paní předsedající, jak zajímavé, že to jsou hlavně Řekové, kdo hovoří o tomto velmi významném problému, který znepokojuje celou jižní Evropu, protože ohromné lesní požáry pravidelně ničí rozsáhlá území a ovlivňují kvalitu života, biologickou rozmanitost, regionální rozvoj a budoucnost občanů.

Lesní požáry bývají často zapříčiněny špatně navrženými a protichůdnými politikami v oblasti lesnictví a bydlení, které podněcují žhářství a nezákonné akce vedené zájmem o získání lesních pozemků, jak tomu bylo nedávno i v případě Řecka. Obě hlavní strany se bohužel pokusily zmírnit a omezit ochranu lesů zakotvenou v ústavě.

Trvalý tlak na změny ve využívání půdy, rozšiřování obydlených oblastí a samozřejmě také nekontrolované skládky odpadu, které jsou spalovány nebo které se samovolně vznítí, což je pro některé lidi jednoduchá výmluva, ve spojení se změnou klimatu v současné době pravděpodobnost přírodních katastrof zvyšují.

Je proto důležité, abychom se prostřednictvím koordinované spolupráce na evropské úrovni více zaměřili na prevenci, ochranu a pohotovostní krizové řízení. V tomto rámci musíme zabezpečit uplatňování udržitelné jednotné evropské politiky v oblasti lesnictví a zajistit, aby prostředky z Fondu soudržnosti, Fondu regionálního rozvoje a Fondu solidarity, které jsou vyčleněny na prevenci a řízení rizik a na obnovu postižených oblastí, byly v praxi rozumně a udržitelně použity.

Prostředky určené na obnovu postižených oblastí musí být použity na základě rozumných opatření pro opětovné zalesnění a na základě vědeckých studií a chtěli bychom zdůraznit, že tyto prostředky musí členský stát vrátit, prokáže-li se, že zasažené lesní oblasti byly překlasifikovány na plochy určené pro rozvoj bydlení nebo služeb pro cestovní ruch.

V minulosti, někdy před dvěma lety, přijal Parlament usnesení obsahující doporučení pro prevenci přírodních rizik a pro pohotovostní reakci při těchto nebezpečích, avšak tato usnesení bohužel nebyla účinně provedena. Domníváme se, že dlouhodobá ochrana lesů a biologické rozmanitosti je možná jen za předpokladu, že jsou na vnitrostátní, regionální a místní úrovni používány životaschopné politiky prevence a řízení rizik, spolu s aktivním zapojením místního společenství, zachováváním kontaktu lidí s krajinou, vytvářením nových „zelených“ pracovních míst, byť již existuje celoživotní vzdělávání a odborná příprava, a spolu s posilováním služeb v oblasti lesnictví s důrazem na dobrovolné jednotky pro boj proti lesním požárům.

A konečně musíme vyvinout maximální úsilí k vytvoření účinných mechanismů rychlé reakce na přírodní katastrofy, a to posílením stálé civilní ochranné síly, kterou zmínil pan Dimas, a větším využíváním závěrů zprávy pana Barniera. V tomto rámci dnes předkládáme Evropskému parlamentu usnesení s nadějí, že uděláme krok vpřed, ve smyslu společných akcí a spolupráce členských států směrem ke skutečné prevenci a řízení přírodních katastrof a efektivnějšímu využívání prostředků Evropského parlamentu k tomuto účelu. Je to povinnost, kterou máme vůči našim dětem.

Nikolaos Chountis, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Paní předsedající, v Řecku, v mé vlasti, ničí požáry ohromná území již třetím rokem. Požáry v roce 2007, které byly jednou z největších tragédií tohoto druhu, a letošní požáry v severovýchodní části Attického poloostrova ukazují, jak je systém požární bezpečnosti a ochrany životního prostředí nedostatečný.

Rád bych této sněmovně připomněl, že mezi evropskými hlavními městy jsou Athény tím, které má nejnižší poměr zeleně na jednoho obyvatele a nejvíce znečištěné ovzduší, a že požáry v letech 2007 a 2009 tento ekologický problém ještě vyostřily.

Katastrofy, k nimž došlo v jižní Evropě, lze vysvětlit změnou klimatu jen do určité míry. Roli však hrají i nedostatky ve vnitrostátních politikách a v politice Evropské unie, poněvadž změna klimatu nebyla řádně začleněna do strategie pro životní prostředí.

Řecké orgány umožňují rozvoj lokalit spálenišť a přisvojování státního území, a prostředky EU jsou nepružné. Proto bych se vás, pane komisaři, rád zeptal, zda Evropská komise hodlá přispět k institucionální ochraně lesů v této zemi neprodlenou mobilizací procesu vytváření a schvalování lesních map, které, pokud by existovaly, tak by možná tomuto žhářství předešly?

Hodlá přímo spolufinancovat protipovodňová a protierozní opatření, aby zabránila dalším katastrofám v postižených oblastech? Hodlá financovat přiměřené opětovné zalesnění, neboť současné opětovné zalesňování je s ohledem na nápravu škod nedostatečné? A na závěr, hodlá Evropská komise jednat s vládou, ať už jakoukoli, která nastoupí po příštích řeckých volbách, o vytvoření městského parku na bývalém letišti Hellenikon, který by na Attiku přinesl závan svěžího vzduchu?

Děkuji vám mnohokrát, pane komisaři.

Niki Tzavela, jménem skupiny EFD. – (EL) Paní předsedající, pane komisaři, bylo mi velkým potěšením vyslechnout vaše vystoupení. Považuji to, co jste řekl, zároveň za odpověď na dopis, který jsme vám zaslali v druhý den požárů a který obsahoval návrh společné akce v jižní Evropě pro prevenci požárů a boj proti nim, a rovněž některé další detailní návrhy.

Chtěla bych také dodat, že jsem potěšena tím, že všichni poslanci Evropského parlamentu za řecké strany a za španělskou stranu vyslyšeli naši výzvu ke společnému vystoupení v Evropském parlamentu a společnému úsilí o návrh evropské strategie pro zvládání přírodních katastrof.

Pane komisaři, zdá se, že změna klimatu má za následek požáry a povodně a je v současnosti nejvýznamnějším strukturálním jevem, protože požáry a povodně, jichž jsme svědky, jsou strukturálním jevem.

Nesmíme přemýšlet jen ve střednědobém a krátkodobém horizontu. Musíme položit základy dlouhodobé strategie. Proto by se vlády středomořských států měly sjednotit v úsilí přesvědčit naše severní partnery o potřebnosti mechanismu, o němž jste hovořil, a to jak v rámci subsidiarity, tak i v rámci solidarity.

Pane komisaři, chápu, že máte z hlediska subsidiarity problémy ze strany severní Evropy. Doufám, že přírodní katastrofy postihnou pouze jižní Evropu, velmi se však obávám, že změna klimatu postupuje takovým tempem, že se přírodních katastrof – byť jiného druhu – možná dočkáme i v severní Evropě. Váš návrh, abychom se zabývali touto strategií pro předcházení přírodním katastrofám a jejich zvládání, je tedy zcela na místě.

Prozatím má tato naše malá jednotka základnu na Korsice. Letos v létě byla velmi užitečná. Komisař pro životní prostředí tuto jednotku naléhavě potřebuje dále rozvinout a podpořit ve svém doporučení v této věci Komisi i Radě. Ráda bych vyzvala poslance Evropského parlamentu z jižních zemí, aby spolupracovali se svými vládami a podpořili doporučení pana Dimase Komisi i Radě, neboť je to prospěšné pro všechny země na jihu.

Seznámila jsem se s návrhem usnesení Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a souhlasím s ním. Jsem potěšena, že toto usnesení navrhli. Ráda bych k tomuto návrhu usnesení skupinou PPE ještě něco dodala. V oblasti změny klimatu, jejímž následkem jsou katastrofy jako požáry a povodně, by Komise měla klást mimořádný důraz na kodaňskou konferenci o přípravě strategie pro předcházení přírodním katastrofám a jejich zvládání, stanovit nezbytný rozpočet na financování předcházení přírodním katastrofám a zabránění jim, a tedy posílit tuto příkladnou evropskou taktickou rezervu pro boj s lesními požáry.

Očekáváme, že se evropská strategie pro předcházení přírodním katastrofám a jejich zvládání dostane do čela pořadu jednání kodaňské konference.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, to, co se stalo letos v létě v Řecku, by se v Evropě již nikdy nemělo znovu opakovat. V samotném Řecku zuřilo celkem na 75 požárů, šest z nich se zcela vymklo kontrole, nejhorší z nich, jak jsme dnes již slyšeli, severně od Atén, v blízkosti hlavního města. Jedině díky odvážnému a obětavému nasazení především dobrovolných protipožárních jednotek a dalších dobrovolných organizací nepropukly požáry v řadě regionů v takové míře, že by nebylo možné je zvládnout, a lidské tragédie byly minimalizovány.

Mám proto hlubokou úctu ke svým kamarádům, členům dobrovolných protipožárních jednotek, jejichž vybavení – jemně řečeno – není vždy moderní, jak jsme již slyšeli. Používám-li výraz „kolegové“ či „kamarádi“, je to proto, že já sám jsem byl desítky let členem dobrovolné protipožární organizace v Rakousku, a a cele s nimi prožívám jejich vynaložené úsilí.

Dovolte mi přejít k připomínce Komise. Je to skutečně vynikající nápad, aby evropské akční jednotky pomáhaly tam, kde místní protipožární jednotky nemohou zvládnout situaci samy. Jsem však ale také přesvědčen, že staré rčení „Pomoz si a Bůh ti pomůže“ zůstává platným postulátem, a proto si myslím, že je rovněž velmi důležité, aby byly vybudovány mechanismy civilní ochrany. Vše, co mohu v této souvislosti učinit, je navrhnout a doporučit, aby se využily zkušenosti a systém, který již máme, zejména ve střední Evropě, v Německu a Rakousku, to znamená celonárodní dobrovolnické systémy, dobrovolné protipožární jednotky, jejichž činnost je prověřována již více než sto let.

Protože jsem sám hasičem, byl bych rovněž rád, kdyby byly navázány kontakty mezi regionálními a vnitrostátními asociacemi dobrovolných hasičů. Dále je také důležité udělat něco sám za sebe, a bude-li to považováno za potřebné, mohu nabídnout uskutečnění pilotního projektu společně s našimi řeckými přáteli,

projektu na vytvoření dobrovolné protipožární jednotky ve vybraném regionu či obci. Byl bych více než šťasten, pokud bych mohl aktivně pomoci a spolu se svými kolegy ze sdružení hasičů provincie Horní Rakousko se mohl podílet na takovém projektu.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rád bych samozřejmě poděkoval komisaři Dimasovi za jeho dnešní přítomnost, za jeho odpovědi i za pozornost, kterou trvale věnuje všem těmto pohromám.

Společně jsme odvedli velký kus práce, když mne předseda Barroso požádal o vypracování návrhu zprávy o vytvoření evropské civilní ochranné síly, o které rovněž hovořil.

Předložil jsem tuto zprávu dne 9. května 2006. Když si ji znovu čtu, a když vidím všechny ty katastrofy, které se udály, uvědomuji si, že je ještě stále aktuální.

Paní Tzavela, není to jen Řecko. Každá země je postižena, a chtěl bych dodat, že kromě přírodních katastrof existují také katastrofy lidské, způsobené lidmi. Mám na mysli námořní katastrofy – Erika a bezpočet dalších – a průmyslové havárie jako Černobyl. Přírodní katastrofy, to nesou jen požáry. Mám na mysli tsunami. Jednou se dočkáme tsunami i ve Středomoří, podobné té, která na počátku 20. století zcela zničila město Messina.

Upřímně řečeno, pane komisaři, dámy a pánové, s nástroji, které používáme, nedržíme krok s těmito katastrofami, kterých v důsledku dvojího dopadu globálního oteplování a dopravy přibývá. Proto si myslím, že bychom měli být ambicióznější.

Jsem vdečný Komisi, komisaři Dimasovi a všem jeho týmům z generálního ředitelství, kteří zahajují činnost mechanismu civilní ochrany. Jsem přesvědčen, že musíme jít dál. Dovedu si představit posílenou spolupráci s těmi členskými státy, které o to stojí. Nebude-li chtít jednotku civilní ochrany vytvořit 27 států, začneme s dvanácti či patnácti. Potom poznáte, že se to týká všech.

Z přehledu katastrof je vidět, že zasaženi jsou všichni: povodně, které postihly v roce 2002 Německo, velké pandemie a rovněž terorismus. Proto bych, pane komisaři, chtěl, aby se Komise chopila iniciativy, jejíž cílem je jít dále, a navrhla, aby členské státy šly dále. Náš Parlament, Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a Podvýbor pro bezpečnost a ochranu vás v těchto proaktivních iniciativách podpoří.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, jsme tu a opět hovoříme o požárech, protože požáry každoročně zničí část evropských lesů. Vzhledem ke změně klimatu a globálnímu oteplování se budoucnost nejeví o moc lépe.

Přírodním katastrofám nelze zabránit, měli bychom jim však předcházet. Můžeme tak učinit hned, tím, že snížíme naše emise skleníkových plynů a vytvoříme v oblasti lesnictví vhodnou politiku, která bude uznávat tu řadu ekologických služeb, které lesy zajišťují, a to zejména pohlcování uhlíku.

Abych byla upřímná, evropský mechanismus civilní ochrany funguje lépe, a několik členských států vynaložilo velké úsilí a výrazně investovalo do předcházení požárům a do rychlé protipožární reakce. Například v mé zemi, Portugalsku, byl schválen plán, který zahrnuje rozdělení země na zóny, vytvoření zvláštního rozpočtu na boj proti požárům, revizi právních předpisů a program na obnovu spálených oblastí. I tak požáry stále máme.

Všechny členské státy postižené požáry musí učinit více a dělat to lépe a Evropská komise musí rovněž přijmout návrhy, které Evropský parlament v řadě usnesení předložil. Existuje řada dokumentů, které směřují k řešení. Barnierova zpráva a další dokumenty předložené Parlamentem již zde byly zmíněny. Já sama jsem byla zpravodajkou pro zprávu o přírodních katastrofách ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a předložila jsem i několik návrhů.

Těm členským státům, které svůj pomalý postup ve zdokonalování mechanismu ochrany vysvětlují finančními důvody, je třeba říci, že prevence je levnější než následná péče. Dále je velice důležité, aby byla na konferenci v Kodani dosažena mezinárodní dohoda o boji proti změně klimatu – ambiciózní dohoda – a stále, pane komisaři, také čekáme na směrnici týkající se požárů, podobnou té, která byla vytvořena pro povodně.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, letos v létě se stala obětí několika velmi vážných požárů i Korsika, právě tak jako Sardinie, Katalánsko, Řecko, Kanárské ostrovy a řada dalších regionů Evropy.

Nejdříve k zasaženému obyvatelstvu: naše skupina by chtěla požádat, aby byla prováděním Fondu solidarity zaručena evropská solidarita.

Co v tomto ohledu hodlá Komise dělat? To je první otázka, kterou bych rád položil panu komisaři.

Horko, které bylo na Korsice dne 23. července, bylo mimořádné: 44 stupňů, velmi suchý vzduch a vál velmi silný vítr sirocco. Za takových podmínek, které budou v důsledku globálního oteplování nastávat stále častěji, byly místní prostředky napjaté až na doraz, a to navzdory tomu, že v minulých letech bylo počasí mírnější, a Korsika tak ušetřila.

Pro mne je poučení z toho jednoduché: když takové povětrnostní podmínky nastanou, podmínky, které lze předvídat předpovědět, musíme mít možnost spolehnout se na podporu evropské jednotky civilní ochrany, jak ji doporučuje Barnierova zpráva, což nám zejména dovolí hasit vznikající požáry dříve, než se vymknou kontrole, protože potom je už příliš pozdě. Pokud požár zachvátí les, zanikne teprve poté, když celý les shoří.

Je tudíž důležité, abychom šli ještě dále, než pilotní projekt, o němž jste, pane komisaři, hovořil. Co hodlá Komise udělat pro to, aby zavedla co nejrychleji tuto jednotku civilní ochrany, která se doopravy postaví tomuto velkému problému, kterému čelí všichni Evropané, což je ochrana životního prostředí, a zejména boj s požáry v oblasti Středomoří?

Je správné, že rozpočet na rok 2010 s touto jednotkou vůbec nepočítá?

Předložili jsme v tomto smyslu pozměňovací návrh. Doufejme, že velké skupiny, a především Barnierova skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), nám pomohou dosáhnout přijetí tohoto pozměňovacího návrhu.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, požáry jsou hluboce politickým problémem, což se ve velmi naléhavé podobě objevuje v zemích jako Portugalsko, Španělsko, Francie, Itálie a Řecko, s bolestivými důsledky pro obyvatele a životní prostředí.

Co se týká našich řeckých zkušeností, požáry, které zuřily v severovýchodní části Attického poloostrova, v Kithaironu, na ostrově Evia a dalších místech v Řecku, způsobily nevyčíslitelné škody, přičemž jsou důsledkem žhářské politiky EU a střídajících se vlád v naší zemi, které dychtí po pozemcích, lesích a horských masivech jako komoditách kapitalistického hospodářství.

Tato mimořádně nebezpečná politika dává zbraně do rukou žhářů, kteří, pokud se tak dá usuzovat z výskytu požárů a stížností obyvatel oblastí zasažených požáry, znovu udeřili plnou silou. Ujasněme si jednu skutečnost: dokud nebude vyřešen základní problém komercializace a provádění změn ve využívání půdy, žádný mechanismus, i kdyby byl vybaven nejmodernějšími zdroji, nedokáže zastavit tento vážný problém, který ničí životní prostředí a vybírá si daň na budoucnosti celé planety.

S prvními tragickými důsledky této politiky jsme se setkali 12. září 2009 v Evii – tedy jen před několika dny – kde ohněm zpustošenou Eviu spláchly katastrofální povodně. Nevhodná protipovodňová opatření a půda poškozená požáry si společně s intenzivním deštěm vyžádaly jednu oběť a způsobily rozsáhlé škody na vesnicích, silnicích, mostech a další infrastruktuře. Takovou míru škod nemůže vysvětlit jen náhlý příval deště. Ne náhodou jsou to při každé přírodní katastrofě dělníci, kdo truchlí po obětech a vidí své nešťastné životy a zničené životní prostředí.

Je naléhavě nutné, aby financování přímých opatření zaznamenávalo škody zasažených rodin z dělnického prostředí a zasažených rodin zemědělců, kteří pracují na orné půdě či chovají dobytek, a aby tyto změny kompenzovalo bez jakýchkoli změn ve využívání půdy, a aby spálené oblasti byly opětovně zalesněny. Rovněž by na vládu mělo přejít vlastnictví rozsáhlých soukromých majetků v horách a lesích a měly by být restrukturalizovány a zlepšeny dřevařské a lesnické komise...

(Předsedající řečníka přerušila)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, není pochyb o tom, že rozpočtové nástroje, jímž se Evropská unie vybavila, aby mohla vyřešit tak významný problém, jako je tento, jsou užitečné – hovořím o Fondu solidarity – je však také pravda, že jsme otázku pružnosti zdůrazňovali již od roku 2007, kdy jsme pocítili, že je třeba kritizovat přístup, použitý ve spojitosti s tímto rozpočtovým nástrojem.

Je důležité, aby řízení tohoto nástroje bylo co možná nejpružnější, aby mohl řešit problémy, které se mění ze dne na den. Je, například, jediné dobře, aby členské státy byly požádány o poskytnutí dokumentace vztahující se k daným událostem v krátké lhůtě – maximálně deseti týdnů –, proč není ale stejná lhůta stanovena pro odpověď?

Zároveň si uvědomujeme, že ač je v určitých směrech rozsah škod důležitý, je nutné jej posoudit v poměru k tomu, s čím se každé jednotlivé území musí vyrovnat, abychom tak mohli pochopit a popsat, co potřebují různé skupiny obyvatelstva. Právě z tohoto důvodu Parlament ve spolupráci s Rozpočtovým výborem a dalšími výbory vznášel již dlouho připomínky, které jsou sice Rady zaznamenala, ale předstírá, že je nevidí. Může-li být otázka pužnosti přezkoumána, znamená to, že Fond solidarity jako nástroj může být zlepšen a může být ještě účinnější, a nám může tudíž umožnit řešení velkých problémů, jimž budeme ve větší míře muset čelit.

Pak, pane komisaři, následuje požadavek ohledně řádného zohlednění bodů 3 a 11 tohoto usnesení tak, aby nebyla otázka pružnosti vnímána jen jako žádost členských států o to, aby mohly dělat cokoli, co budou chtít, pro zvýšení své jistoty, že se jim dostane reakce, ale byla vnímána jako žádost, která rozumně chápe změny, což zajistí, že bude tento nástroj skutečně stoprocentně efektivní.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Paní předsedající, pane komisaři, není skutečně pochyb o tom, že došlo v poslední době k pokroku, avšak navzdory tomuto pokroku je jižní část Evropské unie spalována čím dál tím více. Proto usnesení, které Evropský parlament přijal, nemůže být jen dalším v řadě usnesení, které mají dát najevo naše hluboké obavy týkající se katastrof jinde.

K lesním požárům dochází z celé řady důvodů, nikdo však nemůže popřít, že jsou podněcovány změnou klimatu. Bez ohledu na povinnosti, které v některých členských státech nebo autonomních oblastech mohou existovat, je jisté, že Parlament musí jasně vyzvat Komisi, aby jednala rychle a zpřístupnila veškeré zdroje, které má k dispozici a které nejsou zanedbatelné. Oběti, utrpěné škody a potřeba opětovného zalesnění nemají žádné pochopení pro byrokracii nebo nedostatky v rozpočtu.

Musíme stanovit priority a musíme jednat, což v tomto případě znamená změnu našich strategií, mobilizaci zdrojů a jejich navýšení a optimalizaci politik prevence. Musíme žádat, aby členské státy převzaly odpovědnost, pokud tomu tak ještě není, ale, ale musíme také přijmout, že to není problém jen několika členských států v jižní Evropě a že změna klimatu nemá dopad jen na některé členské státy; postihuje všechny a je to obecná příčina.

Jedním z hlavních úkolů tohoto Parlamentu je tudíž zajistit, aby Evropská unie dosáhla na vrcholné schůzce v Kodani jasných a pevných závazků ke snižování emisí skleníkových plynů v maximální míře, neboť ty zjevně stojí za požáry, za jejich příčinami, a i za dalšími změnami klimatu.

Proto po přijetí tohoto usnesení je to bezpochyby úkol, kterého se musí Parlament chopit. Je však třeba, aby tento úkol Komise splnila, chce-li komisař opravdu předcházet tomu, aby jižní část Unie, a to se opravdu děje, byla dále spalována.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, bohužel se na tomto prvním plenárním zasedání v novém volebním období musíme zabývat tímto smutným, a v současné době tak běžným problémem: přírodními katastrofami a především požáry.

Opět hořekujeme nad šířením požárů v létě 2009, které způsobily i ztráty na životech. Zahynulo dvacet lidí – všichni v mé zemi. Proto je má první myšlenka i má nejhlubší soustrast věnována lidskému utrpení způsobenému těmito katastrofami.

Chtěla bych zdůraznit katastrofální dopad, jaký mají neštěstí tohoto druhu na životy postižených lidí, jejich hospodářství, zaměstnanost, přírodní a kulturní dědictví, životní prostředí a cestovní ruch. V mém regionu shořelo letos v létě 22 tisíc hektarů, z nichž polovinu tvoří území, která byla chráněna kvůli svému významu pro životní prostředí.

Musíme na tyto problémy reagovat bez váhání, lidé to požadují. Evropské orgány nemohou opět selhat v nalezení vhodného řešení pro ty, kteří jsou postiženi. Musíme být schopni pomáhat obětem a připravovat podmínky pro obnovu postižených oblastí. Musíme i nadále tvrdě pracovat na prevenci a postoupit dál ve vytváření evropské jednotky civilní ochrany.

Chci učinit dvě výzvy: zaprvé bych ráda vyzvala Evropskou komisi, aby analyzovala situaci a přijala vhodná opatření k náhradě sociálních nákladů spojených se ztrátou pracovních míst a zdrojů příjmu pro obyvatele v postižených regionech. Zadruhé bych ráda vyzvala španělskou vládu, která od ledna 2010 převezme předsednictví Radě. Španělská vláda musí prokázat schopnost přenést své přesvědčení a obavy na své protějšky. Považuji za zásadní, aby jako prioritu do svého programu zanesla odblokování reformy Evropského fondu solidarity.

Španělské předsednictví se musí rovněž jasně zavázat k rozvoji společné evropské strategie. Zároveň je třeba přezkoumat preventivní opatření a ty modely řízení lesního hospodářství, které podněcují velké lesní požáry.

Francesca Balzani (S&D). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, jako členka Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, která ještě v poslední době s velkým smutkem sledovala, jak jeden požár za druhým pustoší rozsáhlá území v okolí města Janov v regionu Ligurie v Itálii, se domívám, že je opravdu naléhavě potřeba, aby Evropa věnovala těmto smutným opakujícím se katastrofám pozornost a zasáhla, má-li se jim předcházet.

Katastrofy by se neměly vracet. Měli bychom každý den pracovat na tom, abychom zabránili pravidelně se opakujícím katastrofám. Proto jsem přesvědčena, že Evropa samotná může a musí účinně zasáhnout prostřednictvím závazných aktů na ochranu těchto cenných území, jimž každoročně hrozí, že proletí komínem, a která jsou doopravdy dědictvím nás všech, neboť je pravda, že požáry propukají v jižní Evropě více a častěji, a přestože hoří jen malá část jižní Evropy, ve skutečnosti tyto plameny pohlcejí celou Evropu.

Potřebujeme zasáhnout preventivními politikami a vhodnými politikami v oblasti lesnictví – a prevencí myslím i zasáhnout prostřednictvím pečlivé, důkladné a cílené kampaně proti všem formám spekulací přímo či nepřímo spojených s těmito katastrofami – ale myslím si také, že musíme zajistit širší, snadnější a rychlejší přístup k základním zdrojům, přinejmenším abychom alespoň zmírnili ničivé dopady těchto katastrof. Hovořím v prvé řadě o Fondu solidarity – nástroji, který by nepochybně měl být používán pro postižené oblasti rychleji.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Paní předsedající, v roce 2001 jsme evropský mechanismus civilní ochrany požadovali v bezprostřední návaznosti na události z 11. září.

Následně jsme založili fond. Potom jsme tu měli zprávu pana Barniera, která zdůraznila potřebu ukázat solidaritu. Tato solidarita se dnes již osvědčila, musí být ale účinnější a my musíme být schopni se dostat na vyšší úroveň.

Musí se zlepšit dvě věci. Zaprvé schopnost reagovat. Všichni ti, kdo byli těmito požáry bohužel postiženi, odsuzují skutečnost, že postupy jsou často příliš zdlouhavé a že jejich zavádění trvá dlouhou dobu, třebaže v praxi musíme v konfrontaci s požáry postupovat velmi rychle. Jednoznačně musíme být pružnější, disponovat větší pružností při zavedení těchto postupů, neboť čas je v tomto případě drahý.

A pak je zde prevence. Nehovoříme o prevenci tolik, neboť se dotýká zásady subsidiarity. Říká se nám, rozhodnout musí členský stát. Jenomže když tyto požáry narušují biologickou rozmanitost a životní prostředí, když zasahují věci, které jsou lidem nejdražší, tedy jejich pozemky, majetek, a domovy, a když bohužel přinášejí i ztráty na životech, nemáme právo neučinit opatření k takové prevenci. To je zločin.

To musí přestat, a k tomu budou zapotřebí rovněž finanční zdroje. Je proto pak absolutně nezbytné, abychom se vybavili co možná nejlepším rozpočtem, abychom tak mohli být mnohem více prospěšnější v kontextu tohoto mechanismu evropské civilní ochrany. Zajistíme proto, aby rozpočet – náš rozpočet – tento problém skutečně zohledňoval. To vše dále vyžaduje, abychom zaujali specifický přístup k naší zemědělské politice a politice v oblasti lesnictví, a to je něco, o čem dostatečně nehovoříme.

Prevence, schopnost reagovat a zdroje: stručně řečeno, je třeba udělat vše k zajištění, že jižní Evropa již nebude muset čekat na svůj nevyhnutelný osud, v obavách, co se příště stane.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Paní předsedající, pane komisaři, letos znovu byla jižní Evropa neuvěřitelně tvrdě zasažena ničivými požáry, a požáry podobných rozměrů propukly i v USA a dalších zemích v rozvinutém i rozvojovém světě.

Nemůže být pochyb o tom, že změna klimatu ohrožuje lesy ve Středomoří a v jiných klíčových oblastech planety. Zpustošení lesů ve Středomoří však ničí schopnost přirozených ekosystémů chovat se jako přirozené pohlcovače oxidu uhličitého. Jsou nutné evropské politiky pro předcházení lesním požárům a jejich zvládání, jako je jako finanční podpora ze strany Evropské unie pro ty země, které se v tomto roce vyrovnávají s nejhoršími následky, jako například Řecko.

Nemůže být pochyb o tom, že se v některých zemích projeví závažné nedostatky v koordinaci mechanismů ochrany lesů a civilní ochrany a v přijímání preventivních opatření, a to se nikdy nesmí opakovat. Zdálo by se také, že požáry jsou často ohrožovány lesy ve vzdálenosti tří hodin jízdy od velkých měst či turistických oblastí. Řada lidí cítí, že mohou mít ze zničení lesa osobní zisk. Domy a další budovy zde mohou vyrůst rychleji, než stromy, kterými členské státy a přirozené systémy mohou spáleniště osázet.

Často se objevují vnitrostátní právní předpisy, které jsou pro takové přístupy živnou půdou a vysílají špatné signály. Je absolutně nutná evropská politika týkající se ochrany lesů, obnovy spálené země, zalesnění oblastí, v rámci evropské pomoci v boji proti změně klimatu, stejně tak jako koordinovaná evropská opatření pro předcházení požárům a boj proti nim, pro obnovu lesů a pro vytváření nových lesních ploch.

Musíme se do nich pustit okamžitě, zejména při přípravě na blížící se jednání na konferenci v Kodani, která bude rozhodující pro budoucnost naší planety. Budeme žádat rozvojové země, aby chránily deštné pralesy, budeme řešit zásadní problém toho, že se likvidace lesů podílí 20 % na emisích skleníkových plynů. Musíme proto jít příkladem tím, že zajistíme, aby existovala absolutní ochrana ohrožených lesů, našich ohrožených lesů v Evropě – tedy lesů ve Středomoří.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Paní předsedající, rozsah lesních požárů skutečně přesahuje možnosti menších členských států, zejména tehdy, jsou-li regiony zasaženy suchem. To je samozřejmě důvod, proč Parlament podporuje Evropský fond solidarity. Vyzýváme Radu, aby konečně bez kladení překážek tyto finanční prostředky uvolnila. Tyto regiony naléhavě potřebují peníze na obnovu a prevenci. Fond solidarity by ve spojení se stávajícími environmentálními a zemědělskými programy mohl pomoci skutečně trvale.

Jinak je však boj proti požárům především ve vnitrostátní pravomoci. Přísnější tresty pro ty, kdo požár založí, zmrazení rozvoje například na třicet let v případě, že se prokáže zžárství, odborná příprava protipožárních jednotek – v tomto směru lze a prostě se musí udělat více. I Evropa však musí udělat více, a to především ve smyslu lepší koordinace. Know-how evropských protipožárních jednotek je třeba předat regionům s vysokou mírou pravděpodobnosti katastrof a potřebujeme také lepší pravidla pro provádění přeshraničních operací. Očekáváme návrhy Komise v tomto ohledu, neměly by ale zasahovat do pravomocí členských států. Tento bod – aby nedošlo k zasahování do pravomocí členských států – považuji za mimořádně důležitý. Je v každém případě možné přemýšlet o evropských protipožárních jednotkách a evropském letectvu, avšak pouze za předpokladu, že budou nejdříve co možná nejlépe využity vnitrostátní možnosti a bude konečně v praxi dosaženo finanční pomoci pro zasažené regiony.

Myslím si, že je příliš brzy na to, abychom hovořili o předcházení katastrofám jakožto evropské kompetenci. Udělejme před druhým krokem první. Nejdříve udělejme to nejdůležitější, to znamená opatření, která začínají evropskou pomocí a končí svépomocí, mimo jiné prostřednictvím Fondu solidarity, současně s odbornou přípravou a zlepšením evropské koordinace.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ROUČEK

Místopředseda

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Pane předsedající, nejprve bych ráda vyjádřila svou soustrast a zájem obětem a jejich rodinám, neboť je pravda, že každé léto musíme truchlit nad touto situací.

Proto má stále větší význam, aby se Evropa konečně vybavila účinným nástrojem. Domníváme se, možná proto, že patřím k odvětví dopravy a jsem odborníkem na bezpečnost silničního provozu, že bychom, pane komisaři, možná měli zvážit něco, co se bude podobat akčnímu plánu pro bezpečnost silničního provozu. Evropský akční plán s cíli, se strategiemi, ve kterém by zlepšení rychlé intervence v určeném čase, stejně jako tomu je v případě bezpečnosti silničního provozu, by snad mohl pomoci nám a rovněž zlepšit pracovní podmínky a odbornou přípravu pracovníků. Dále považuji za zásadní úkol zvyšování osvěty a budování kultury prevence. V oblasti bezpečnosti silničního provozu toho postupně dosahujeme. Proč by tomu tak nemohlo být i v souvislosti s poskytováním ochrany proti požárům?

Vítáme samozřejmě skutečnost, že se zlepšuje koordinace a také solidarita. Domnívám se, že vysláním potřebných letadel se španělská vláda podílela na procesu zvyšování osvěty mezi zeměmi na jihu, mělo by tomu však tak být i ve vztahu mezi severem a jihem.

Dále vítáme to, že pilotní program taktické rezervy protipožárních letadel by se mohl v budoucnosti skutečně stát zásahovým orgánem, což je dle mého názoru důležité.

V Radě však stále vážnou naše právní předpisy týkající se například Fondu solidarity či ochrany půdy, o nichž si myslíme, že by mohly být mimořádně užitečné.

Gaston Franco (PPE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, lesy ve Středomoří v létě opět zachvátily plameny: v Marseille a na jižní Korsice, ale i v Itálii, ve Španělsku a ve velkém měřítku v Řecku. Více než 400 tisíc hektarů lesů a polí shořelo, což způsobilo značné materiální škody, nenapravitelné škody v oblasti biologické rozmanitosti a tragické ztráty na lidských životech.

Zděšen jsem tím, že to takto opakovaně posuzujeme rok co rok, a na paměti mám mnohonásobný dopad globálního oteplování na požáry, požaduji proto evropskou osvětu o potřebě koordinovanějšího úsilí a o potřebě sdílení protipožárních zdrojů.

Uvítal bych, kdyby pro Středomoří vznikl v rámci Unie velký euro-středomořský projekt spolupráce v boji proti lesním požárům. Vítám existující iniciativy, a zejména Evropský informační systém o lesních požárech – pilotní projekt.

Požaduji však reformu Fondu solidarity Evropské unie tak, aby se stal účinným nástrojem k reakci na krizi. Dále požaduji posílení evropské jednotky ochrany a systému EuropeAid, které vytvořil pan Barnier v roce 2006 pro zásahy na území 27 členských států i mimo ně.

Věřím, že jeden z klíčů k řešení problému lesních požárů se týká informací a osvědčených postupů v otázce prevence, a rád bych poukázal na průkopnickou úlohu, kterou sehrály protipožární jednotky v mém obvodu. Mohu samozřejmě Evropě tento příklad, který může být užitečný, nabídnout.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Pane předsedající, minulý rok byl z hlediska lesních požárů jeden z nejtragičtějších. Ztratili jsme stovky a tisíce hektarů lesa, zejména v oblasti Středomoří. Dohady o příčinách lesních požárů vedou k prudkým hádkám, neboť si jsou bohužel všichni vědomi jejich důsledků. Bylo předneseno, že za nárůst počtu lesních požárů může změna klimatu, a že bychom se i v Evropě měli připravit na delší období lesních požárů než jen od června do září, jak tomu bylo doposud. Léta začínají dříve a jsou teplejší a sušší, zejména na jihu, a riziko požárů tak vzrůstá. Je pravda, že výjimečně propukly tento rok prudké lesní požáry na severozápadě Španělska a Portugalska již v březnu a že podmínky pro lesní požáry jsou tedy příznivé, samotný problém však nespočívá v žádné postupné změně přirozených podmínek, ale jinde.

Badatelé v oblasti životního prostředí objevili, že lesní požáry v EU, Austrálii a Kalifornii jsou zapříčiněny především sociohospodářskými faktory. Dosud se jim nepodařilo prokázat žádnou přímou spojitost se změnou klimatu. Klíčovými faktory pro vznik lesních požárů jsou výstavba a tlaky spojené s potřebou dalších domů, zemědělství, pěstování specifických druhů rostlin a stromů, neznalost a nepředvídatost, a nedbalost na straně úřadů. Za tragédiemi tohoto léta například stojí nedostatek protipožárních jednotek a neschopnost vyřešit zločiny, které by mohly vyústit v požáry, a neschopnost takovým zločinům předcházet.

Změnou klimatu dojde ke změně přirozených podmínek, to je pravda. Nelze však touto změnou klimatu vysvětlovat ekologické katastrofy, zejména pokud se tentýž jev vždy po několika letech opakuje, a proto je třeba se lépe připravit. Je čas, aby se na sebe členské státy Unie podívaly do zrcadla, neboť v budoucnosti bude záležet na nás, zda bude k lesním požárům docházet. Jedna věc je, přizpůsobit se měnícímu se životnímu prostředí, druhá, zcela jiná, je to ale něco zcela jiného než připouštět zkostratělou špatnou praxi a být nepřipraven.

(Potlesk)

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pane předsedající, souhlasím s těmi, kdo řekli, že je vždy levnější škodě předcházet, než se vyrovnávat s jejími následky. Většina tohoto financování by měla jít na prevenci požárů a záplav v jižní Evropě. Kromě satelitního monitorování potřebujeme stejný druh protipožárního poplašného a prevenčního systému pro lesní požáry, jaký již například mnoho let úspěšně funguje ve Finsku. Na vnitrostátní úrovni musíme kromě toho zajistit, aby bylo vybavení, které používají protipožární jednotky, v souladu s normami tak, aby bylo možné požáry dostat pod kontrolu co možná nejrychleji.

Nárůst povodní je z velké části způsoben změnou klimatu, a proto je nejlepším způsobem, jak jim předcházet, dosažení vhodné dohody na konferenci v Kodani. Je však také možné přijímat opatření k prevenci povodní na vnitrostátní úrovni. Potřebujeme uplatňovat správnou politiku v oblasti lesnictví, je třeba chránit lesy v horských oblastech a měly by se pěstovat lesy složené z náležitých druhů stromů, aby jejich kořenové systémy byly schopny absorbovat vodu, a tím zajistit, aby neodtékala příliš rychle. Dále by měly být v blízkosti vodních ploch budovány hráze a nádrže a vodní cesty by měly být prohloubeny, aby v nich v dobách povodní voda lépe odtékala. Je potřeba si uvědomit, že tyto věci z velké části spadají do odpovědností každého členského státu. EU nemůže přijímat odpovědnost za věci, které podléhají vnitrostátním rozhodnutím, ani za zanedbání, ke kterým dochází. Fond solidarity Evropské unie je v zásadě zdrojem pomoci v nouzi a já doufám, že jednotlivé členské státy budou připraveny investovat do dlouhodobé politiky v oblasti lesnictví, předcházení požárům a ochrany před povodněmi.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, požár je vždy tragédií – pro lidi, pro životní prostředí, z hlediska hospodářského i sociálního.

Bohužel žijí v těsné blízkosti místa takové tragédie – požáru, který propukl letos v létě na jednom z Kanárských ostrovů La Palma. Usnesení proto vítám a jsem přesvědčen, že se nám je podaří přijmout jednomyslně. Je to zralé usnesení, ke kterému jsme obdrželi řadu příspěvků, a které, zejména, povede k něčemu, co je důležité. Především připomíná oběti, všechny oběti, a vzdává hold všem těm, kdo dobrovolně pracovali při likvidaci požárů.

Zahrnuje však i hodnocení některých významných faktorů, jako je vliv sucha a desertifikace na rychlost šíření požárů a s tím související každoroční vymizení stovek tisíc hektarů, které mají požáry na svědomí.

Dále jsou v něm důležitá hodnocení příčin, které požáry zhoršují, například postupné vyliďňování venkova, nedostatečná údržba lesů a neexistence adekvátních trestů pro žháře. V tomto směru je třeba jednat a je třeba jednat rozhodně.

Komise musí vypracovat strategii pro předcházení rizikům a účinnou strategii pro boj proti přírodním katastrofám a protokol o jednotném postupu. Důležitá je však i podpora obnovy, podpora znovuvytvoření výrobního potenciálu a podpora náhraděysociálních nákladů a ztrát pracovních míst.

Jak řekl pan komisař, zásadní je koordinace. Je však nutná koordinace jednotlivých nástrojů Společenství: Strukturálních fondů, Fondu solidarity – který je zjevně nutno reformovat – a jejich pružnost, a rovněž nástrojů, jako je Aid Plus, a samozřejmě mechanismu rychlé reakce, o kterém jsme již hovořili.

Potřebujeme se dostat při řešení těchto problémů na vyšší úroveň a já upřímně věřím, že toto usnesení je k tomu tou správnou cestou.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, je čas, abychom ukázali solidaritu, ale je to pro nás i možnost – a řekl bych až povinnost – společně pracovat na zdokonalení, změnách a rovněž úpravách. Nezbytné úpravy se týkají Fondu solidarity Evropské unie, aby mohl být použit – a použit rychle – k nápravě důsledků těchto katastrof, zatímco zlepšení a změny se týkají politiky v oblasti lesnictví.

Potřebujeme evropskou politiku pro lesy, jejímž cílem bude jednak zlepšit jejich profil a jednak předcházet požárům. V řadě členských států, včetně mé země, Portugalska, však dosud neexistuje ani soupis veškeré půdy, a tak nevíme, kdo jsou vlastníci. To způsobuje problémy v územním rozvoji, opětovném zalesňování i v politice předcházení požárům.

Pokud jde o politiku předcházení požárům, mám jeden dotaz, který je zároveň návrhem: proč nezahrneme opatření na předcházení lesním požárům do plánu hospodářské obnovy EU, plánu na oživení evropského hospodářství? Kdybychom prosadili opatření na vyčištění našich lesů – a produkt takových opatření by například bylo možné využít pro výrobu energie v elektrárnách na biomasu, jež by k tomuto účelu byly vhodně navrženy – kdybychom tímto způsobem postupovali, jednoznačně bychom pomohli životnímu prostředí, které bychom chránili, a zároveň bychom vytvořili pracovní místa, což je v tuto chvíli další z evropských cílů.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Pane předsedající, je správné, že v tento první den zasedání Parlamentu hovoříme o katastrofách v jižní Evropě. Zároveň děkuji především kolegům poslancům, kteří na těchto textech pracovali. Máme před sebou dobré usnesení. Především je tato věc samozřejmě otázkou mezilidské angažovanosti, být k občanům co nejbližší – jak jsme vždycky uváděli v souvislosti s našimi volbami – a solidarity. Tentokrát jsou to požáry v jižní Evropě, avšak kdoví, v zimě to mohou být třeba povodně v úplně jiných částech Evropy. Ve Výboru pro regionální rozvoj jsme o tom, jak zlepšit Fond solidarity, diskutovali několikrát. V žádném případě nemáme v úmyslu požadovat nové nástroje, nýbrž zlepšit ty stávající a účinněji je využívat. Nuže, pane komisaři Dimasi, co je na tom všem divné? Formulovali jsme je s ohromnou podporou Parlamentu a vyjmenovali jsme, kde je možné dosáhnout zlepšení, vše však zablokovala Rada. Rada v této věci již dva roky neudělala vůbec nic. Moje otázka na vás zní – je zde ještě naděje na nějaký posun? Správně jste hovořil o pokroku v souvislosti s pilotním projektem a letectvem, které bylo rozmístěno, avšak pokud jde o spis, z něj vycházíme a který Parlament tak naléhavě požadoval, nedozvěděli jsme se vůbec nic. Je ještě stále na pořadu jednání? Co se opravdu děje?

Pokud jde o civilní ochrannou sílu, řekl bych, že je samo o sobě skvělé, že Evropa nasazuje vlastní nástroje, ale že široká základna spočívá na samotných členských státech. Tvořit tuto základnu by měla výměna odborných poznatků, rozestavení sil především v širším regionu samotném.

A nakonec, obnova: náprava škod, opětovné zalesnění a všechno, co s tím souvisí. Zde není na místě centralizované řízení, naopak musí být decentralizované a zahrnovat členské státy. Máme však rovněž tyto fondy – Strukturální fondy, zemědělské fondy – tak proč nezačneme? To může být hospodářský plán, jak jsme právě slyšeli, ale stejně tak to může být plán obnovy, který je řešen komplexně a ve kterém hrají decentralizované nástroje obzvláště výsostnou úlohu. Tyto kroky jsou požadovány v tomto usnesení, a to je důvod, proč je budeme zítra z celého srdce podporovat.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, ač je usnesení nazvané Přírodní katastrofy předložené skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) správné, chtěl bych upozornit na několik bodů, jimiž jsme se dnes večer zabývali, ale v usnesení řešeny nejsou, jsou však předmětem pozměňovacích návrhů, které jsem předložil.

Letos v létě došlo kromě požárů k dalším katastrofám, z nichž poslední se udála tento víkend na jihu Itálie. Pocházím z italského regionu Veneto, který byl v červnu a červenci zasažen sesuvy půdy a vichřicemi – mohu připomenout například Vallà di Riese a Borca di Cadore.

V usnesení bychom měli připomenout i další přírodní katastrofy, nejen požáry, neboť novým jevem bohužel nejsou ani letní povodně; je to jeden ze scénářů, s nimiž se budeme muset v budoucnosti potýkat, bohužel v důsledku změny klimatu způsobené globálním oteplováním. Musíme se proto snažit trvat na preventivních opatřeních a na budování infrastruktury, která by mohla těmto událostem předejít nebo alespoň zmírnit škody, vtom horším případě, pokud infrastruktura tyto události a škody zhoršuje. Mám na mysli rezervoáry v horských oblastech, pásech zeleně, zemědělských a lesních porostech a podél vodních toků.

Za druhé, vzhledem k tomu, že ve většině případů jsou přírodní katastrofy způsobeny i lidskou činností, je důležité prošetřit, kdo je za ně zodpovědný, podrobit viníky stíhání a zpřísnit tresty. Na závěr bych rád řekl, že vytvořit nezávislou zásahovou sílu a přidružený Fond solidarity je dobrý nápad. Je však důležité pokusit se rozšířit zásahy rovněž na další katastrofy, zvýšit finanční prostředky vyčleněné na tyto katastrofy sdružováním různých fondů, zjednodušit postupy a zajistit lepší koordinaci a flexibilitu, jak uvedl pan Mauro.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, naslouchala jsem této rozpravě ve své kanceláři. Je zřejmé a jsem za to ráda, že v Irsku nemáme zkušenosti s krutými požáry jako naši kolegové z jižní Evropy. Napadly mne dvě věci. První z nich je, že máme tendenci vystupovat v tomto Parlamentu pouze k problémům, které se přímo týkají našich zemí, a, vzhledem k tomu, že v Irsku probíhají diskuse o Lisabonské smlouvě – jejichž součástí jsou i diskuse o solidaritě v rámci Evropské unie – domnívám se, že bychom měli tento zlozvyk prolomit. Myslím, že víc z nás by mělo více hovořit o problémech, které se týkají ostatních členských států a o nichž víme, aby tak zde vznikla atmosféra větší solidarity mezi poslanci tohoto Parlamentu, pokud jde o problémy občanů, které zastupují. Byla bych kupříkladu ráda, kdyby někdo další pronesl svůj projev k problémům, s nimiž se mohou setkat irští občané, které zastupují. Myslím, že bychom tak pomohli podpořit myšlenku, že Evropa pracuje pro všechny a že se nestaráme jen sami o sebe. To byl jeden z neúspěchů Evropské unie a my se s tím potýkáme v našich diskusích o Lisabonské smlouvě.

Dovolte mi, abych podpořila to, co tu činíte, a vyjádřila svou solidaritu s problémy jižní Evropy. Vypořádejte se s těmi, kdo úmyslně ničí. Zabývejte se prevencí. Je třeba učinit mnohem více na úrovni řízení a, konečně, prostředky z Fondu solidarity by měly být uvolněny pro ty, kdo je potřebují.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pane předsedající, pane komisaři Dimasi, jsem poslancem Evropského parlamentu poprvé – byl jsem zvolen 7. června – avšak z rozpravy vyplynulo, že se toto téma každoročně v září vrací po vlně ničivých požárů, které postihují zejména jižní Evropu: Itálii, Francii, Řecko a Španělsko.

Byl již připomenut ničivý požár na ostrově La Palma v odlehlé oblasti Kanárských ostrovů, které jsou španělským samosprávným společenstvím a kde jsem se narodil a žiji. Důležité však je, abychom si byli vědomi toho, že ačkoli panuje na samém jižním okraji Evropy těžká krize, zde máme příležitost prohloubit náklonnost a pouto, které občané pociťují k tomu, co Evropa představuje: přidanou hodnotu z hlediska reakce.

To znamená evropskou přidanou hodnotu v oblasti prevence a evropskou přidanou hodnotu v oblasti koordinace orgánů: Komise, Rady a Evropského parlamentu v rámci usnesení, v rámci spolupráce s členskými státy. Je však také nutná evropská přidaná hodnota v rámci reakce.

Proto je důležité, abychom se posunuli od debaty k akci, a to zvýšením pružnosti Fondu solidarity v reakci na naléhavé situace, a abychom zahájili tuto evropskou jednotku civilní ochrany, která stále ještě není

dořešena, a která by mohla v budoucnosti skutečně vytvořit novou kvalitu, až budeme čelit naléhavým událostem, které se znovu vracejí každé léto v důsledku změny klimatu a globálního oteplování.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, více než všechny projevy solidarity tváří v tvář této metle lesních požárů, které každoročně pustoší naše jižní země, zejména Řecko, Itálii, Španělsko a Portugalsko, naléhavě potřebujeme přijmout nezbytná opatření k tomu, abychom tuto situaci zvrátili, neboť ničí zbytky našich lesů, majetek, dobytek, biologickou rozmanitost, a co je ještě hůře, i mnoho lidských životů.

Je proto načase zabývat se přímými příčinami této pohromy, a vzít přitom v úvahu závažné rostoucí vyhlídky venkovských oblastí. Je na čase změnit společnou zemědělskou politiku, abychom investovali do prevence, což znamená rovněž investování do víceúčelového zemědělství, což zahrnuje i lesnictví v oblasti Středomoří, a to podporou rodinného zemědělství a zajišťováním podmínek pro malé a střední zemědělce a mladé lidi, aby neopouštěli venkovské oblasti a tímto způsobem přispívali k opatřením, která mají této každoroční pohromě předcházet.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem potěšena odpovědí komisaře Dimase, a zejména tím, že hovořil o významu pomoci mimo hranice našeho kontinentu.

Mohl by někdo mimo ochranu životního prostředí v oblasti Středozemního moře jako součást projektu Unie pro Středomoří oficiálně navrhnout, aby tato krizová pomoc pro případ požáru a rozvoj odborných lesnických poznatků v této oblasti byly sdíleny a rozvíjeny společně s třetími zeměmi v rámci Unie pro Středomoří?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Portugalsko, Španělsko, Francie, Itálie a Řecko byly letos v létě zasaženy velkými lesními požáry. V Řecku oheň zdevastoval území o rozloze zhruba 21 200 hektarů, zničil přibližně 2 miliony stromů a nejméně 150 domů.

V rámci koordinovaného úsilí na evropské úrovni vyslaly Francie, Španělsko a Kypr letadla Canadair k hašení požárů v aténské regionu. Taktická rezerva EU pro boj s lesními požáry tak znovu prokázala svou užitečnost. Fond solidarity EU může také v takových situacích poskytnout pomoc, a nést přitom některé náklady krizových opatření zaváděných s cílem obnovit infrastrukturu, poskytnout dočasné přístřeší a ochránit přírodní dědictví.

Chtěl bych upozornit na to, že musíme snížit byrokracii spojenou s přístupem k tomuto fondu. Dám vám konkrétní příklad z mé země. Rumunsko bylo postiženo přírodními katastrofami v červnu minulého roku. Rumunská vláda dodnes, do září 2009, neobdržela prostředky z fondu. Dále se domnívám, že v budoucnosti budeme potřebovat udržitelnou politiku v oblasti lesnictví a rovněž strategii pro předcházení katastrofám tohoto druhu.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedající, rád bych poděkoval váženým poslancům Parlamentu za jejich mimořádně konstruktivní příspěvky do dnešní rozpravy a za skvělé nápady, které navrhli.

S naléhavými situacemi nezřídka souvisí i vysoké lidské, finanční a environmentální náklady. V budoucnosti se v důsledku změny klimatu, jak řada poslanců zdůraznila, pravděpodobně budeme muset vyrovnat s mnohem častějšími a mnohem většími katastrofami – nejen s lesními požáry, které se neomezí pouze na jižní Evropu a budou se objevovat i ve střední, a dokonce severní Evropě – ale i s dalšími druhy katastrof, jako jsou povodně. Musíme proto trvale posilovat a zlepšovat evropské zdroje pro zvládání katastrof, které nyní jednoznačně prokázaly svou přidanou hodnotu.

Potvrdily to i požáry letos v létě, které nám připomněly, že Společenství musí zlepšit svou schopnost reagovat na přírodní katastrofy i svou schopnost předcházet jim, jak dnes již řada řečníků uvedla. Měl bych Parlamentu na tomto místě připomenout, že Komise v únoru předložila své sdělení o prevenci přírodních a člověkem zaviněných katastrof, ve kterém formulovala některé návrhy.

Očekáváme komentáře Evropského parlamentu a Rady k tomuto sdělení. Věřím, že nový Parlament nebude se svou odpovědí otálet – očekáváme, že ji odřídí v únoru. Věříme, že nám tyto odpovědi dají politické impulsy, podobně jako usnesení na toto téma z blížící se konference, abychom mohli pokračovat v nezbytných pracích v tomto směru.

Vzhledem k tomu, že počínaje paní Podimatovou řada řečníků tuto otázku vznesla, rád bych také já zdůraznil problém změny klimatu a potřebu přizpůsobit se a navrhovaný přezkum strategie Společenství pro lesní porosty, jejímž cílem je řešit aspekty spojené se změnou klimatu. I zde bude příležitost k přezkoumání otázek spojených s lesními požáry. Měl bych dodat, že toto sdělení Komise je velmi důležité, stejně tak jako usnesení,

kteří jsme vydali minulý týden o financování dohody o změně klimatu, jež by podle našeho očekávání měla vzejít z konference v Kodani a v jejímž rámci by měla být mimo jiné uvolněna vysoká částka na financování přizpůsobení se změně klimatu v rozvojových zemích. Finanční prostředky budou směřovány k zařízením nezbytným k tomu, aby se země, které trpí důsledky změny klimatu, aniž by přispěly ke skleníkovému efektu, byly schopny s těmito důsledky vypořádat.

Konkrétně jsme navrhli, že bychom neměli se zahájením těchto kroků jednoduše čekat na rok 2013, ale měli bychom začít hned, v roce 2010. Doufám, že Evropská rada bude souhlasit 17. září nebo v říjnu s tím, že by peníze na zahájení prací měly být poskytnuty ihned, aby tyto země viděly, že Evropská unie a rozvinuté země skutečně dodrží, co navrhnou a slíbí.

Padla řada dalších důležitých poznámek – a mohu říci, že byly všechny namístě – ohledně úloh financování ze strany Společenství. Mechanismus Společenství pro rozvoj venkova a Evropský fond pro regionální rozvoj nabízejí prostředky na podporu vnitrostátních preventivních opatření. Komise využije prostředky poskytnuté z Fondu solidarity Společenství k podpoře snah o nápravu škod v členských státech.

Bylo řečeno, že by zásah Komise měl být okamžitý – chtěl bych zde upřesnit toto: jsou zde dva problémy a nebylo zřejmé, o kterém z nich je řeč. Jedním z nich je mobilizace mechanismu civilní ochrany Společenství a druhým aktivace Fondu solidarity. Pokud se jedná o mobilizaci mechanismu civilní ochrany Společenství, mohu vám říci, že jeho mobilizace probíhá okamžitě, v reálném čase. Mohu zde uvést příklad požárů, které propukly v Řecku: během jedné hodiny od obdržení úřední žádosti od řecké vlády vzletlo italské letadlo, aby bylo následující den připraveno k nasazení. Mobilizace je tedy okamžitá.

Jak jsem již uvedl ve svém prvním vystoupení, byli jsme první, kdo vyslal specialisty na místo katastrofy v případě tsunami a hurikánu Katrina. Za naše kroky provedené prostřednictvím mechanismu civilní ochrany Společenství jsme byli velmi chváleni, což potvrzuje i práci odvedenou v posledních letech a potenciál, který mechanismus má za předpokladu, že disponuje svými pravomocemi a zdroji – zejména finančními – aby mohl poskytnout svou práci ve prospěch Evropské unie, občanů, ochrany životního prostředí a majetku Evropských občanů.

Pokud se jedná o Fond solidarity, slyšel jsem tu – a je to správné – že potřebuje větší pružnost. Skutečně musí být schopen reagovat co nejrychleji, neboť filosofie Fondu solidarity spočívá právě v tom, že má financovat naléhavé situace či jejich část, které nastanou v důsledku katastrofy.

Je proto logické, že by Komise měla jednat okamžitě a že by členské státy měly prostřednictvím svých ústředních a regionálních správ přijmout nezbytné kroky k tomu, aby peníze mohly být vypláceny. Kromě toho je zde i ustanovení v Evropském fondu solidarity, že práce je nutné provést do jednoho roku od výplaty peněz. To je logické, potřebuje to ale větší pružnost.

Na závěr – a je mi líto, že nemám více času, abych odpověděl na velmi konkrétní dotazy, které padly – bych jen rád dříve, než na to zapomenou, řekl, že řada řečníků odkazovala na programy hospodářské obnovy a že je to vskutku dobrá myšlenka, protože ze zahrnutí projektů na předcházení katastrofám, které lze v příštím roce více méně očekávat – jak bylo řečeno, zabýváme se těmito věcmi každý rok – vyplyne řada pozitivních výsledků, a to z toho důvodu, že programy vyvolají hospodářskou činnost a vytvoří více pracovních míst a protože předejdou nákladům v milionech eur na obnovovací práce. Jedná se tedy o investice, které se nám mnohonásobně vrátí, a samozřejmě zabrání rovněž lidským ztrátám.

Na závěr bych rád poukázal na to, že riziko lesních požárů a dalších katastrof, jako jsou povodně, zemětřesení i vojenský zásah – neboť mechanismus civilní ochrany Společenství zasahoval v případě povodní, zemětřesení a lesních požárů a při evakuaci osob například po konfliktu v Libanonu, a to s velkým úspěchem – nelze zcela odstranit, lze jej však snížit naší spoluprací a lepší kolektivní reakcí na tyto katastrofy. Tato Komise podniká kroky, aby posílila příspěvek Společenství k prevenci katastrof, připravenosti a reakci na ně a k následné obnově, v zájmu ochrany občanů a životního prostředí.

Dovolte mi, abych ještě jednou poděkoval Parlamentu za jeho aktivní podporu nezbytnému zlepšení zvládání katastrof, které bude užitečné všem evropským občanům.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 16. září.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Iosif Matula (PPE), písemně. – (RO) Jsem poněkud znepokojen rozsahem těchto katastrof v posledních letech, což má příčinu nejen v přírodě, ale rovněž lidské činnosti, a jejich důsledky pro hospodářskou i sociální infrastrukturu. Naše reakce na tento jev v rámci Fondu solidarity Evropské unie nabízí nezbytnou podporu při obnově oblastí, které byly katastrofami zasažené, a současně snížení případného přeshraničního dopadu těchto katastrof. Chtěl bych však zdůraznit, že je zapotřebí zjednodušit kritéria pro přístup k tomuto Fondu a zvýšit jejich transparentnost, aby tak mohly postižené oblasti co možná nejrychleji využít výhod podpory ze strany Společenství. Musíme rovněž zavést nižší hranici pro udělení pomoci, a umožnit tím většímu počtu regionů pomoc získat. Dále podporuji návrh evropské strategie pro boj proti přírodním katastrofám a pro posílení evropské jednotky civilní ochrany připravené zasáhnout v případě katastrofy kdekoli na území EU.

Richard Seebler (PPE), písemně. – (DE) V některých oblastech Evropy došlo letos v létě opět k ničivým požárům, které způsobily značné hospodářské škody, a kromě toho si vyžádaly jedenáct životů. Tváří v tvář takovým přírodním katastrofám Evropa potřebuje ukázat svou solidaritu. Tísňové situace, jako je tato, dávají Společenství možnost ukázat své kvality a umožnit evropským občanům pocítit ze strany Evropské unie tuto přidanou hodnotu. Při praktickém uplatňování je však bezpodmínečně nutné dodržet zásadu subsidiarity. Za preventivní opatření proti katastrofám a za vytvoření plánů krizového řízení jsou zodpovědné členské státy a EU se do této důležité pravomoci jednotlivých členských států nesmí vměšovat. Fond solidarity Společenství je spolehlivým a cenným nástrojem finančního řízení. Z dlouhodobého hlediska je třeba zlepšit strategii pro předcházení požárům tohoto druhu v Evropě a musíme se přestat spoléhat na krátkodobé řízení krizí.

Dominique Vlasto (PPE), písemně. – (FR) Tváří v tvář tragickým požárům, které opět zpusťily jižní Evropu, musíme reagovat v zájmu toho, abychom tyto nepříjemné události zastavili. Zaprvé lepším organizováním zásahových prostředků: pan Barnier přišel s myšlenkou evropské jednotky civilní ochrany, která by byla schopna zasáhnout na podporu vnitrostátních sil. Má-li zásah zkrotit rozsáhlý požár, je nutné, aby byl rychlý: evropská solidarita musí být lépe využívána. Zásadní význam však má i nadále prevence: lesy musí být udržovány a čištěny. Na jihu Francie je 75 % lesů v soukromém vlastnictví. Je proto důležité získat podporu vlastníků a vyzvat je k tomu, aby o své zalesněné porosty pečovali. Bude to především znamenat obnovu lesů ve Středomoří, jejichž ekonomická návratnost je příliš nízká. Iniciativy podpořené ze Strukturálních fondů musí povzbudit pravidelné odebrání vzorků biomasy a její využití pro energetické účely, a rozvoj udržitelného lesnictví a odpovědné ekoturistiky. Vyzývám proto Evropskou komisi, aby se seznámila s charakteristickými rysy lesů ve Středomoří a navrhla akční plán na jejich ochranu a lepší využití jejich přírodních zdrojů. To je to nejmenší, co můžeme udělat pro snížení rizika požárů z dlouhodobého hlediska a pro ochranu a obnovu křehkých ekosystémů jižní Evropy.

22. Dohoda o volném obchodu s Jižní Koreou: dopad na evropský průmysl (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise k dohodě o volném obchodu s Jižní Koreou: dopadu na evropský průmysl.

Catherine Ashton, členka Komise. – Pane předsedající, z hlediska nových vývozních příležitostí spočívá velký potenciál v asijských trzích, které mají vysokou míru růstu, ale také ovšem velké překážky pro vstup. Kromě mnohostranných rozhovorů vede důležitá cesta k překonání těchto překážek použitím vlivu, který nám poskytují jednání o dohodách o volném obchodu.

Proto členské státy požádaly Komisi, aby zavedla obchodní dohody nové generace s klíčovými asijskými ekonomikami. Tyto dohody o volném obchodu by měly být ambiciózní ve vytváření nových vývozních příležitostí pro řadu odvětví.

V případě Koreje jsme toho dosáhli po dvou letech intenzivních jednání. Jedná se o nejambicióznější dohodu o volném obchodu, jakou kdy Evropská unie uzavřela.

Panuje konsenzus v tom, že ve dvou ze třech hlavních odvětví našeho hospodářství jsou výhody z dohody o volném obchodu převážně v náš prospěch: z této dohody především ve velkém měřítku získají naši konkurenceschopní poskytovatelé služeb. Například v oblastech, jako jsou telekomunikace, doprava, výstavba a ekologické služby, bude obchodování s Koreou v budoucnosti mnohem snazší.

Zadruhé odstraní Korea téměř veškerá svá mimořádně vysoká cla pro zemědělské produkty, která v průměru dosahují 35 %! Podpoří to vývozy v zemědělství, mimo jiné vepřového masa, vína, whisky či mléka a mléčných výrobků. Zajistíme dále ochranu evropských zeměpisných označení, jako je Parmská šunka, Rioja či Tokay.

Dohoda o volném obchodu však přinese velké výhody i evropským vývozcům ve zpracovatelském průmyslu. Celkově evropští vývozci ve zpracovatelském průmyslu ušetří ročně zhruba 1,2 miliardy EUR na celních poplatcích, z čehož 800 milionů EUR bude ušetřeno hned od prvního dne dohody. Například vývozci strojů budou mít možnost na ročních celních poplatcích ušetřit 450 milionů EUR ročně a vývozci chemikálií ušetří na celních poplatcích více než 150 milionů EUR.

Odstranění cel umožní našim vývozcům také posílit jejich postavení na korejském trhu, a tím zvýšit prodeje. Korejští spotřebitelé nakoupí každoročně zboží pocházející z EU v hodnotě 25 miliard EUR. Korea je tak jedním z našich nejvýznamnějších vývozních trhů v Asii.

Kromě toho byla zvláštní pozornost věnována právním předpisům. Dohody zahrnují opatření týkající se transparentnosti regulace, účinného vymáhání závazků, lepší ochrany práv duševního vlastnictví a pravidel „WTO-plus“ pro dotace, která budou všechna přínosná pro veškeré výrobce prodávající v Koreji.

Dále byla zakotvena ambiciózní pravidla, pokud jde o průmyslové technické překážky obchodu, zejména pro automobily, elektroniku a léčiva, vycházející z evropského regulačního modelu a odpovídající dlouhodobým požadavkům evropských podniků v těchto odvětvích. Korea bude muset změnit své domácí právní předpisy, aby dosáhla souladu s těmito závazky, zatímco v Evropě žádná taková změna nebude nutná.

Pokud jde konkrétně o automobilový průmysl, chtěla bych především prohlásit, že i my máme zájem na tom, aby evropští výrobci automobilů měli lepší přístup na trh v Koreji. Naši vývozci automobilů jsou zdaleka nejsilnějšími dovozci na korejském trhu, se značnou mírou růstu. Mohou toto své postavení dále rozvíjet, neboť budou těžit z kombinace odstranění cel – na automobilu v ceně 25 tisíc EUR činí úspora 2 000 EUR – a odstranění technických překážek.

Uzavřená dohoda obsahuje ta nejambicióznější pravidla pro necelní překážky, jaká kdy byla s třetí zemí vyjednána. Korea od prvního dne bude akceptovat, že automobil, který vyhovuje mezinárodním normám, bude považován za vyhovující i z hlediska těch korejských předpisů, které byly naším průmyslem označeny jako předpisy představující značné překážky.

Jsou zde rovněž ustanovení, jimiž Korea uznává rovnocennost evropských a korejských právních předpisů v oblasti životního prostředí. Korea skutečně dokonce ještě před vstupem dohody v platnost souhlasila s uplatněním některých přechodných výjimek z korejských norem v oblasti životního prostředí, které jsou důležité pro naše vývozce, a my velmi pozorně sledujeme diskuse, které v Koreji probíhají o nových právních předpisech týkajících se omezení emisí CO₂ s cílem prokázat, že nejsou překážkou obchodu.

Jsme si vědomi toho, jak citlivý automobilový průmysl je. Bojovali jsme za dlouhá přechodná období pro liberalizaci našeho nejcitlivějšího segmentu automobilového průmyslu – odvětví malých automobilů. Cla budou odstraněna až v pátém roce dohody, čímž vzniká dostatek času na úpravy. Neměli bychom zapomínat na značné korejské investice v oblasti automobilového průmyslu v Evropě.

Mírně jsme změнили předpisy o původu, a to zvýšením přípustné meze zahraniční hodnoty v korejských automobilech ze 40 na 45 %, a shodli jsme se na dvoustranné ochranné doložce, která nám umožňuje navýšit cla v případě prudkého nárůstu dovozů a ohrožení našeho průmyslu.

A závěrem, co se týče navrácení cla, zde není nic nového. Podle Světové obchodní organizace jsou tyto politiky legitimní. Navrácení cla navíc nevytváří výraznou konkurenční nevýhodu pro naše výrobce automobilů, neboť naše cla na automobilové díly jsou obecně velmi nízká a budou se dále snižovat. A vyjednali jsme zvláštní doložku, která nám umožní navrácení cla účinně omezit.

Zdůrazňuji, že tato dohoda má výraznou podporu evropských výrobních odvětví a rovněž organizací v oblasti zemědělství a služeb. To je důležité, a dává to jasný signál o našem odhodlání usilovat o výhodu přístupu na trh v klíčových nově se rozvíjejících asijských ekonomikách.

Daniel Caspary, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, Jižní Korea je čtvrtým největším vnějším obchodním partnerem EU s objemem vývozu 30 miliard EUR ročně. Uzavření dohody o volném obchodu je proto výrazně v zájmu evropských zaměstnavatelů a evropských pracujících.

Kromě toho nemám, paní komisařko, v úmyslu vám dnes blahopřát, neboť dohoda nebyla dosud podepsána. Pokud se vám však nyní, v době krize – kdy míry vývozu na celém světě poklesly historicky nevídanou měrou –, skutečně podaří dohodu o volném obchodu uzavřít, bude to úžasný výsledek – a z celého srdce věřím, že jste schopna jej dosáhnout.

Dohody o obchodu bývají často vysoce kontroverzní, za sebe bych však řekl, že dohoda s Jižní Koreou je velmi vzácnou výjimkou. Zaznamenávám velmi pozitivní zpětnou vazbu snad v každé z oblastí evropského průmyslu. Mám na mysli všeobecné strojírenství, farmaceutický průmysl, elektronické strojírenství, chemický průmysl a bezpočet odvětví služeb. Nikdy jsem se nesetkal se situací, kdy by pozitivní zpětná vazba v souvislosti s obchodními dohodami přišla z odvětví zemědělství. To je rozhodně novinka – myslím, že s něčím takovým se prakticky nikdo z nás dosud nesetkal.

Výsledky jsou jednoznačně pozitivní, i když v řadě odvětví by rádi dosáhli více. Je zde však jedna výjimka – konstrukce vozidel. Ani zde se však nejedná o celé odvětví, ale jen o několik výrobců, kteří smlouvu kritizují. Další výrobci a zejména mnozí dodavatelé jsou vůči dohodě v její současné podobě naladěni velmi vstřícně.

Myslím, že by bylo správné, kdybychom využili příležitosti vyřešit některé kritické připomínky v tomto odvětví a možná ještě odstranit některé škodlivé následky dohody o volném obchodu v podobě několika drobností tady nebo tam. Mám zde na mysli klíčové oblasti, jako jsou Capital Region Act Seoul, dále normy pro palubní diagnostiku, normy v oblasti životního prostředí, ochranná doložka pro navracení daně aj. Měli bychom zde zabránit nedorozuměním, nebo ještě lépe je úplně vyjasnit, a především tlačit na Jižní Koreu, aby skutečně splnila to, k čemu se zavázala. Jednoznačně rozumné je jasné monitorování případných nových necelních překážek obchodu.

Doufám, že dohoda vstoupí velmi brzy v platnost a že spotřebitelé a pracující v Evropské unii budou moci velmi rychle těžit z jejích výhod. Děkuji vám mnohokrát a přeji vám úspěch v cílové rovině.

Kader Arif, jménem skupiny S&D. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, velmi rád jsem slyšel, že moji konzervativní i liberální kolegové souhlasí s Komisí – má pozice socialisty je tak snazší.

V každém případě doufám, že dnešní rozprava nakonec umožní dát odpověď na řadu obav souvisejících s dopadem této dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a Koreou zejména na evropský průmysl.

Paní komisařko, hovořila jste o konsenzu, rád bych vám však připomněl, že některá průmyslová odvětví – mimo jiné výrobci automobilů a sdružení pracovníků, která je podporují – vás již několik měsíců upozorňují na možné tragické důsledky této dohody. Řada těchto problémů nebyla dodnes stále vyřešena.

Možná jste se ale rozhodli obětovat evropský automobilový průmysl ve prospěch služeb.

Ovšem proč má Korea mít navracení cla, což je výhoda, která nebyla nikdy dříve přiznána, a to ani rozvojovým zemím, jako jsou například země ve Středomoří? V čem je logika předpisů o původu, jejichž dopadu je třeba se obávat, a to nejen na automobilový, ale i na evropský textilní průmysl?

Proč bychom měli svolit k takovému narušení hospodářské soutěže, proč vytvářet tento precedens?

Tváří v tvář těmto i bohužel dalším rizikům, které zde nemohu rozebírat, ale jejichž podrobnosti znáte – už jste je uvedla –, navrhla Komise poslední záchranu, kterou je začlenění ochranné doložky. Vy však, paní komisařko, víte, že ochranná doložka nepůsobí automaticky a že bude velmi obtížné ji uplatnit a v příštích pěti letech bude nemožné ji aktivovat.

Uvedu jen jediný příklad, který ilustruje naše obavy. Umožní-li dohoda o volném obchodu, aby Korea mohla vyvézt do Evropy dalších 100 000 automobilů – nyní jich vyváží 600 000 ročně –, bude to mít za následek ztrátu šesti tisíc pracovních míst. Naopak Evropa je strašně omezená, každý výrobce může vyvézt do Koreje pouze tisíc automobilů, přičemž pro Evropu jako celek je kvóta stanovena na šest tisíc automobilů.

Jak v době krize, která má mimořádný dopad na pracovníky v automobilovém průmyslu, vysvětlíte, že se Evropa zavázala k takové dohodě? Předpokládáte obnovení jednání o rozporuplných bodech, které jsem právě uvedl? To mimochodem požaduje řada členských států a průmyslových odvětví, o nichž jsem právě hovořil.

Paní komisařko, zavázete se nakonec k zajištění větší transparentnosti a většímu zapojení nás, poslanců Evropského parlamentu? Společně s Komisí jsme vytvořili podmínky pro negativní obraz polského instalatéra; nedovolte, abychom vytvořili negativní obraz korejského karosáře.

Michael Theurer, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, především bych jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu rád poděkoval vám, paní komisařko Ashtonová, za informace, které jste nám dnes poskytla na mimořádném zasedání Výboru a zde v plénu. Je zřejmé, že dohoda o volném obchodu s Jižní Koreou je blízko uzavření. Z liberálního pohledu a zejména z pohledu mé vlastní strany Svobodné demokratické strany Německa je volný a spravedlivý světový obchod mimořádně významným cílem, a to zejména nyní, kdy se v probíhající hospodářské a finanční krizi setkáváme s tendencemi k protekcionismu, jimž je třeba v zájmu prosperity a pracovních míst v Evropské unii jednoznačně učinit přítrž.

V této souvislosti vzniká otázka, jaký význam připisuje Komise dohodě o volném obchodu s Jižní Koreou, neboť zde dlouhou dobu panovalo zaměření na pokrok v rámci rozvojového kola z Dohy, a přitom nebylo v tomto směru dosud dosaženo žádné dohody. A to je důvod, abych vám položil tuto otázku, paní komisařko Ashtonová: vnímáte uzavření dohody o volném obchodu s Jižní Koreou jako první krok k dalším dvoustranným dohodám o volném obchodu, a znamená to podle vás odklon od Dohy? Nebo jsou takové dvoustranné dohody jen doplňkem či rozšířením politiky volného obchodu Evropské unie?

Navíc je, jak víte, v řadě členských států a odvětví průmyslu – zejména v automobilovém průmyslu – příčinou znepokojení doložka o navracení cel. Tato doložka by mohla vést k podpoře podnikání v nízkonákladových zemích, jako jsou Indie a Čína, a tím k ohrožení evropské výroby. Dovedete si představit, jak by bylo ještě možné obavy na straně řady členských států v souvislosti s navracením cel rozptýlit?

Ilda Figueiredo, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) V prohlášení paní komisařky se jasně stanoví, že v Evropské unii existují hospodářské a finanční skupiny a odvětví, které ze smlouvy s Jižní Koreou získají. Každá mince má však i svůj rub, o němž jste zde, paní komisařko, nehovořila. Konkrétně hovořím o jistých citlivějších odvětvích, jako je textilní průmysl a oděvnictví, a o pracovních místech.

Jak to připomínají organizace průmyslu a pracujících v našich zemích, je proto znepokojivé, že Evropská komise i nadále přehlíží závažné problémy, jimž tento textilní a oděvní průmysl čelí. Musím upozornit na situaci v mé zemi – Portugalsku – kde nezaměstnanost dosáhla znepokojivé míry, konkrétně v regionech, kde tato průmyslová odvětví převládají: na severu a v některých částech středního Portugalska.

A proto zdůrazňujeme, že je nutná soudržná koordinovaná strategie na podporu průmyslu v Evropské unii, a to zejména oborů s vysokým podílem lidské práce, ať již prostřednictvím naléhavé regulace světových trhů nebo prostřednictvím veřejných politik, které podporují investice, inovace, diferenciaci, odbornou přípravu a tvorbu pracovních míst podle práva.

David Campbell Bannerman, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, toto je má první – „panenská“ řeč v tomto Parlamentu. Jakožto poslanec Evropského parlamentu za Stranu nezávislosti Spojeného království (UKIP) pocházející z východní Anglie jsem již předem pokládán za rebela – a pokusím se očekávání vaše ani očekávání svých voličů nezklamat.

Hovoříme zde dnes o dohodách o volném obchodu EU, a zejména o té s Jižní Koreou, která má být tento rok podepsána. Vzhledem k tomu, že o této konkrétní dohodě nevíme mnoho podrobností, kromě toho, že – pokud se nepletu – dvě třetiny výhod získá Jižní Korea a třetina EU, bych rád učinil několik obecnějších poznámek.

Řada lidí vůbec neví, že existuje více než sto jednotlivých dvoustranných dohod o obchodu EU, jako je tato – jeden z odhadů hovoří o 116 dohodách. Existují dohody o obchodu se zeměmi, jako jsou Spojené státy, Kanada, Mexiko, Brazílie, Indie, Čína, Japonsko a Jižní Afrika. V Evropě existují dohody o obchodu s Ruskem, Ukrajinou, Tureckem a Lichtenštejnskem.

Dále zde máme dohody o obchodu se zeměmi EHP a ESVO mimo EU, například Švýcarskem či Norskem. Norská dohoda o obchodu úzkostlivě chrání jeho rybolov a zemědělství – a Norsko není žádná malá ryba. Je pro EU čtvrtým největším dovozním partnerem a šestým největším vývozním trhem.

Co by pak měla dohoda o obchodu s Jižní Koreou doopravdy obsahovat? Vhodným příkladem je podle mne Švýcarsko. Jsou zde ustanovení odstraňující celní poplatky a obchodní kvóty na průmyslové a zemědělské produkty. Jsou zde ustanovení, která poskytují švýcarským občanům právo žít a pracovat v zemích EU a občanům EU právo žít a pracovat ve Švýcarsku. Jsou zde ustanovení o tom, že se Švýcarsko stane součástí schengenského prostoru volného pohybu. Švýcarsko se může účastnit v Evropské agentuře pro životní prostředí, bude-li chtít, ve filmových a také vzdělávacích programech EU a může podávat žádosti o výzkumné

granty EU. Funguje zde spolupráce leteckých společností a spolupráce v azylových a soudních záležitostech. Tyto země mají zkrátka všechny proklamované výhody členství v EU, ale bez nákladů.

Je pravda, že Švýcarsko musí za přístup platit 600 milionů švýcarských franků ročně, podle údajů švýcarské vlády však úspory z toho, že Švýcarsko není členem EU, dosahují 3,4 miliardy švýcarských franků. Čistá úspora tedy činí 2,8 miliardy švýcarských franků ročně. A ani Švýcarsko není nevýznamným obchodním partnerem: 80 % švýcarského vývozu směřuje do EU a Švýcarsko je pro EU jejím čtvrtým největším obchodním partnerem.

Dle mého názoru mohou země dohodami o obchodu dosáhnout výhod obchodu EU, aniž by však byly zatíženy vysokými regulačními náklady, ztrátou suverenity a zdrojů. I internetové stránky Komise připouštějí, že Švýcarsko může v ostatních oblastech vytvářet a dodržovat své vlastní právní předpisy, které se mohou od právních předpisů EU lišit. Je to v jeho zájmu, například z hlediska finančního trhu a pracovního trhu. Jak ráda by se Británie podobně odchýlila od směrnice o pracovní době, směrnice o agenturách dočasného zaměstnávání nebo od nové směrnice o správcích fondů!

Proto se na závěr ptám – proč ne Británie? Proč nemůže mít Británie podobnou vstřícnou dohodu o obchodu s EU jako Jižní Korea namísto plného členství v EU? Británie je sama o sobě největším samostatným obchodním partnerem EU s deficitem 40 miliard GBP ročně. I my můžeme mít takové záruky, jakých se dostává Švýcarsku. Mohli bychom, a myslím, že bychom měli, být opět nezávislým volně obchodujícím národem, jako je Norsko, Švýcarsko, a dokonce i Jižní Korea.

Peter Šťastný (PPE). – Pane předsedající, jako jeden ze zpravodajů pro dohodu o volném obchodu s Jižní Koreou a jeden z jejích hlavních přívrženců doufám, že uzavřeme vyváženou dohodu s rovnými podmínkami pro všechny, která bude výhodná pro obě strany a ve které nebude ani vítězů ani poražených.

Jedno z našich klíčových odvětví však se současným stavem jednání není spokojeno, a na jeho straně stojí řada stoupenců včetně některých členských států, odvětví a poslanců Evropského parlamentu. Jsou přesvědčeni, že vyváženost podmínek je v této dohodě vychýlena ve prospěch Jižní Korey. Těmito třecími plochami – konkrétně se jedná o ochrannou doložku, necelní překážky a předpisy o původu – by se Evropská komise a Evropská rada měly důkladně zabývat. Kdyby bylo možné v této věci něco zlepšit tak, aby to více uspokojilo automobilový průmysl EU, pak by to bylo doopravdy ku prospěchu a k zachování míry zaměstnanosti, silného HDP a očekávané životní úrovně.

Rovné podmínky pro všechny nebudou tak docela nevýhoda. Dohoda o volném obchodu může vytvořit silný precedens pro jiné dohody, které jsou plánovány a přijdou v blízké budoucnosti. Je mi jasné, že celkově tato dohoda přináší jiné výhody pro EU a jiné pro její rozdílná průmyslová odvětví. Při podrobném zkoumání vždy najdeme vítěze a poražené – taková je povaha dvoustranných smluv. Z celkového pohledu jsme však blízko opravdové rovnováhy. Je-li však tak klíčové odvětví, jako je automobilový průmysl, zásadně nespokojeno, je nutné se tím dále zabývat. O skutečně vyrovnané dohodě o volném obchodu, která je přijatelná a má skutečný a pozitivní dopad jako precedens pro budoucí dohody o volném obchodu, můžeme hovořit, jen pokud bude dosaženo určitého dalšího pokroku.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, uvítal jsem práci vykonanou v tomto období, na níž se jako komisařka podílela paní Ashtonová. Musím říci, že jsme s ní měli lepší vztah než s jejím předchůdcem, navzdory jejich stejným politickým názorům, které sdílíme i my, a jejich stejné státní příslušnosti.

Tentokrát však nesdílím nadšení paní komisařky v této věci, neboť příliš často zde Komise v posledních letech vystupovala a hovořila o některých iniciativách, aby pak prosadila něco jiného. Procházíme specifickým obdobím velké hospodářské a finanční krize, která je mimo jiné důsledkem nedostatku vzájemnosti ve světě, a to nejen s rozvojovými zeměmi – což má svou vlastní logiku, své vlastní vysvětlení –, ale rovněž s novými světovými hráči a tradičními světovými hráči.

Zdá se mi až příliš často, že Komise, ústy svého předsedy a komisařů, vystupuje, jako by nevěděla o tom, jaké iniciativy by měly být realizovány na podporu a obnovu evropského průmyslu, obnovu evropského výrobního průmyslu. Zdá se mi, že tato dohoda – která je nesporně dohodou pozitivní a má mimořádně pozitivní obsah – má spíše akademickou hodnotu, je to téměř čítanková smlouva, ale nemá žádnou vazbu na skutečnost.

Do Koreje vyvážíme 30 miliard USD, zpět proudí do Evropy 20 miliard USD v podobě dovezených automobilů a 1,5 miliardy USD činí nepřímá pomoc, kterou získají korejské automobily v Evropě, a to nemluvíme

o textilním průmyslu a jiných odvětvích. To je jednoznačná nerovnováha, na niž je dle mého názoru třeba upozornit a napravit ji dříve, než dáme zelenou dohodě o volném obchodu, která je nevýhodná pro evropský průmysl. Náš průmysl je kvalitní a zavázal se k novým požadavkům na nezbytné inovace; rozhodně se nejedná o nějaký zkrachovalý průmysl, který by se nedokázal poprat s potřebou inovovat, jež v hospodářství panuje.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pane předsedající, paní komisařko, ani mně se nelíbí podivné novinky ve smlouvě, jako jsou vratky cel za dovezené komponenty pro zboží na vývoz do Unie či snížení 60% hranice pro určení země původu. Jde o zvýhodnění korejského dovozu na úkor konkurenceschopnosti evropského průmyslu a na úkor nezaměstnanosti. Na tom má již dnes lví podíl dovoz zboží z Asie, kde je cena práce bezkonkurenčně nízká. To je díky nízkým či spíše žádným sociálním a ekologickým standardům. A tudíž by tématem pro jednání o obchodních podmínkách mělo být jejich zvýšení, a nikoli prosperita asijského průmyslu na úkor Evropy. Tohle Komise dluží evropským občanům již dlouho.

Táži se tedy Komise, zda si je vědoma negativního dopadu smlouvy na evropskou konkurenceschopnost a zaměstnanost v automobilovém a textilním průmyslu? Zadruhé, je si vědoma, že smlouva obsahuje neblahý precedens s vlivem na další obchodní smlouvy? Zatřetí hodlá Komise ignorovat zásadní výhrady odborů zastupujících evropské strojírenství? A začtvrté jak to, že korejská média již oslavují vítězství jejich automobilového průmyslu, a přitom smlouvu nediskutovalo ani kolegium Komise? Nebo je Komise připravena návrh revidovat a vyjednat vyváženou smlouvu? Je Komise odhodlána tlačit Koreu také k tomu, aby přijala i mezinárodní závazky ohledně sociálních a ekologických standardů, a to dříve, než získá Korea veškeré výhody volného obchodu s Evropskou unií? Děkuji za odpověď a věřím, že zvítězí zdravý rozum.

David Martin (S&D). – Pane předsedající, musím říci, že jsem velmi znepokojen tónem této rozpravy. Snad jediné s výjimkou příspěvku Daniela Casparyho byla spíše negativní.

Byl jsem zpravodajem Parlamentu pro dohodu o volném obchodu s Koreou. V předvečer této rozpravy jsem si rekapituloval, o co jsme se rozhodli požádat – s jakými požadavky měla Komise do těchto jednání podle nás vstupovat a čeho měla naším jménem dosáhnout – a skutečně si myslím, že Komise dosáhla toho, o co jsme ji požádali, aby dosáhla. Rád bych vzdal hold hlavnímu vyjednaváči, který sedí vedle baronky Ashtonové, i samotné baronce Ashtonové za to, jaké dohody dosáhli.

Z podstaty věci je zřejmé, že v každé dohodě o volném obchodu, v každém jednání, jsou vítězové a poražení, podíváte-li se ale na světový dopad této dohody, jsou zde výrazní vítězové jak na straně Evropy, tak na straně Koreje. Jsou zde tedy výrazní vítězové, kteří udrží světový obchod v pohybu. V současné době, v této krizi, cokoli, co vyše pozitivní signál o dvou jednotkách velkých jako Korea a jako Evropská unie, že chceme udržet svět v pohybu a chceme, aby světový obchod zůstal otevřený, musí být dobré.

Musím říci, že jestli Evropský parlament a Rada ministrů nedokážou dovést tuto dohodu do fáze konečné podepsané dohody mezi Koreou a EU, pošleme možná vzkaz GŘ pro obchod, aby zastavilo jednání o všech dalších dohodách o volném obchodu, neboť pokud se nedohodneme s Koreou, zapomeňme na ASEAN, země v oblasti Golského zálivu, na spoustu dalších dohod o volném obchodu, které se snažíme dojednat, a přimně, zapomeňme na Dohu. Toto je důležitá dohoda, v níž Evropa dosáhla svých strategických cílů. Pojďme vyslat pozitivní signál zbytku světa, že Evropa je otevřená obchodu a že chceme navzdory této recesi zachovat naše trhy co možná nejotevřenější.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, budu velmi stručný, vše je pro mne nové a rozpravu shledávám velmi podnětnou a poučnou. Když mluvila poprvé Lady Ashtonová, myslel jsem si, že tato dohoda je fantastickou záležitostí pro Evropskou unii, a přemýšlel jsem, jestli v ní Korea získá nějaké výhody. Další řečníci však uvedli odlišná stanoviska, doufám tedy, že Lady Ashtonová odpoví ve svém shrnutí přímo na poznámky pana Arifa, pana Theurera, pana Campbell Bannermana a dalších, a možná by nás dále mohla informovat o tom, zda v současnosti probíhají nějaká další jednání o dvoustranných dohodách s jednotlivými asijskými zeměmi a v jaké jsou fázi.

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedající, rád bych vystoupil na podporu mého kolegy pana Campbell Bannermana. Švýcarská federální vláda vypracovala v roce 2006 zprávu o všech aspektech stávajících i potenciálních vztahů s Evropskou unií.

Došli k závěru, že plné členství v EU by pro ně bylo šestkrát nákladnější než současné dvoustranné vztahy. Švýcaři se v tomto případě rozhodli jako Švýcaři, že pro ně bude lepší zůstat mimo Evropskou unii a nepřipojit se, ani nezískat plné členství v EU.

Je-li toto pravda pro Švýcarsko, platí to jistě i pro Brity, a pokud by naše vláda měla tak citlivý a pragmatický přístup k britskému hospodářství, jako má švýcarská vláda ke švýcarskému, opustili bychom EU právě tak, jako se k ní Švýcarsko nepřipojilo.

David Martin (S&D). – Pane předsedající, jste velmi tolerantní, v našem jednacím řádu je však jasné zakotveno, že postup „catch the eye“ se musí vztahovat k předmětu rozpravy. Toto nemá co dělat s Koreou ani s dohodami o volném obchodu.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pane předsedající, pan Martin ve svém vystoupení právě řekl, že je mimořádně důležité uzavírat dohody, které urychlí hospodářský růst a zaměstnanost a odstraní překážky obchodu obecně, zejména v současné hospodářské krizi. Musíme si však uvědomit, že jsme dnes vedli rovněž velmi závažnou rozpravu o krizi v evropském automobilovém průmyslu a budeme se tento týden zabývat i problémy v textilním průmyslu a pomocí z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci jako kompenzací za masivní propouštění v tomto průmyslu ve Španělsku a v Portugalsku. Musíme proto, dámy a pánové, brát vážně zájem Evropanů ohledně naší odpovědi na tuto ztrátu pracovních míst v Evropě, a zhodnotit, jaké metody Komise k nápravě vlastně používá. Jakkoli volný obchod musí být dobrý z hlediska zaměstnanosti a hospodářského růstu na obecné úrovni, jak předcházíme ztrátám pracovních míst v těchto tradičních evropských odvětvích?

Catherine Ashton, členka Komise. – Pane předsedající, ráda bych řekla, že mne v jistém smyslu tato rozprava vůbec nepřekvapila, protože připomínky, které mí kolegové vznesli, jsou diskutovány již několik měsíců.

Chci nejprve vzdát čest panu Davidu Martinovi za práci, kterou odvedl ve Výboru. Je velmi důležité uvědomit si, jak mnoho se mnou během uplynulých měsíců Výbor pro mezinárodní obchod spolupracoval, a jsem si samozřejmě velmi dobře vědoma toho, že kolegové neměli dosud možnost seznámit se s podrobnostmi dohody. Pokusím se tedy a odpovím na vaše dotazy. Co je však důležitější, zajistíme, abychom vám poskytli další a další podrobnosti, neboť je důležité, abyste se zabývali spíše fakty než tvrzeními, která budou učiněna.

Dovolte mi nejprve několik obecných slov o přístupu k této věci. Tato jednání byla zahájena s cílem dosáhnout toho nejlepšího pro evropský průmysl – zejména, a to bych ráda zdůraznila kolegům ze Strany nezávislosti Spojeného království (UKIP), pro britský průmysl. Je podle mého názoru výrazně v zájmu Evropy posunout se v této věci kupředu – jinak bych tady nestála a nenavrhovala bych vám, že se posuneme kupředu tak, jak jsem učinila.

Byl přitom nyní jasný *modus operandi* a jasný přístup, který Komise zaujala a jenž byl, jak bylo řečeno, podporován Parlamentem, Komisí i Radou, a je to skutečně takový postup, kterým jsme se kupředu posunuli. Kolega Arif se, myslím, nebude zlobit, řeknu-li, že názor, že jsem obětovala nějaké odvětví, považuji za poplašný či snad poněkud deprimující, neboť to skutečně není to, co bych udělala.

Zda si nemyslím, že jestli chcete seriózní obchodní dohodu, musíte si uvědomit, že je to ve skutečnosti dohoda, ze které mají obě strany prospěch? Ano, je to tak. Jestli chcete mít obchodní dohodu, jestli opravdu věříme – a já se domnívám, že ano – že obchod je motorem, který nás vyvede z recese, pak to znamená, že vedete těžká, pracná jednání s jednotlivými odvětvími a zeměmi, u kterých nám jde o to, aby s námi obchodovaly. Jinak můžeme jako na běžícím páse uzavírat dohody se zeměmi, které nás příliš nezajímají, a můžeme otevřít trhy, protože nás ve skutečnosti nezajímají.

Korea je seriózním trhem. Nabízí skutečné příležitosti pro průmysl chemický, farmaceutický a další průmyslová odvětví. Jestliže chceme seriózní obchodní dohody, musíme si uvědomit, jakou hodnotu a jaký význam takový postup má. Jsme skutečnou hospodářskou supervelmocí. Naprosto nesouhlasím s mými kolegy ze Spojeného království, když hovoří o Švýcarsku a snaží se jej jakýmsi způsobem srovnávat se vztahem, který hodláme vytvořit mezi Evropou a Koreou – nebo jsem to možná jen nesprávně pochopila.

Toto je seriózní jednání s cílem dosáhnout seriózního výsledku a doufám, že až budou odhaleny jeho podrobnosti, budou na ně kolegové názírat v tom duchu, jaký jsme se při nich snažili nastolit.

Automobilový průmysl nám na začátku dal seznam věcí, o jejichž dosažení stál. Měli velký zájem na tom, aby zůstal trh s Koreou otevřený, a my jsme dosáhli všeho, o co nás na začátku požádali.

Co se týče textilního průmyslu, jsem přesvědčena, že je zde jen málo věcí, jimiž je třeba se znepokojovat. Záruky pro textilní průmysl, které máme, určitě zajistí, abychom zachovali evropská pracovní místa.

Nemám žádný zájem na rušení pracovních míst ani odvětví v Evropě a v důsledku této dohody k ničemu takovému nedojde. A je-li někdo z vás přesvědčen, že má důkaz, který to dokládá, sem s ním, neboť rétorika

a realita jsou dvě odlišné věci, a my se skutečně musíme dostat za rétoriku a přenést se do reality, kterou tato smlouva nabízí.

Skutečně si dovolím tvrdit, že dohoda, kterou máme před sebou, je velmi důležitá pro všechna průmyslová odvětví. Otázka navrácení cla je pro mne velmi jednoduchá. Navrácení cla je navrženo proto, aby naše odpověď na to zabránila konkrétnímu problému. Otázka zní – je to jediný možný způsob řešení daného problému? Existují-li jiné způsoby, které by problém srovnatelně vyřešily, avšak v praxi by nás dovedly k lepší obchodní dohodě, potom je se jimi budu zabývat. Stále mi však jde o to ten stejný problém vyřešit, a věřím, že mechanismy, které využíváme v rámci této smlouvy, to přesně činí. Není to nic, na čem bychom jednou provždy trvali jako na jediném možném způsobu k dosažení toho, čeho chceme dosáhnout – účinně předcházet dovozu přes zadní dvířka – a věřím, že jsme tento problém vyřešili jinak.

Nemíním se tu tedy Parlamentu omlouvat – a to ani politicky ani hospodářsky ani jinak – za to, že jsem šla a vložila se do jednání o této důležité obchodní dohodě. Neomlouvám se za to a nemlouvám se ani za to, že jsem předložila tomuto Parlamentu něco, co jsem považovala za seriózní dohodu o volném obchodu vhodnou pro 21. století, která má mimořádný přínos pro celé hospodářství Evropské unie. A už vůbec se neomlouvám za to, že jsem tak učinila v době hospodářské krize, neboť jestli někdy nastal čas, kdy bylo mojí povinností poskytnout evropskému průmyslu i pracujícím co možná největší podporu, je to právě teď a tato dohoda tento účel plní.

Jak jsem již řekla, naléhavě vyzývám kolegy, aby se seznámili s realitou smlouvy. Bude na vás vyvíjen tlak lobbistů – i na mne byl vyvíjen – když se ale podíváte na to, čeho jsme dosáhli, domnívám se, že je to velmi konkrétní výsledek, který bude mít veliký přínos pro hospodářství v Evropě. A to je nakonec to, co jsme chtěli a čeho bylo nakonec dosaženo.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Tokia Saïfi (PPE), písemně. – (FR) Dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a Jižní Koreou, která by měla být uzavřena v polovině října, vzbuzuje u evropských průmyslových odvětví řadu obav. Tato dohoda, již evropská komisařka pro obchod považuje za nejambicióznější dohodu, kterou kdy EU dojednala, je mimo jiné dle mínění výrobců automobilů velmi nevyvážená. Tito výrobci se obávají masivního přílivu korejských vozidel na evropský trh v důsledku celních preferencí poskytnutých Evropskou komisí. Není pochyb o tom, že zachování určitých celních doložek, jako je navrácení cla, by bylo nespravedlivé a vedlo by k narušení hospodářské soutěže, jež by bylo pro evropský automobilový průmysl velmi škodlivé. To všechno platí tím víc vzhledem k tomu, že velkorysost Evropské unie zřejmě nebude vyrovnána snížením necelních překážek zavedených korejskými úřady (dovozní kvóty na evropská vozidla na benzinový pohon). Komise tedy má z dnešního dne úkol, aby přezkoumala podmínky této dohody a navrátila do ní působení spravedlivé a vyvážené hospodářské soutěže a aby zajistila zachování našeho průmyslu a pracovních míst v Evropě z dlouhodobého hlediska.

23. Dopady hospodářské a finanční krize na rozvojové země a na rozvojovou spolupráci (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení (O-0088/2009 – B7-0209/2009), kterou pokládá Eva Jolyová jménem Výboru pro rozvoj o dopadech hospodářské a finanční krize na rozvojové země a rozvojovou spolupráci.

Eva Joly, autorka. – (FR) Pane předsedající, komisaři a komisařky, dámy a pánové, mám to potěšení položit vám jménem Výboru pro rozvoj tuto otázku k ústnímu zodpovězení, bohužel ale nemám potěšení předložit vám usnesení týkající se stejné záležitosti, přijaté jednomyslně tímto Výborem.

Pracovali jsme s mými kolegy s Výboru pro rozvoj neúnavně na tom, abychom zajistili, aby usnesení bylo odhlasováno a projednáno v plénu před vrcholnou schůzkou G20 v Pittsburghu.

Bohužel se však kromě mé skupiny, kterou je Skupina Zelených / Evropské svobodné aliance, a Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, nenašla žádná jiná politická skupina, která by podpořila náš požadavek zařadit toto usnesení na pořad jednání, a přesto to je zásadní, pokud chceme, aby Evropský parlament hrál větší podíl v určování vnější politiky Evropské unie a za jeho návrhy stála opravdová síla.

Dámy a pánové, k čemu nám to bude, když budeme o tomto usnesení, které mělo za cíl předložit požadavky a návrhy Evropského parlamentu členům skupiny G20, konkrétněji našim členským státům, které v ní zasedají, a rovněž Evropské komisi, hlasovat na říjnovém plenárním zasedání, tedy až po vrcholné schůzce v Pittsburghu?

Kromě toho, že se tak snižuje hodnota vykonané práce, nemůžeme se spokojit s úlohou pouhého komentátora situace. To není naším úkolem. Nechme to těm, jejichž prací to je a kteří to dělají s profesionalitou: novinářům.

Rozvojové země nás potřebují více než kdykoli předtím. I když ani naši spoluobčané nebyli ušetřeni, má celosvětová hospodářská a finanční krize daleko trvalejší dopad na obyvatelstvo rozvojových zemí. Finanční instituce nečinily tato společenství hlavními příjemci půjček v nouzi, neboť jen málo z nich splňuje požadované podmínky.

Země Afriky tak od poslední schůzky G20 v Londýně a navýšení zdrojů MMF obdržely jen 1,6 % poskytnutých půjček MMF. Ostatní šly do rozvinutých zemí, hlavně evropských.

Zachování evropského hospodářského systému bylo bezesporu nutné, ale nemůžeme kvůli tomu zapomínat na mimořádnou chudobu, která zuří na našich hranicích; tato mimořádná chudoba se zhoršuje krizí, za kterou neseme hlavní břemeno odpovědnosti my.

Věřejná rozvojová pomoc musí být neprodleně navýšena. Většina členských států již nesplňuje podmínky vyžadované OECD od roku 1970, a my čelíme novým nálehavým problémům, aniž bychom měli nové zdroje. Musíme proto nalézt nové zdroje financování, a to nejen reformováním stávajícího systému.

Výbor pro rozvoj vás žádá, abyste se zasadili o odstranění daňových rájů, daňových úniků a nedovoleného toku kapitálu z rozvojových zemí.

Podle v červnu zveřejněné norské zprávy, jejíž údaje byly ověřeny, jsou, co se týče objemu peněz, nelegální toky kapitálu opouštějící rozvojové země desetkrát větší, než je výše naší rozvojové pomoci. To ukazuje na závažnost problému.

Je zapotřebí zavést nové závazné finanční dohody, které přinutí nadnárodní společnosti, aby oznamovaly své zisky a výši zaplacených daní, zemi od země, a byla tak zajištěna transparentnost v tom, co v zemi, kde působí, zaplatí.

Navíc se musí uskutečnit radikální reforma systému, která bude zahrnovat zejména zavedení nových demokratických a transparentních předpisů pro obchod a mezinárodní finanční systémy.

Odpovědnost je vysoká, problémů mnoho, a úkol svízelný, ale v současnosti musí Evropská unie více než kdykoli předtím vystoupit a jít v čele těchto reforem.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, Komise v úloze zástupce EU v G20, spolu s předsednictvím, se jednoznačně zasazuje o zvýšení podpory pro země s nízkými příjmy, hlavně ty nejméně, jako o jednu z rozhodujících priorit závazků G20.

Je v tomto ohledu nezbytné, aby země s nízkými příjmy obdržely vhodné financování ke krytí svých nových potřeb vyplývajících zejména z následků finanční krize. To je důvod, proč si myslíme, že je třeba posílit přístup chudých a zranitelných zemí, často bez institucionálních a administrativních kapacit, k nástrojům a úvěrům zprostředkovaným mezinárodními finančními institucemi a poskytovaným dalšími dárči.

Budu tento přístup osobně hájit na listopadovém zasedání Rady pro rozvoj a světová hospodářská krize bude stát v nadcházejících týdnech v centru mých politických zájmů. Doufám, že mohu počítat s vaší podporou v celém procesu.

Zvláštní význam má v této souvislosti nástroj FLEX pro zranitelné. Komise spolupracovala se Světovou bankou a MMF, aby označila země, které jsou v krizi nejvíce ohrožené, a s cílem doplnit úvěrovou pomoc, kterou tyto dvě instituce poskytují, o včasnou a cílenou pomoc grantovou v rámci nástroje FLEX pro zranitelné země.

V letech 2009 až 2010 bude na tyto země AKT vyžadující pomoc vydáno až 500 milionů EUR k zajištění prioritních veřejných výdajů, včetně sociální oblasti. Mohu vás ujistit, že toto předběžné zatížení rozpočtové podpory nástrojem FLEX pro zranitelné země nebude mít za následek nedostatek financování, neboť Komise používá účelově nevázané rezervy.

Země nezpůsobitelné podle nástroje FLEX pro zranitelné země budou také čerpat z dalších opatření, která navrhla Komise ve svém dubnovém sdělení, například přerozdělení přidělů po přezkumech ad hoc a předem stanovený střednědobý přezkum, pomoc podle tradičního nástroje FLEX, případně předběžné financování, pokud je to uskutečnitelné, a další.

Pokud jde o zaměření rozpočtové podpory, jsem přesvědčen, že pružnost, kterou se tento nástroj vyznačuje, již sama o sobě umožňuje příjemcům využít tyto finanční prostředky tak, jak jim podle jejich názoru nejlépe pomůže vyrovnat se s hospodářskými a sociálními problémy.

Kromě toho poskytne předem stanovený střednědobý přezkum desátého Evropského rozvojového fondu v polovině období vhodnou příležitost k tomu, aby byly označeny nové potřeby, a posouzeno, zda bude lépe řešit tyto potřeby přes obecnou či odvětvovou rozpočtovou podporu.

Předem stanovený střednědobý přezkum dále poskytne další příležitost znovu se podívat na profily rozpočtové podpory v každé ze zemí AKT a zvážit úpravy, přerozdělení či dodatečné přidělení finančních prostředků z rezervy.

Pokud jde o reformu bretonwoodských institucí, je naše úloha v podpoře jejich reformy samozřejmě omezená. Otázka hlasu a zastupování bude diskutována na výročním setkání MMF a Světové banky v Istanbulu, které se komisař Almunia a já zúčastníme letos v říjnu. V této souvislosti vítáme doplnění třetího křesla pro subsaharské africké země v Radě guvernérů Světové banky a se zájmem se díváme na předložené návrhy dalších reforem.

Pokud jde o nezákonné finanční toky, rád bych znovu ujistil paní Jolyovou, že jsem již dal pokyny úředníkům Komise, aby prošetřili možnosti zlepšení fiskálního a finančního řízení v rozvojových zemích s cílem omezit nezákonné finanční toky. Krize dále ukázala, že musíme posílit mechanismy poskytování oficiální rozvojové pomoci.

Mezinárodní program účinnosti pomoci vyplývající z Pařížského prohlášení a Akčního plánu z Akkry je nyní důležitější než kdykoli předtím. V těchto hospodářsky složitých časech máme zvláštní odpovědnost vůči chudým lidem světa, abychom zajistili, aby naše rozvojová pomoc byla směřována účinně.

Komise ve svém sdělení ze dne 8. dubna mimo jiné zdůraznila užitečnost inovativních mechanismů financování jakožto doplňkového nástroje k oficiální rozvojové pomoci, přičemž tyto dva nástroje se navzájem podporují. Požádali jsme členské státy, aby využívaly celý svůj soubor nástrojů a působily prostřednictvím oficiální rozvojové pomoci na pomoc, jež není součástí oficiální rozvojové pomoci, například tím, že budou stavět na stávajících dobrovolných solidárních daních, např. letecká daň k financování zdravotních programů. Na toto téma se uskuteční jednání na vysoké úrovni, zejména velká konference, kterou budou v roce 2010 organizovat Francouzi a která se bude týkat institucí, které jsou na vyšší úrovni než Komise.

Enrique Guerrero Salom, jménem skupiny S&D. – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, dnes je tomu právě rok, co jsme byli svědky pádu finanční instituce Lehman Brothers. Odborníci tehdy předpovídali, že stojíme na pokraji finančního kolapsu a že jsme na prahu další velké deprese.

Finanční krize získala na intenzitě a rozšířila se i do reálné ekonomiky a zažili jsme i období se záporným hospodářským růstem a ztrátami pracovních míst.

Rozvinuté země však z krize pomalu vystupují. Jedná se například o Francii či Německo a Komise dnes představila své hospodářské předpovědi, které ukazují, že Evropská unie ve druhé polovině roku z recese vystoupí.

Méně rozvinuté země však stojí uprostřed krize a v této situaci ještě dlouho zůstanou. Krizi nezpůsobily, jejími následky však trpí více, než kdokoli jiný. Nesou následky v podobě nižšího růstu, rychlejšího růstu nezaměstnanosti, menších přímých investic, menšího objemu zahraničních úvěrů, menšího objemu peněz zaslaných zpět emigranty, menšího objemu oficiální rozvojové pomoci a samozřejmě větších omezení obchodu.

Zažili jsme období poklesu stability a po určitou dobu se zhoršilo i naše pohodlí, těmto zemím však hrozí ztráta desetiletí v boji proti chudobě, a desetiletí znamená, že je ztracena celá jedna generace.

Můžeme pro ně hodně učinit v mnoha ohledech a já bych se rád zaměřil především na konfrontaci s protekcionismem. Komise minulý týden představila svou čtvrtou zprávu o opatřeních omezujících obchod, z níž vyplývá, že řada zemí přijímá nová omezující opatření, která jsou pro rozvojové země ničivá.

Řada rozvinutých zemí rovněž leckdy nedostojí svým závazkům v oblasti oficiální rozvojové pomoci, když potřebujeme více než kdy jindy nové zdroje k tomu, abychom se postavili závažnosti krize.

Navrhuji proto, abychom zlepšili koordinaci této rozvojové pomoci širší dohodou mezi dárcovskými zeměmi, finančními institucemi a partnery, a řídili ji účinněji a průhledněji, aby v souvislosti s ní nevznikaly další náklady a nebyla s ní spojená byrokratická zátěž.

Naléhavě žádám Komisi, žádám pana komisaře, aby provedli plán, který nám představili, s čímž bude dozajista komisař Almunia souhlasit.

Louis Michel, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, pane De Guchte, paní Jolyová, je mi samozřejmě jasné, že v takovéto rozpravě nevyhnutelně uslyšíme řadu příspěvků, které budou vyjadřovat tutéž věc. To mi však nevadí. Považuji však za důležité znovu a znovu dávat najevo široký souhlas, že Evropský parlament má povinnost budovat, a navíc že tento úkol musí být realizován ve spolupráci s Komisí. A to proto, že navzdory tvrzení, že rozvojových zemí se krize téměř nedotkne, se v dnešní době všichni odborníci shodují naopak v tom, že dopady krize budou pro řadu rozvojových zemí ničivé.

Veškerá sociální odvětví chudých zemí se ocitnou tváří v tvář prudkému nárůstu zejména sociálních potřeb a potřebnosti služeb, a zároveň velmi výraznému poklesu v růstu. Navíc jsem z tohoto pohledu, pane komisaři, velmi ocenil vaši zmínku o tom, že je nezbytné reagovat na tyto potřeby mnohem flexibilněji, a myslím, že to víte, kde by to tak bylo možné – jednoznačně v souvislosti s dostatečným monitorováním. Vždy jsem byl velkým zastáncem státní pomoci a přímé pomoci, ať už přímé či odvětvové, avšak v každém případě rozpočtové. Myslím si, že zde existuje efekt přidělení a další, mnohem větší dopad, který má co činit s úctou, a to, že díky ní mají členské státy pravomoci.

Navzdory tomu všemu připomínám, že se G20 neujala reformy mezinárodních finančních institucí – hovořím o Mezinárodním měnovém fondu a Světové bance – proto, aby díky tomu měly větší váhu zájmy chudých zemí Jihu.

Jak řekla paní Jolyová, v poslední době putovalo 80 % půjček Mezinárodního měnového fondu do evropských zemí a jen 1,6 % těchto nových půjček bylo například poskytnuto africkým zemím. Zdroje příslibené rozvojovým zemím v balíčku G20 nebudou dostatečné – toho jsme si rovněž vědomi – a nebudou dostatečně zaměřeny na nejslabší země. Co je však horší, tyto zdroje nebudou poskytnuty dostatečně rychle.

Skutečnou výzvou, jak si, pane komisaři, zřejmě uvědomujete, bude přimět členské státy, aby dostály svým závazkům z roku 2005. Nelze ničím ospravedlnit snížení veřejné rozvojové pomoci. Avšak, jak již bylo řečeno, několik evropských zemí ohlásilo drastické snížení. Hovořím o Irsku (–10 %), Itálii (–50 %) a Lotyšsku (–100 %). Tento přístup je jednoznačně zcela nepřijatelný. A navíc je nezodpovědný.

Rád bych slyšel vaše stanovisko k těmto mnoha bodům. Slyšel jsem vaši pozitivní reakci v souvislosti s Fondem pro zranitelné země, který navrhuje vytvořit Světová banka. Vyslovil jste se i pro boj proti daňovým rájům. Země na jihu ztrácí každoročně 1 000 miliard USD v důsledku nezákonného přesunu prostředků na sever, z čehož 350 miliard USD prochází přes daňové ráje.

Otázka mezinárodního řízení již byla diskutována.

Dalším tématem, které by dle mého názoru mělo být zdůrazněno, je samozřejmě obchodní pomoc. Na rozdíl od jiných jsem nadšeným zastáncem dohod o hospodářském partnerství, samozřejmě za předpokladu, že je zohledněna konkrétní situace a jsou stanovena přechodná období, a především pokud členské státy dostojí svým závazkům poskytnout každý rok neblaze proslulou miliardu EUR na pomoc obchodu. To má podle mne značný význam, jak řekli i ostatní.

Dnes je však nutné odsoudit dvojí signály přicházející z jednotlivých členských států, které květnatě hovoří o rozvojových zemích a vyhlašují velké sliby, avšak současně bezohledně snižují svou veřejnou rozvojovou pomoc.

Gabriele Zimmer, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedající, otázka, kterou paní Jolyová položila jménem Výboru pro rozvoj, připomíná, k čemu se, jakožto tvůrci rozvojové politiky, snažíme v této rozpravě dospět.

Sliby posledních vrcholných schůzek G8 a G20 zůstaly vždy jen na papíře. Jsou to sliby z té kategorie slibů, které se objevují znovu a znovu, nikdy však nevedou k odpovídající hmatatelné pomoci. S ohledem na to skutečně nemohu pochopit, proč nediskutujeme o usnesení Parlamentu před Pittsburchem, abychom tak

mohli uplatnit odpovídající politický tlak. V souvislosti s přesnými analýzami pana komisaře a postřehy pana Michela si myslím, že víme, čeho se to týká. Přesto nejsme v postavení, kdy bychom využili politického tlaku, abychom přinutily členské státy, aby konečně opustily tuto politiku ve smyslu rčení bližší košile než kabát. Těšíme se na Pittsburgh, který se mi jeví být velkou výstrahou. Neuspějeme-li s vyvíjením tlaku a vysvětlováním, že potřebujeme nové instituce konkrétně proto, aby byly podporovány nejchudší země světa, pak zde budeme i po Pittsburghu stále sedět a poukazovat na to, že se nakonec nic nezměnilo.

A to je i můj požadavek na vás, pane komisaři. Žádám vás, právě teď zde v Parlamentu, abyste znovu podrobně komentoval výsledky a sdělil nám, co lze vlastně požadovat a s podporou kterých členských států, a do jaké míry jsme zde dosáhli pokroku.

Potřebujeme rychlou a účinnou akci, neboť lidé umírají přímo před našima očima, a to v důsledku okolností, na jejichž vzniku jsme se podíleli. Vyzývám k tomu, abychom jednali společně!

Corina Crețu (S&D). – Pane předsedající, jak víte, příspěvky z nouzového fondu poklesly o 4,8 milardy EUR v oblasti určené na řešení humanitárních krizí v nejchudších zemích. To je historicky největší rozdíl mezi potřebnými prostředky a prostředky vybranými od dárcovských vlád a při pohledu na tato čísla nelze nezpomenout na obrovské částky vynaložené na záchranu bank.

Každá vláda je zodpovědná za řešení problémů své země, avšak zároveň je nespravedlivé a nemravné přehlížet skutečnost, že rozvojové země jsou nejvýrazněji postiženy hospodářskou krizí, přestože jsou za ni nejméně zodpovědné.

Náš okolní svět nás učí neočekávat příliš mnoho od humanitárních výzev, tím spíše v době recese. Ráda bych vás proto upozornila na riziko zanedbání rozvojových zemí a zrychlení růstu chudoby a bumerangového efektu v podobě zvýšeného vnitřního napětí, krveprolití, humanitárních tragédií a masivní migrace, o které rozvinuté země už zase hovoří. S ohledem na tyto okolnosti se domnívám, že je nezbytné vyvíjet úsilí jedním směrem a přijmout naši odpovědnost. To vyžaduje navýšení mezinárodní pomoci a účinnější rozvojovou pomoc.

Dále se domnívám, že bychom se měli zaměřit na snížení závislosti některých příjemců na humanitární pomoci. Ráda bych se dále zeptala pana komisaře – s ohledem na to, co již uvedl někdejší komisař Michel ohledně nutnosti zvýšit účast Světové banky a Mezinárodního měnového fondu – zda má v úmyslu předložit návrh v tomto smyslu na nadcházející vrcholné schůzce v Istanbulu.

Ráda bych vám na závěr svého vystoupení ještě vyjádřila uznání za to, jak jste zahájil své působení ve funkci komisaře. Mám na mysli vrcholnou schůzku Spojené státy-Jihoafrická republika, vaši návštěvu v Zimbabwe v závěru tohoto týdne a naléhavou pomoc poskytnutou v posledních dnech 100 000 obětí povodní v západní Africe. Zároveň bych ráda upozornila na to, že přírodní katastrofy nepostihly jen Burkinu Faso, ale rovněž Niger potřebuje mezinárodní podporu. Lidské životy nejsou ohrožovány jen povodněmi, ale i záradnou a trvalou hrozbou sucha. Dále oceňuji, že bylo minulý týden vyčleněno 53 milionů EUR pro reakci na sucho v subsaharských zemích. To jsou povzbudivé ukazatele, které, jak doufám, ovlivní rozhovory na vrcholné schůzce G20 v Pittsburghu a konferenci v Kodani, neboť tato setkání mají dnes zásadní význam s ohledem na to, že rozvojové cíle tisíciletí jsou výrazně ohroženy neúspěchem.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pane komisaři, chci také vyjádřit své rozčarování nad tím, že sliby G20 o pomoci nejchudším zemím v době hospodářské krize nebyly zřejmě míněny vůbec vážně. Skutečností je, že finanční pomoc Mezinárodního měnového fondu byla dosud mizivá. Apeluji také na reformu systému rozhodování tak, aby nejchudší země mohly mít větší vliv na rozhodování, zejména v bretonwoodském systému. Současně se Vás chci, pane komisaři, zeptat, zda se daří zajišťovat především zdravotní pomoc a vzdělávání v zemích AKT alespoň na takové úrovni, jaká byla před krizí? A ptám se zejména proto, že došlo k drastickému snížení finanční pomoci ze strany řady zemí včetně těch evropských. A jinak vám, pane komisaři, přeji úspěch ve vaší nové práci.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Pane komisaři, otázka, o níž hovoříme, je nanejvýš důležitá a aktuální. Nejen proto, že Evropská unie musí mít v tuto chvíli jasnou představu o rozvojové politice, ale i proto, že je třeba ji jasně a srozumitelně vysvětlit našim spoluobčanům. Výše rozvojové pomoci může nyní více než kdykoli předtím ovlivnit nelegální přistěhovalectví, nepokoje, epidemie a – jak upozorňuje Mezinárodní měnový fond – i zvyšování dluhů v soukromém sektoru v rozvojových zemích.

Ráda bych zdůraznila pravidelné kontroly finančních prostředků ze strany jejich dárců i příjemců. Žijeme ve svých zemích a setkáváme se s výhradami vůči rozvojové politice EU. Konsenzus v Evropském parlamentu,

o němž hovořil pan Michel, není ve všech zemích Evropské unie stejně zřejmý. Pouze účinnost a průhlednost rozvojové pomoci může přesvědčit o její opodstatněnosti a může zabránit jejímu snižování.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pane předsedající, je mimořádně důležité, aby Evropa v této chvíli dala najevo své morální vůdcovství, a členské státy musí dostát všem svým závazkům a rovněž rozvojovým cílům tisíciletí. Ovšemže v tomto období hospodářského poklesu čelíme relativní chudobě my všichni, nesmíme však zapomínat na to, že občané rozvojových zemí trpí absolutní chudobou a lidé umírají hladem a v důsledku chorob. Více než deset členských států Unie však řeklo, že sníží své příspěvky na rozvojovou spolupráci či zpomalí jejich zvyšování. Samozřejmě nesmíme zapomenout na to, že stejně důležité, jako zvýšit platby, je zajistit jejich účinnější využití. Pro tuto koordinaci pomoci jsou k dispozici různé nástroje. Jedním z nich je výpočetní program oficiální rozvojové pomoci, který byl velmi úspěšně vyzkoušen v Mosambiku, a já doufám, že bude zejména do tohoto typu koordinace investován čas a úsilí. Bude pro nás tak velmi snadné být úspěšnější v podobných situacích jako je tato, kde klesá částka dostupné pomoci.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, je tomu tak, krize nejvíce zasáhla ty nejméně bohaté země a ve skutečnosti s tím nemůžeme moc dělat. Můžeme pouze hovořit o způsobech, jak je vrátit zpět na cestu, přičemž to bude zřejmě trvat déle než v rozvinutých zemích, neboť v těchto zemích jsou mechanismy k vytvoření nového hospodářského růstu méně rozvinuté.

Několik poslanců se zmínilo o tom, že řada členských států v praxi zaostává za svými závazky k oficiální rozvojové pomoci (ODA). Členské státy EU odsouhlasily v roce 2005 minimální hodnoty pomoci ve výši 0,51 % pro EU-15 a 0,17 % pro EU-12, přičemž nové členské státy toho mají dosáhnout do roku 2010, resp. 0,7 % a 0,33 % do roku 2015.

Země, které již tuto úroveň pomoci přesáhly, přislíbily, že ji zachovají. Na základě těchto potvrzení a vyšších vnitrostátních slibů některých členských států by EU jako celek měla do roku 2010 dosáhnout 0,56 % oficiální rozvojové pomoci.

Věřím, že by krize neměla být omluvou pro oslabení příslibů dárcovské pomoci, a budu trvat na tom, aby členské státy EU i jiní dárci zůstali zavázáni k poskytnutí slíbených úrovní pomoci.

V roce 2008 se oficiální rozvojová pomoc EU zvýšila zhruba o 4 miliardy EUR na úroveň 0,40 % oficiální rozvojové pomoci a předpokládá se, že celková oficiální rozvojová pomoc EU bude dále narůstat.

Na základě informací získaných od členských států předpokládáme, že se oficiální rozvojová pomoc EU zvýší na 53,4 miliardy EUR v roce 2009, tedy 0,44 %, a v roce 2010 na 58,7 miliardy EUR, což je 0,48 %.

To zároveň znamená, že bez dodatečných opatření členských států k naplnění jejich individuálních cílů nebudou kolektivní cíle pro rok 2010 dosaženy. Předpokládaný trend trvalého nárůstu oficiální rozvojové pomoci EU spoléhá na ty členské státy, které se snaží dodržovat své závazky, je však nezbytná snaha všech členských států, a já na tom budu v případě konkrétních členských států trvat. Je to jejich odpovědnost. Je to závazek, který tyto země přijaly, a krize by neměla být omluvou k tomu, aby své závazky oslabily. Dokonce bych řekl, že naopak.

Několik členských států dále trvalo na reformě mezinárodních finančních institucí. To je cíl, k němuž se mohu plně připojit. G20 stanovila podrobný časový plán pro reformy řízení brettwoodských institucí a naléhavě je vyzvala, aby urychlily zavádění svých vlastních reformních plánů před vrcholnou schůzkou v Londýně. Některé výsledky jsou očekávány již v dubnu příštího roku a jsem přesvědčen, že řešení problémových otázek lze nalézt.

Vzhledem k aktuálnímu podnětu k reformě MMF ze strany G20 Komise zdůrazňuje, že je nutné urychlit druhou fázi reformy ve Světové bance tak, aby byla dokončena do jara roku 2010.

Vrcholná schůzka v Londýně, která se konala dne 2. dubna 2009, se zapsala do historie G20 jako schůzka, kdy byly rozvojové otázky řešeny ve vlastním právním rámci a za přítomnosti zástupců rozvojových zemí. V přípravách na příští schůzku G20 jsme zaznamenali čilou aktivitu institucí, které byly přípravou pověřeny.

V srpnu schválila rada guvernérů MMF 250 miliard USD všeobecné pomoci v režimu zvláštních práv čerpání MMF, z čehož 18 miliard USD poputuje do zemí s nízkými příjmy, a MMF bude vyzván, aby v Pittsburghu podal zprávu o dalších opatřeních pro země s nízkými příjmy. Myslím, že je to pozitivní vývoj.

Můj předchůdce Louis Michel rovněž trval na pružnosti a tvrdil, že mechanismus rozpočtové podpory je ten nejpružnější, který máme, a to je zjevně pravda, znamená to ovšem, že potřebujeme partnera na straně

rozvojových zemí, a musíme být v takovém postavení, abychom s těmito zeměmi vedli politický dialog, a potřebujeme rovněž mechanismy sledování, takže to předpokládá minimální spolupráci na jejich straně, avšak jakmile to bude fungovat, budu i já věřit, že rozpočtová podpora je velmi správnou praxí.

Úplně jsem neporozuměl tomu, proč o tomto usnesení předloženém Výborem pro rozvoj, které se vztahuje ke schůzce G20 v Pittsburghu, nehlasujeme před schůzkou G20. To nechápu. Bude to mít pravděpodobně nějaké technické vysvětlení, považuji to však za špatný signál vůči nově zvolenému Parlamentu, když budeme toto usnesení projednávat po schůzce G20 v Pittsburghu, která se, pokud si správně pamatuji, bude konat ve dnech 22. až 24. září, tedy před naším příštím zasedáním v říjnu ve Štrasburku.

Nezáleží to na mně, musím však společně s poslanci, kteří to obhajovali, říci, že velmi lituji, že se nám nepodařilo hlasovat o tomto usnesení během tohoto dílčího zasedání.

Předsedající. – Dovolte mi jen připomenout, že rozhodnutí hlasovat na prvním říjnovém dílčím zasedání bylo přijato Konferencí předsedů z toho důvodu, že na tomto dílčím zasedání proběhne zároveň rozprava o schůzce G20. Tím odpovídám na vaši otázku.

Rozprava je ukončena. Hlasování se bude konat během prvního říjnového dílčího zasedání.

24. Poslanecká imunita: viz zápis

25. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

26. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 22:55)